

VAKAVARAISUUTTA JA TALOUDELLISTA TILAA KOSKEVA KERTOMUS 2016

If Vahinkovakuutusyhtiö Oy

Ole huoletta. Me autamme.

Sisällysluettelo

Tiivistelmä.....	3
1 Liiketoiminta ja tulos	5
1.1 Liiketoiminta	5
1.2 Vakuutustoiminnan tulos	7
1.3 Sijoitustoiminnan tulos.....	7
1.4 Muun toiminnan tulos	7
1.5 Muut tiedot.....	7
2 Hallintojärjestelmä.....	8
2.1 Yleistietoja hallintojärjestelmästä.....	8
2.2 Henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset	9
2.3 Riskienhallintajärjestelmä, johon sisältyy riski- ja vakavaraisuusarvio.....	10
2.4 Sisäinen valvontajärjestelmä.....	14
2.5 Sisäinen tarkastus.....	16
2.6 Aktuaaritoiminto	16
2.7 Ulkoistaminen	17
2.8 Muut tiedot	17
3 Riskiprofiili.....	18
3.1 Riskimittarit	18
3.2 Riskiprofiili	18
3.3 Vakuutusriski	18
3.4 Markkinariski	21
3.5 Luottoriski.....	24
3.6 Likviditeettiriski.....	26
3.7 Operatiivinen riski ja siihen sisältyvät juridiset riskit	26
3.8 Muut merkittävät riskit	27
4 Arvostus vakavaraisuuslaskennassa	29
4.1 Johdanto.....	29
4.2 Varat	32
4.3 Vastuuvelan ja jälleenvakuutussaamisten arvostaminen	34
4.4 Velat (muut velat kuin vakuutustekninen vastuovelka)	37
4.5 Vaihtoehtoiset arvostusmenetelmät.....	38
4.6 Muut tiedot.....	39
5 Pääomanhallinta	40
5.1 Oma varallisuus.....	40
5.2 Vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus.....	43
5.3 Duraatiopohjaisen osakeriskin alamoduulin käyttö vakavaraisuus-pääomavaatimuksen laskennassa	45
5.4 Muut tiedot.....	45
Liite 1 – Vakavaraisuuden monitorointiin käytettävien mittarien selitykset (QRT-raportit).....	45
Liite 2 – Määrälliset raportointitaulukot (QRT).....	46

Tiivistelmä

If Vahinkovakuutusyhtiö Oy (If) harjoittaa vahinkovakuutustoimintaa Suomessa. If on osa Sampo-konsernia, jonka emoyhtiö on Sampo Oyj.

Ifin vakuutustoiminta on jaettu asiakassegmenttien mukaisiin liiketoiminta-alueisiin: henkilöasiakkaat, yritysasiakkaat (pienet ja keskisuuret yritykset) ja suurasiaakkaat (suuret yritykset). Uusmyyntiä on eniten henkilö- ja yritysasiakasliiketoiminta-alueilla.

Uusi työtaturma- ja ammattitautilaki tuli voimaan 1.1.2016. Sen tavoitteena on pitää ennallaan järjestelmän perusperiaatteet ja säilyttää ja vahvistaa edellisen lain aikana muotoutuneet vakuutus- ja korvauskäytännöt. Uusi laki asettaa vakuutusyhtiöille velvoitteita järjestelmän läpinäkyvyyden lisäämiseksi ja korvauskäsittelyn nopeuttamiseksi.

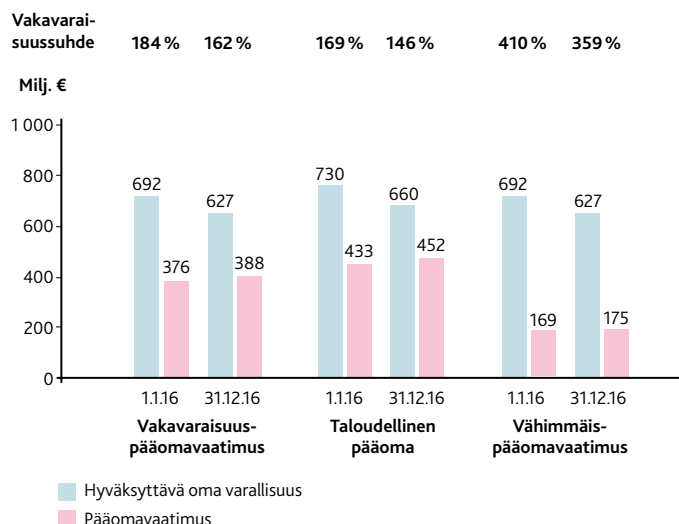
Tasotusmäärää koskeva sääntely sopeutettiin Solvenssi II -sääntelyyn. If haki Finanssivalvonnan vahvistuksen tasotusmäärän uusille laskuperusteille.

Vakuutustekninen kate ennen tasotusmäärän muutosta nousi 142,4 miljoonaan euroon (17,1 miljoonaa euroa vuonna 2015), ja yhdistetty kulusuhte (ilman perustekorkokulua) parani 82,8%:in (95,1%). Vakuutusmaksutulo laski 4,0%:a edellisvuodesta. Se johtui kaikilla liiketoiminta-alueilla pääasiassa Suomen talouden hitaasta kasvusta ja voimakkaasta kilpailusta vahinkovakuutusosalalla. Tuloksen parantuminen oli valtaosin seurausta vertailuvuoden kertaluontoisesta erästä. Eläkeuutoisen korvausvastuun diskonttoprosentti laskettiin 2,0%:sta 1,5%:in, mikä huononsi yhdistettyä kulusuhdetta 10,7 prosenttiyksikköä vuonna 2015.

Sijoitusten tuotto käyvin arvoin kohosi 73,4 miljoonaan euroon (27,2) ja oli 2,1 prosenttia (0,7). Kasvu edellisvuoteen verrattuna johtui pääosin yrityslainojen merkittävästi parantuneesta tuotosta. Osakkeiden tuotto pysyi lähes muuttumattomana.

Ifin pääomanhallintastrategia keskittyy pääoman käytön tehokkuuteen ja hyvään riskienhallintaan pitämällä pääomaresurssit oikealla tasolla suhteessa otettuihin riskeihin suunnittelujaksolla. Lakisääteinen pääomavaatimus määrittää pääoman määrän, jolla If kykenee harjoittamaan toimintaansa viranomaisten puuttumatta asiaan. Se on lähtökohta pääoman tarpeen määrittämisessä, ja lisäksi otetaan huomioon sisäinen mittari taloudellinen pääoma. Taloudellista pääomaa käytetään riskienhallinnassa ja päätöksenteossa. Taloudellinen pääoma saadaan käyttämällä sisäistä mallia kaikkien merkittävimpien kvantifioitavissa olevien riskikomponenttien ja niiden hajautetun yhteisvaikutuksen laskennassa, kun taas muut riskit lasketaan Solvenssi II -standardikaavalla. Alla on esitetty myös vähimmäispääomavaatimus. Käytettävissä olevaa pääomaa kutsutaan hyväksyttäväksi omaksi varallisuudeksi. Vakavaraisuuden jatkuva ylläpitäminen edellyttää riittävää pääomapuskuria.

KUVA 1 – Vakavaraisuusasema 1.1.2016 ja 31.12.2016

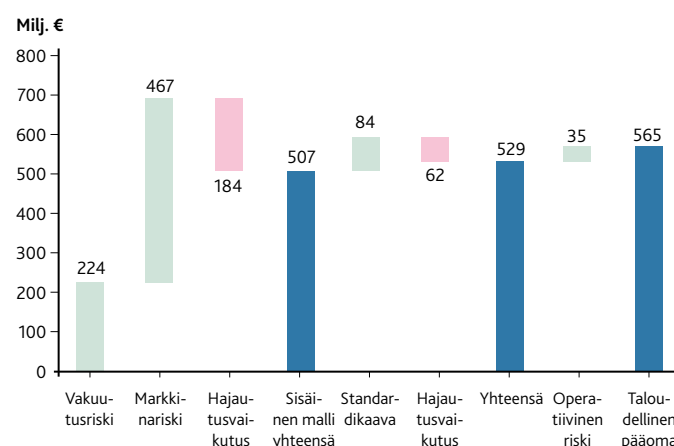

Vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus ovat nousseet pääasiassa markkinariskien ja vakuutusriskien kasvun vuoksi. Markkinariskiä on nostonut suurempi spread-riski ja vakuutusriskejä vastuuvelan kasvu. Oman varallisuuden väheneminen johtuu pääasiassa 150 miljoonan euron ehdotetusta osingosta.

Ifin pääomarakenne ja vakavaraisuus on vahva. Yhtiön kannattavuus on hyvä ja tuloskehitys on ollut tasaista. Ifillä on hyvät mahdollisuudet vahvistaa pääomapohjaansa tuloksen kautta ja ylläpitää riskien kattamiseksi ja liiketoiminnan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavaa pääomatasoa.

Ifin suurimmat riskit ovat vakuutus- ja markkinariski. Kuva 2 näyttää näiden riskien osuuden taloudellisesta pääomasta ennen veroaikutusta.

KUVA 2 – Taloudellinen pääoma ennen veroaikutusta riskiluokittain 31.12.2016.

Varmistaakseen toimivan pääoman- ja riskienhallinnan If on luonut monikerroksisen hallintojärjestelmän. Organisaatiojuridisine ja operatiivisine rakenteineen muodostaa uloimman kerroksen, jossa liiketoimintaa harjoitetaan. Liiketoiminnan ohjaamiseksi If-konsernin eri toimielimet ja -henkilöt ovat luoneet toimintaperiaatteiden ja muiden sisäisten sääntöjen ja menettelytapojen muodostamat puitteet, joita kaikkien niiden soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden on noudatettava. Hallintojärjestelmä muodostuu strategia- ja taloussuunnittelu-prosessista sekä sisäisestä valvontajärjestelmästä, johon riskienhallintajärjestelmä sisältyy.

Tämä malli sisältää prosesseja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan strategisten ja liiketoiminnallisten tavoitteiden saavuttaminen ja ulkoisten sääntöjen noudattaminen. Ifissä käytetään kolmen puolustuslinjan mallia. Malli määrittelee, miten riskienvalvonnan ja raportoinnin tietyt tehtävät jaetaan ja koordinoidaan organisaatiossa. Jokaisella kolmella linjalla on erilainen rooli hallintojärjestelmässä.

If-konsernin aikomuksena on yhdistää ruotsalaisen vakuutusyhtiö If Skadeförsäkring AB (publ):n ja If Vahinkovakuutusyhtiö Oy:n vakuutusliiketoiminnat. Kummankin yhtiön hallitukset hyväksyivät yhteisen sulautumissuunnitelman helmikuussa 2017. Sulautuminen edellyttää kummankin maan valvontaviranomaisen hyväksyntää, ja sulautumisen suunniteltu täytäntöönpanopäivä on 1.9.2017. Tämä on luonnollinen askel If-konsernin pohjaismaisen strategian toteuttamisessa ja yksinkertaistaa konsernin hallintojärjestelmää sekä juridista rakennetta.

1 Liiketoiminta ja tulos

1.1 Liiketoiminta

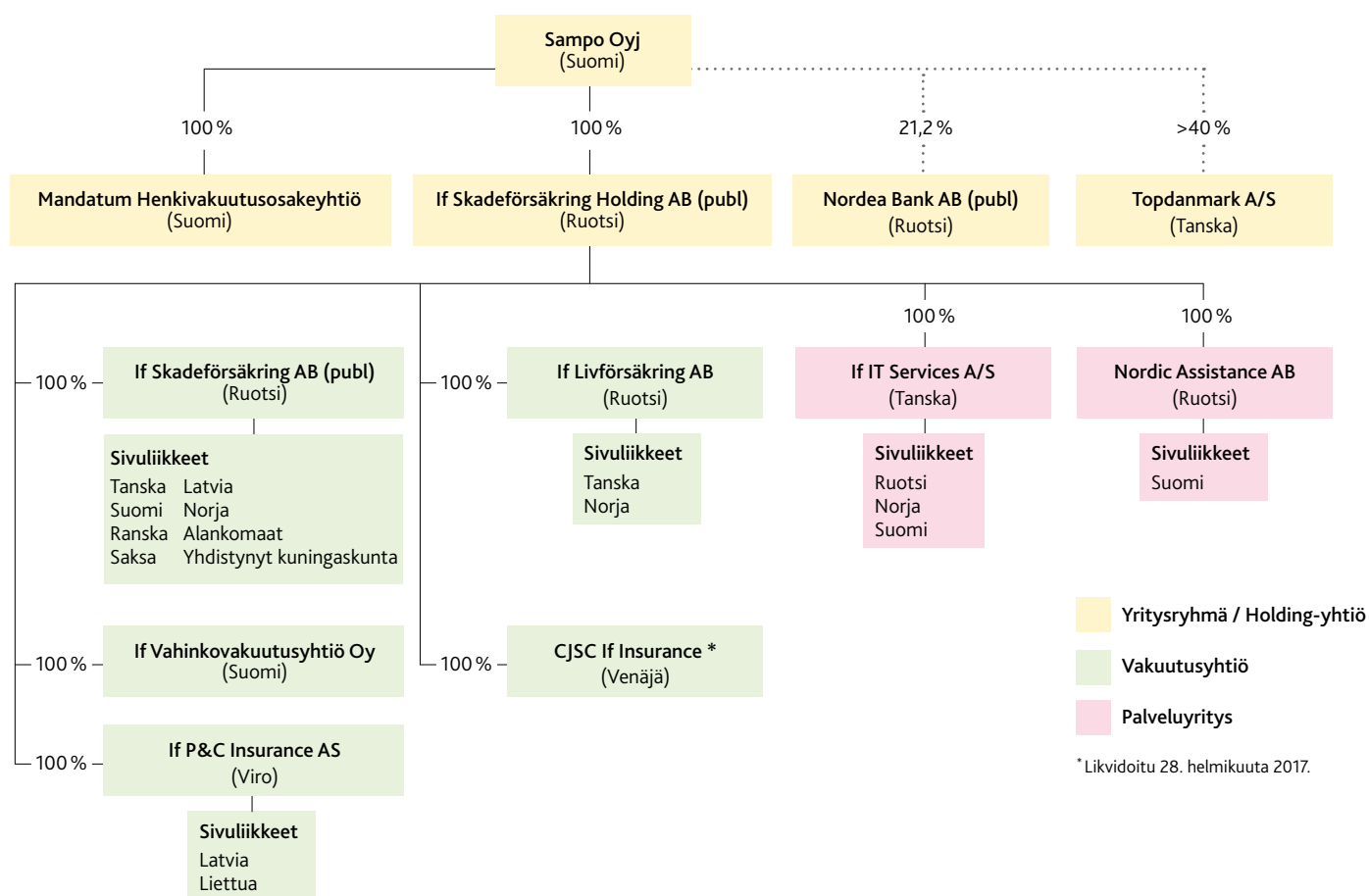
1.1.1 Juridinen rakenne

If Vahinkovakuutusyhtiö Oy (If) on If Skadeförsäkring Holding AB (publ):n (If Holding) kokonaan omistama tytäryhtiö. If Holdingin kotipaikka on Tukholma, Ruotsi. If Holding on vuorostaan suomalaisen listatun yhtiön, Sampo Oyj:n täysin omistama tytäryhtiö. Sampo Oyj:n kotipaikka on Helsinki. Sampo-konsernissa vahinkovakuutustoimintaa harjoittaa If Skadeförsäkring Holding AB (publ) -konserni (If-konserni): If Skadeförsäkring

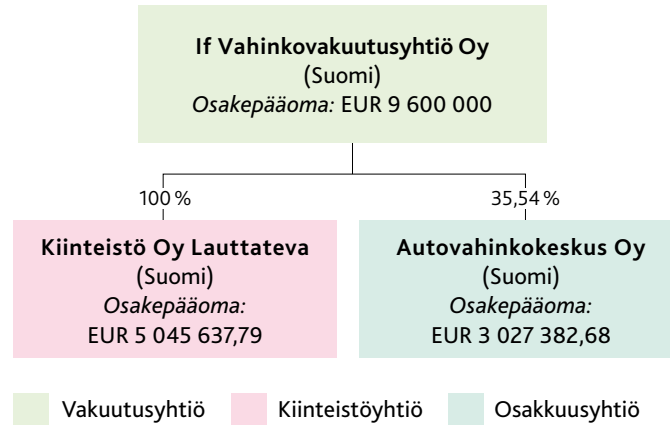
AB (publ) (If Ruotsi) Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa, If Vahinkovakuutusyhtiö Oy Suomessa ja If P&C Insurance AS Virossa, Latviassa ja Liettuaissa. Henkivakuutustoimintaa harjoittaa Mandatum Life-konserni, ja lisäksi Sampo Oyj:llä on merkittävä omistusosuus Nordea Bank AB (publ)- ja Topdanmark A/S -yhtiöissä. If-konsernin vahinkovakuutustoiminta ja Topdanmarkin omistusosuus muodostavat Sampo-konsernin vahinkovakuutussegmentin. Sampo Oyj on ylin emoyritys, johon Solvenssi II -säännösten ryhmäsääntöjä sovelletaan.

Ifin työntekijöiden määrä oli vuonna 2016 keskimäärin 1 657 ja vuonna 2015 keskimäärin 1 707.

KUVA 3 – Omistus- ja juridinen rakenne 31.12.2016

KUVA 4 – Juridinen rakenne 31.12.2016

1.1.2 Merkittävät tapahtumat raportointijaksolla

Uusi työtapaturma- ja ammattitautilaki tuli voimaan 1.1.2016. Sen tavoitteena on pitää ennallaan järjestelmän perusperiaatteet ja säilyttää ja vahvistaa edellisen lain aikana muotoutuneet vakuutus- ja korvauskäytännöt. Uusi laki asettaa vakuutusyhtiöille velvoitteita järjestelmän läpinäkyvyyden lisäämiseksi ja korvauskäsittelyn nopeuttamiseksi.

Tasotusmäärää koskeva sääntely sopeutettiin Solvenssi II -sääntelyyn. If haki Finanssivalvonalta vahvistuksen tasotusmäärän uusille laskuperusteille.

Ifillä oli rekisteröity TEL- lisäeläkevakuutus työntekijöilleen. Järjestelmän merkityksen vähentymisestä johtuen rekisteröidyt TEL-lisäeläkevakuutukset päättyivät 31.12.2016 lakimuutoksen

seurauksena. Edun poistuminen kompensoitiin kertakorvauksena edun piirissä olleille työntekijöille.

1.1.3 Ifin ja Sammon valvontaviranomaisen yhteystiedot

Finanssivalvonta
PL 103
00101 Helsinki

1.1.4 Tilintarkastajan yhteystiedot

Ernst & Young Oy
Alvar Aallon katu 5 C
00100 Helsinki

TAULUKKO 1 – Vakuutusliikkeen tulos Solvenssi II -vakuutuslajeittain milj. €

Sairaus- kuluvakuutus	Työntekijäin tapaturma- vakuutus	Moottori- ajoneuvon vastuu- vakuutus	Muu moottori- ajoneuvojen vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutus	Palo- ja muu omaisuus- vahinko- vakuutus	Yleinen vastuu- vakuutus	Vahinko- vakuutus- sopimuksiin perustuvat, sairauskulu- vakuutusten velvoitteisiin liittyvät elinkorot ja eläkkeet	Vahinko- vakuutus- sopimuksiin perustuvat, muiden kuin sairauskulu- vakuutusten velvoitteisiin liittyvät elinkorot ja eläkkeet	Yhteensä
Vakuutusmaksutulo									
114	125	177	195	19	290	67	-	-	987
Vakuutusmaksutuotot									
120	125	181	197	19	292	67	-	-	1 001
Korvauskulut									
66	57	81	127	7	174	33	50	35	630
Aiheutuneet kulut									
29	28	44	39	4	60	10	-	-	214
Jälleenvakuuttajien osuus vakuutuslajeittain									
0	0	-0	0	2	11	2	-	-	15
Vakuutusliikkeen tulos yhteensä ensivakuutus ja vastaanotettu jälleenvakuutus									
25	40	56	31	6	47	22	-50	-35	142

¹ Vakuustustoiminnan tulos -kohdan luvut ovat tilinpäätöksen mukaiset Solvenssi II -vakuutuslajein.

1.2 Vakuutustoiminnan tulos¹

Vakuutustekninen kate ennen tasoitusmäärän muutosta nousi 142,4 miljoonaan euroon (17,1 miljoonaa euroa vuonna 2015) ja yhdistetty kulusuhde (ilman perustekorkokulua) parani 82,8%:in (95,1%).

Vakuutusmaksutulo laski 4,0% edellisvuodesta. Se johtui kaikilla liiketoiminta-alueilla pääasiassa Suomen talouden hitaasta kasvusta ja voimakkaasta kilpailusta vahinkovakuutuslalla.

Tuloksen parantuminen oli valtaosin seurausta vertailuvuoden kertaluonteisesta erästä. Eläkeluontoisen korvausvastuun diskonttausprosentti laskettiin 2,0%:sta 1,5%:in, mikä huononsi yhdistettyä kulusuhdetta 10,7 prosenttiyksikköä vuonna 2015.

Ifin vakuutustoiminta on jaettu asiakassegmenttien mukaisiin liiketoiminta-alueisiin: henkilöasiakkaat, yritysasiakkaat (pienet ja keskisuuret yritykset) ja suurasiaakkaat (suuret yritykset). Uusmyyntiä on eniten henkilö- ja yritysasiakasliiketoiminta-alueilla.

1.2.1 Tulos Solvenssi II -vakuutuslajeittain

Ifin neljä suurinta vakuutuslajia ovat moottoriajoneuvon vastuuvakuutus, muu moottoriajoneuvojen vakuutus, palo- ja muu omaisuusvahinkovakuutus sekä työntekijän tapaturmavakuutus. Seuraavassa taulukossa esitetään Ifin vakuutusmaksutulo, korvauskulut, aiheutuneet kulut, jälleenvakuuttajien osuus ja vakuutusliikkeen tulos vakuutuslajeittain 31.12.2016.

1.2.2 Toiminta maantieteellisesti

If myöntää vakuutuksia pääasiassa Suomessa. If vakuuttaa myös suomalaisten yritysasiakkaiden ulkomaisia toimintoja.

1.3 Sijoitustoiminnan tulos

Rahoitusmarkkinat olivat vuoden alussa levottomat ja pörssi-kurssit laskivat. Syynä olivat muun muassa huoli Yhdysvaltojen keskuspankin koronnostoaikasta ja öljyn hinnan lasku sekä epävarmuus Kiinan talouskasvusta. Vuoden jälkipuoliskolla markkinoihin vaikuttivat alkuvuotta enemmän poliittiset tapahtumat, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestys EU-jäsenyydestä, Yhdysvaltojen presidentinvaalit, OPEC'in päätös rajoittaa öljyntuotantoa ja taloustilastojen parantuminen. Vuosi päättyi jyrkkään osakemarkkinoiden hinnannousuun, yleisesti nouseviin markkinakorkoihin ja kalliimpaan öljyn hintaan. Vuonna 2016 tuotto oli kaiken kaikkiaan hyvä useimmilla osakemarkkinoilla, markkinakorot nousivat hieman ja luottomarginaalit laskivat.

Ifin sijoitusten tuotto käyvin arvoin nousi 73,4 miljoonaan euroon (27,1) ja oli 2,1% (0,7%). Kasvu johtui pääosin yrityslainojen merkittävästi parantuneesta tuotosta. Osakkeiden tuotto pysyi lähes muuttumattomana.

1.3.1 Sijoitustoiminnan nettotuotto²

Sijoitustoiminnan nettotuotto oli 13,6 miljoonaa euroa (43,7) tilinpäätöksessä 31.12.2016.

Korkosijoitusten tuotto nousi 44,0 miljoonaan euroon (31,2) pääosin vuonna 2015 tehdyn arvonalentumisen osittaisen palautuksen vuoksi. Osakkeiden ja osuuksien tuotto laski 4,9 miljoonaan euroon (19,3). Suurin syy oli myyntivoittojen pienentyminen 3,1 miljoonaan euroon (14,1) mutta myös osinkojen väheneminen 2,8 miljoonalla eurolla 3,8 miljoonaan euroon. Johdannaisien tuotto pieneni merkittävästi -35,3 miljoonaan euroon (-8,8). Muutos johtui Yhdysvaltojen dollarin vahvistumisesta euroa vastaan, mikä johti valuuttajohdannaisien negatiiviseen

arvonmuutokseen. Sijoitusten positiiviset valuuttakurssierot kasvoivat vastaavasti.

Seuraavassa taulukossa esitetään sijoitustoiminnan nettotuotto omaisuuslajeittain.

TAULUKKO 2 – Sijoitustoiminnan nettotuotto 31.12.2016

Sijoitustoiminnan nettotuotto (milj. €)	2016	2015
Kiinteistösijoitukset	0	-1
Vuokratuotot	2	2
Muut tuotot ja kulut	-2	-2
Arvonalentumiset ja niiden palautukset	0	-1
Korkosijoitukset	44	31
Korkotuotot ja -kulut	39	38
Muut tuotot ja kulut	0	0
Myyntivoitot ja -tappiot	1	4
Arvonalentumiset ja niiden palautukset	4	-11
Osakkeet ja osuudet	5	19
Osingot	4	7
Muut tuotot ja kulut	0	0
Myyntivoitot ja -tappiot	3	14
Arvonalentumiset ja niiden palautukset	-2	-2
Johdannaiset	-35	-9
Korot	-8	0
Realisoituneet voitot ja tappiot	1	-11
Realisoitumattomat voitot ja tappiot	-28	2
Muut sijoitustoiminnan tuotot ja kulut	-0	4
Valuuttakurssivoitot ja -tappiot	8	10
Sijoitusten hoitokulut	-4	-3
Muut korkotuotot ja -kulut/kulut (muista kuin korkosijoituksista)	-4	-3
Sijoitustoiminnan nettotuotto yhteensä	14	44

1.4 Muun toiminnan tulos

Muut tuotot olivat 12,6 miljoonaa euroa (13,5) ja muut kulut 12,7 miljoonaa euroa (13,5). Niihin sisältyvät mm. yhteistyökumppaneilta saadut palkkiot vastapuolen tuotteiden markkinoinnista Ifin jakeluverkossa ja muistutusmaksut sekä niihin liittyvät kulut. Leasingosimuksia koskevat tiedot ovat kohdassa 4.6 Muut tiedot.

1.5 Muut tiedot

If-konsernin aikomuksena on yhdistää ruotsalaisen vakuutusyhtiö If Skadeförsäkring AB (publ):n ja If Vahinkovakuutusyhtiö Oy:n vakuutusliiketoiminta. Kummankin yhtiön hallitukset hyväksyivät yhteisen sulautumissuunnitelman helmikuussa 2017. Sulautuminen edellyttää kummankin maan valvontaviranomaisen hyväksyntää, ja sulautumisen suunniteltu täytäntöönpanopäivä on 1.9.2017. Tämä on luonnollinen askel If-konsernin pohjaismaisen strategian toteuttamisessa ja yksinkertaistaa konsernin hallintojärjestelmää sekä juridista rakennetta.

² Luvut ovat tilinpäätöksen mukaiset.

2 Hallintojärjestelmä

2.1 Yleistietoja hallintojärjestelmästä

Ifin hallintojärjestelmä on monikerroksinen. Organisaatio juridisine ja operatiivisine rakenteineen muodostaa uloimman kerroksen, jossa liiketoimintaa harjoitetaan. Liiketoiminnan ohjaamiseksi If-konsernin eri toimielimet ja -henkilöt ovat luoneet toimintaperiaatteiden ja muiden sisäisten sääntöjen ja menettelytapojen muodostamat puitteet, joita kaikkien niiden soveltamisalaan kuuluvien työntekijöiden on noudatettava. Hallintojärjestelmä muodostuu strategia- ja taloussuunnittelu-prosessista sekä sisäisestä valvontajärjestelmästä, johon sisältyy riskienhallintajärjestelmä.

Tämä malli sisältää prosesseja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan strategisten ja liiketoiminnallisten tavoitteiden saavuttaminen ja ulkoisten sääntöjen noudattaminen. Ifissä käytetään kolmen puolustuslinjan mallia. Malli määrittelee, miten riskienvalvonnan ja raportoinnin tietyt tehtävät jaetaan ja koordinoitaan organisaatiossa. Jokaisella kolmella linjalla on erilainen rooli hallintojärjestelmässä.

Tehokkailla tiedotus- ja raportointirakenteilla varmistetaan, että kaikilla tasoilla tehtävät päätökset perustuvat parhaaseen saatavilla olevaan tietoon ja että liiketoimintaa seurataan asianmukaisesti.

2.1.1 Juridinen rakenne

Koska If on Sampo Oyj:n omistaman If Holdingin tytäryhtiö, yleisistä periaatteista ja vastuunjaosta päätetään Sampo-konsernin tasolla. If järjestää toimintansa näiden periaatteiden mukaisesti ottaen samalla huomioon eri liiketoiminta-alueiden erityispiirteet.

2.1.2 Operatiivinen rakenne

Pohjoismaissa If-konsernin vakuutustoiminta on jaettu organisatorisesti asiakassegmenttien mukaisesti liiketoiminta-alueiksi henkilöasiakkaat, yritysasiakkaat ja suurasiaakkaat. Tämä operatiivinen rakenne kattaa useita juridisia yhtiöitä. Tukitoiminnot, kuten tietotekniikka, henkilöstöhallinto, viestintä, taloustoiminnot ja Corporate Control & Strategy, on organisoitu erilliseksi kokonaisuudeksi.

2.1.3 Päätöksentekuelimet

2.1.3.1 Yhtiökokous

Yhtiökokous – foorumi, jossa Ifin omistaja käyttää valtaansa – on Ifin korkein päätöksentekuelin. Sen päätösvalta määritellään laissa. Yhtiökokous päättää muun muassa yhtiöjärjestyksestä ja nimittää hallituksen jäsenet.

2.1.3.2 Hallitus

Hallitus on lain mukaan vastuussa sen varmistamisesta, että liiketoiminta on organisoitu asianmukaisesti. Yhtiön hallintoelimestä hallitus on viime kädessä vastuussa sisäisestä valvonnasta, riskienvalvonnasta ja siitä, että yhtiössä on asianmukaiset riskienhallintajärjestelmät ja -prosessit. Hallitus päättää toimintaperiaatteista ja hyväksyy strategiset päätökset, määrittää asianmukaiset rajat, valvoo toteutusta ja huolehtii vastuullisuudesta, oikeudenmukaisuudesta ja avoimuudesta.

Hallitus päivittää vuosittain oman työjärjestyksensä ja päättää siitä. Työjärjestyksessä määrätään, miten hallituksen työ jakautuu sen jäsenten kesken, miten usein hallitus kokoontuu ja missä määrin hallituksen varajäsenet osallistuvat hallituksen työhön ja kutsutaan sen kokouksiin. Lisäksi hallitus on hyväksynyt toimitusjohtajaa koskevan ohjeen, jossa määritellään toimitusjohtajan vastuut.

Ifin hallitus ei ole nimittänyt alaisuuteensa virallisia valiokuntia.

2.1.3.3 Toimitusjohtaja

Toimitusjohtaja vastaa strategian, prosessien, henkilöstön, raportoinnin ja tekniikan yhteensovittamisesta. Toimitusjohtajalla on mahdollisuus delegoida päivittäistä liiketoimintaa koskevaa päätösvaltaansa muille Ifin henkilöille, mutta hänellä on viime kädessä vastuu tehdyistä päätöksistä. Toimitusjohtaja päättää monista Ifin toimintaperiaatteisiin kuuluvista ohjeista.

Toimitusjohtaja valvoo, että organisaation sisäinen valvonta on järjestetty Ifin toimintaa ohjaavien dokumenttien mukaisesti. Hän keskustelee näistä asioista myös keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden ja tilintarkastajien kanssa.

2.1.4 Keskeiset toiminnot

Riskienhallintatoiminto

Riskienhallintatoiminto on järjestetty niin, että sillä on kokonaisvastuu sekä juridisesta että operatiivisesta organisaatiosta. Toimintoa johtaa riskienhallintajohtaja (Chief Risk Officer, CRO). Toiminto koostuu riskienvalvontayksiköstä ja pääomanhallintayksiköstä. Toiminto edistää riskienhallintajärjestelmän täytäntöönpanoa ja kehitystä Ifissä. Toiminto raportoi toimitusjohtajalle ja hallitukselle.

Compliance-toiminto

Compliance-toiminto on järjestetty siten, että sillä on kokonaisvastuu sekä juridisesta että operatiivisesta organisaatiosta. Toimintoa johtaa Chief Compliance Officer (CCO). Compliance-toiminto tekee operatiivisesta toiminnasta riippumattomia analyyseja ja monitorointeja. Toiminto raportoi toimitusjohtajalle ja hallitukselle.

Sisäinen tarkastus

Ifin sisäinen tarkastus on järjestetty niin, että sillä on kokonaisvastuu sekä juridisesta että operatiivisesta organisaatiosta. Toimintoa johtaa tarkastusjohtaja (Chief Audit Executive, CAE). Sisäinen tarkastus arvioi valvontajärjestelmien tehokkuutta ja raportoi hallitukselle.

Aktuaaritoiminto

Aktuaaritoiminto koostuu vastuullisesta aktuaarista, joka neuvoa vakuutusmatemaattisissa asioissa ja huolehtii aktuaaritoiminnon ohjeiden mukaisista tehtävistä. Aktuaaritoiminto raportoi toimitusjohtajalle ja hallitukselle.

2.1.5 Palkitsemisjärjestelmä

Ifin palkitsemispolitiikassa ja Sampo-konsernin palkitsemisperiaateissa määritellään Ifin palkitsemisjärjestelmien periaatteet.

Palkitsemispolitiikka on osa Ifin riskienhallintajärjestelmää. Palkitsemispolitiikka perustuu muun muassa periaatteisiin, ettei palkitsemisrakenne saa kannustaa liialliseen riskinottoon ja ettei yksittäisten työntekijöiden palkitseminen saa olla ristiriidassa Ifin pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa. Sampo-konsernin pitkän aikavälin taloudellinen vakaus ja lisäarvon tuottaminen ohjaavat palkitsemissuunnittelua.

2.1.5.1 Palkitsemispolitiikan periaatteet

Ifin palkitsemismuodot ovat kiinteä palkitseminen, eläke, muut edut ja muuttuva palkitseminen.

Kiinteä palkitseminen vaikuttaa Ifin taloudelliseen vakauteen, minkä takia palkkatason järjevä määrittäminen on ratkaisevan tärkeää. Kiinteiden palkkojen on noudatettava markkinäkäytäntöjä. Henkilöstön rekrytoinnin yhteydessä asetetun palkan ja palkanmuutosten on perustuttava tosiasioihin, kuten markkinatietoihin.

Muuttuvat palkitsemisjärjestelmät on suunniteltava sellaisiksi, että ne luovat Ifille pitkän aikavälin taloudellista vakautta ja lisäarvoa.

Muuttuvan palkkion maksamiselle tulee aina olla kynnysarvot

ja ylärajat. Muuttuvan palkkion yhteenlaskettu määrä ei saa olla niin suuri, että se uhkaa tai rajoittaa Ifin pääomapohjan ylläpitämistä. Hallituksella on oikeus jättää muuttuva palkkio maksamatta, jos se on yhtiön taloudellisen tilanteen takia välttämätöntä.

Jos työntekijän palkitsemiseen kuuluu muuttuva osa, kiinteän ja muuttuvan palkitsemisen tulee olla sopivassa tasapainossa. Kiinteän ja muuttuvan palkitsemisen osat on tasapainotettava niin, että kiinteä palkitseminen muodostaa riittävän suuren osuuden kokonaispalkitsemisesta, jotta työntekijät eivät ole liian riippuvaisia muuttuvasta palkitsemisesta. Tällöin If voi jättää muuttuvan palkkion myös maksamatta. Valvontatoimintojen työntekijät³ eivät ole oikeutettuja muuttuvaan palkitsemiseen.

Palkitsemispolitiikka sisältää erityisjärjestelyjä nimetyille henkilöille⁴. Osa nimetyille henkilöille maksettavista muuttuvista palkkioista lykätään säädöksissä määritellyksi ajaksi. Lykkäysjakson jälkeen suoritetaan jälkikäteinen riskiarviointi, ja hallitus päättää, maksetaanko muuttuvat palkkiot kokonaan tai osittain vai jätetäänkö ne kokonaan maksamatta.

2.1.5.2 Muuttuvaan palkitsemiseen liittyvät yksilölliset ja yhteiset tuloskriteerit

Pääsääntöisesti muuttuva palkitseminen kasvaa vastuun kasvaessa ja se perustuu yksilön suoriutumiseen, liiketoiminta-alueen ja/tai liiketoimintayksikön tulokseen ja If-konsernin kokonaistulokseen.

Muuttuvien palkitsemisohjelmien tavoitteena on tukea Ifin kokonaistavoitteiden saavuttamista. Tavoitteiden tulee tasapainottaa riskiä, ja niiden on mahdollisuuksien mukaan perustuttava julkisiin kvantitatiivisiin indekseihin.

Valtaosa työntekijöistä osallistuu johonkin muuttuvaan palkitsemisohjelmaan. Ifillä on lyhytaikaisia vuotuisia kannustinohjelmia, myyntikannustimia, harkinnanvaraista palkitsemista ja pitkäaikaisia kannustinjärjestelmiä. Pitkäaikaisten kannustinjärjestelmien tulos perustuu Sampo Oyj:n osakkeen arvon kehitykseen, If-konsernin vakuutusliikkeen tuottoon ja Sampo Oyj:n riskisopeutetun pääoman tuottoon.

2.1.5.3 Lisä- ja varhaiseläkejärjestelyt hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenille ja keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille

Toimitusjohtaja ja suomalaiset keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt kuuluvat Suomen lakisääteiseen työeläkejärjestelmään. Suomen eläkelainsäädäntö sallii joustavan eläköitymisen 65–70-vuotiaana.

2.1.6 Olennaiset liiketoimet

Raportointijakson aikana on tehty seuraavat olennaiset liiketoimet, joiden vastapuolina ovat olleet osakkaat tai henkilöt, joilla on merkittävä vaikutusvalta yritykseen, tai hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet:

- Ifillä ja Sampo Oyj:llä on varainhallintasopimus. Sopimuksen mukaan kaikki sijoituspäätökset, sijoitustoimintaperiaatteiden asettamisissa puitteissa, on ulkoistettu Sampo Oyj:lle. Palvelusta maksettava palkkio lasketaan kiinteänä prosenttina sijoitusten markkina-arvosta;
- If on maksanut korkoa liikkeelle laskemalleen pääomalainalle, jonka Sampo Oyj on merkinnyt;
- If on solminut vahinkovakuutussopimuksia Sampo Oyj:n kanssa; ja

- Sampo Oyj ostaa Ifiltä arvonnäisäverovelvollisuusryhmään, henkilöstöhallintoon ja toimisto-palveluihin liittyviä palveluita.

Ifillä ei ollut olennaisia liiketoimia ainoan omistajansa If P&C Insurance Holding Ltd (publ):n kanssa.

2.1.7 Olennaiset muutokset hallintojärjestelmässä raportointijaksolla

Hallintojärjestelmässä ei tapahtunut olennaisia muutoksia raportointijaksolla.

2.2 Henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset

2.2.1 Sopivuus- ja luotettavuuspolitiikka

If on ottanut käyttöön Sampo-konsernissa noudatettavat yhtiön johdon ja muiden avainhenkilöiden valintaa ja arviointia koskevat ohjeet. Ohjeiden avulla on tarkoitettu varmistaa, että Sampo-konsernin yhtiöitä hallinnoidaan pätevästi ja luotettavasti. Ohjeissa määritellään yleiset kriteerit ja prosessit sopivuus- ja luotettavuusarviointille. If on päättänyt Sampo-konsernin ohjeita täydentävästä Ifin sopivuus- ja luotettavuuspolitiikasta, jossa kuvataan Ifin henkilöstön sopivuus- ja luotettavuusarvioinnin periaatteet, kriteerit ja prosessit. Poliitikassa määritellään ne tehtävät, jotka ovat sopivuus- ja luotettavuusarvioinnin piirissä. Arviointi on suoritettava muun muassa keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä. Lisäksi on laadittu Ifin sopivuus- ja luotettavuusarvioinnin menettelyohjeet, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti sopivuus- ja luotettavuusarviointiprosessit. Ifin sopivuus- ja luotettavuuspolitiikkaa sekä menettelyohjeet tarkistetaan vuosittain.

2.2.2 Sopivuusvaatimukset

Henkilöille, jotka tosiasiallisesti vastaavat yrityksen toiminnasta tai hoitavat muita keskeisiä toimintoja, on laadittu yksityiskohtaiset kuvaukset ammatillista pätevyyttä, tietoja ja kokemusta koskevista vaatimuksista. Henkilön sopivuutta koskevaan arviointiin sisältyy arviointi kyseisen henkilön ammatillisesta ja muodollisesta pätevyydestä sekä vakuutustoimialaa, muita rahoitustoimialoja tai muuta liiketoimintaa koskevista tiedoista ja kokemuksesta, ja siinä otetaan huomioon kyseiselle henkilölle kohdistetut vastuut.

Hallinto-, johto- ja valvontaelinten sopivuusarvioinnissa otetaan huomioon yksittäisille henkilöille kohdistetut vastuut, jotta voidaan varmistaa pätevyyden, tiedon ja sopivan kokemuksen asianmukainen monimuotoisuus. Näin varmistetaan yrityksen ammattimainen johtaminen ja valvonta. Hallinto-, johto- ja valvontaelinten jokaiselta jäseneltä ei edellytetä tietoa, pätevyyttä ja kokemusta kaikilta yhtiön osa-alueilta. Hallinto-, johto- ja valvontaelimen yhteisen tiedon, pätevyyden ja kokemuksen on kuitenkin varmistettava yhtiön vakaa ja järkevä johtaminen. Hallinto-, johto- ja valvontaelimen jäsenillä tulisi kokonaisuuksena arvioiden olla sopivaa ammatillista pätevyyttä, kokemusta ja tietoa vähintään vakuutus- ja rahoitusmarkkinoista, liiketoimintastrategiasta ja liiketoimintamallista, hallintojärjestelmästä, rahoitusanalyyseistä ja vakuutusmatemaattisista analyyseistä sekä säädöksistä ja niiden asettamista vaatimuksista.

2.2.2.1 Maineiden ja luotettavuuden arviointi

Arvioitavien henkilöiden tulee olla hyvämaineisia ja luotettavia. Arvioinnin tulee sisältää arvio henkilön rehellisyydestä ja

³ Valvontatoimintoihin kuuluvat riskienhallintatoiminto, sisäinen tarkastus, Compliance-toiminto ja aktuaaritoiminto.

⁴ Nimettyihin henkilöihin kuuluvat yhtiön toiminnasta tosiasiallisesti vastaavat henkilöt (hallinto- ja johtaelinten jäsenet ja Ifin toiminnalle olennaisissa johtotehtävissä toimiva henkilöstö) ja riskinottajat (työntekijät, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus yhtiön riskiprofiiliin).

taloudellisesta vakaudesta, ja sen tulee perustua asianmukaiseen tietoon heidän luonteestaan, käytöksestään ja menettelytavoistaan liike-elämässä.

Yleisesti ottaen arvioitujen henkilöiden katsotaan olevan hyvämaineisia, jos ei ole tietoa tai perusteltuja epäilyjä muusta.

2.2.3 Prosessin kuvaus

Ifin sopivuus- ja luotettavuuspolitiikassa kuvataan tilanteet, joissa sopivuus- ja luotettavuusarviointi on tehtävä. Arviointi tehdään ennen henkilön nimittämistä asemaan, jossa edellytetään sopivuus- ja luotettavuusarviointia. Arviointi sisältää arvion henkilön ammatillisesta ja muodollisesta pätevyydestä sekä tiedoista ja kokemuksesta. Luotettavuusarviointiin sisältyy henkilön rehellisyyttä ja taloudellista vakautta koskeva arvio.

Lisäksi kaikkien arvioitujen henkilöiden sopivuus ja luotettavuus tarkistetaan vähintään kolmen vuoden välein. Näin varmistetaan, että henkilöt jatkuvasti täyttävät sopivuus- ja luotettavuuskriteerit. Uudelleenarviointi tehdään myös, jos ilmenee jotain sellaista, mikä voi asettaa arvioidun henkilön sopivuuden tai luotettavuuden kyseenalaiseksi. Ifin sopivuus- ja luotettavuuspolitiikka kattaa myös keskeisten toimintojen ulkoistamisen yhteydessä tehtävät sopivuus- ja luotettavuusarviointit.

Ifin sopivuus- ja luotettavuuspolitiikka sisältää niin ikään yksityiskohtaiset säännöt prosessiin liittyvästä dokumentoinnista, korjaavista toimenpiteistä sekä vastuun ja tehtävien jaosta. Se sisältää myös yksityiskohtaiset ohjeet sopivuus- ja luotettavuusarvioinnissa huomioon otettavista tiedoista, asiakirjoista ja vaatimuksista. Asiakirjoja ja tietoja kerätään eri lähteistä, kuten julkisista rekistereistä ja arvioitujen henkilöiden henkilökohtaisista lausunnoista. Sopivuus- ja luotettavuusanalyysi esitellään nimityksestä vastaavalle toiminnolle tai esimiehelle, joka päättää, katsotaanko henkilö sopivaksi ja luotettavaksi kyseiseen tehtävään. Valvontaviranomaiselle tehdään vaadittavat ilmoitukset.

2.3 Riskienhallintajärjestelmä, johon sisältyy riski- ja vakavaraisuusarvio

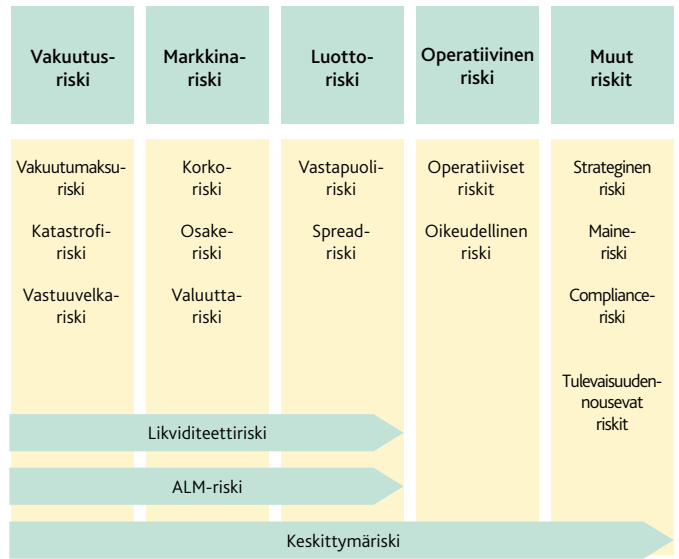
2.3.1 Kuvaus riskienhallintajärjestelmästä

Ifin tehokas riskienhallintajärjestelmä sisältää välttämättömät strategiat, prosessit ja raportointimenetelmät, joilla jatkuvasti tunnistetaan, mitataan, seurataan, hallitaan ja raportoidaan yksitellen ja kokonaistasolla riskejä ja riippuvuussuhteita, joille yhtiö altistuu tai voi altistua. Riskienhallintatoiminto edistää riskienhallintajärjestelmän täytäntöönpanoa ja kehittämistä.

Riskienhallintajärjestelmä on osa laajempaa sisäistä valvontajärjestelmää ja If-konsernin riskienhallintajärjestelmää, jolla varmistetaan kaikkien riskien hallinta niin yksittäisen yhtiön kuin konsernin näkökulmasta.

Ifin merkittävimmät riskiluokat ovat vakuutusriski, markkina-riski, luottoriski ja operatiiviset riskit sekä muut riskit.

KUVA 5 – Riskienhallintajärjestelmään kuuluvat riskit

2.3.2 Riskienhallintajärjestelmän tavoitteet

Riskienhallintajärjestelmän tavoitteena on luoda lisäarvoa Ifin sidosryhmille varmistamalla pitkän aikavälin vakavaraisuus, minimoimalla odottamattoman taloudellisen tappion riski ja antamalla liiketoimintapäätösten tueksi tietoa päätösten vaikutuksista yhtiön riskeihin ja pääomaan.

Laadukas riskienhallintaprosessi on edellytys liiketoiminnan harjoittamiselle, vakaalle tulokselle ja pitkän aikavälin tuottotavoitteen saavuttamiselle. If-konsernin tavoitteena on

- yhdistetty kulusuhde alle 95 %
- oman pääoman tuotto yli 17,5 %.

2.3.3 Riskienhallintastrategia

Ifin riskistrategia on osa Sampo-konsernin yleistä riskistrategiaa ja muodostaa osan Ifin hallintoperiaatteista. Riskienhallinnan toimintaperiaatteissa määritellään yleinen riskistrategia ja riskinottohalukkuus tärkeimpien riskien osalta. Riskienhallintastrategioilla

- varmistetaan, että tuloslaskelmaan ja taseeseen vaikuttavat riskit tunnistetaan, arvioidaan, ja niitä hallitaan ja seurataan ja niistä raportoidaan;
- varmistetaan vakuutustoiminnan riskien heijastuminen hinnoitteluun;
- varmistetaan riittävä pitkän aikavälin sijoitustuotto määritellyillä riskitasoilla;
- varmistetaan riskipuskurien – pääoman ja odotettavissa olevan kannattavuuden – riittävyys suhteessa liiketoiminnan riskeihin ja ulkoisiin riskeihin;
- rajoitetaan yhtiön taloudellisen arvon vaihtelua; ja
- varmistetaan toiminnan yleinen tehokkuus, varmuus ja jatkuvuus.

2.3.4 Riskinottohalukkuuden puitteet

Ifin riskinottohalukkuuden puitteet määrittävät rajat riskeille jotka yhtiö on halukas hyväksymään tavoitteidensa saavuttamiseksi. Ne sisältävät lausuman riskinottohalukkuudesta, riskinkantokyvyn, pääoman riittävyyden, toimintaa ohjaavat dokumentit, prosessit, kontrollit ja järjestelmät. Niillä määritellään, kommunikoidaan ja valvotaan riskinottohalukkuutta.

Riskinottohalukkuuden puitteita, riskiprofiilia ja pääomatilannetta analysoidaan ja siitä raportoidaan neljännesvuosittain riski- ja vakavaraisuusarviossa (ORSA), joka sisältää vakavaraisuuden ja lakisääteisten pääomavaatimusten analysointia eri riskiskenaarioissa. Prosessi vaikuttaa Ifin pääomanhallintaan, liiketoiminnan suunnitteluun ja tuotekehitykseen.

2.3.5 Riskienhallintaprosessi

Ifin yleinen riskienhallintaprosessi sisältää viisi päävaihetta:

Riskin tunnistaminen. Ensimmäinen puolustuslinja - linjaorganisaatio - tunnistaa riskejä useimmissa riskiluokissa jatkuvasti ja ainakin neljännesvuosittain.

Riskin arviointi ja mittaus. Seuraavassa vaiheessa riskejä arvioidaan ja mitataan erilaisilla menetelmillä, esimerkiksi stressitesteillä sekä skenaario- ja herkkyyssanalyysillä. Taloudellisen pääoman vakuutus- ja markkinariskien mittaamiseen käytetään sisäistä mallia. Muut riskit lasketaan standardikaavalla. Vaikeasti mitattavien riskien osalta arvioidaan sekä vaikuttavuus että todennäköisyys.

Riskienrajoittamistoimenpiteitä toteutetaan tarvittaessa. Mikäli riskin vaikutus uhkaa ylittää hallituksen vahvistaman riskinottohalukkuuden ja riskinkantokyvyn, ryhdytään toimenpiteisiin riskin hallitsemiseksi.

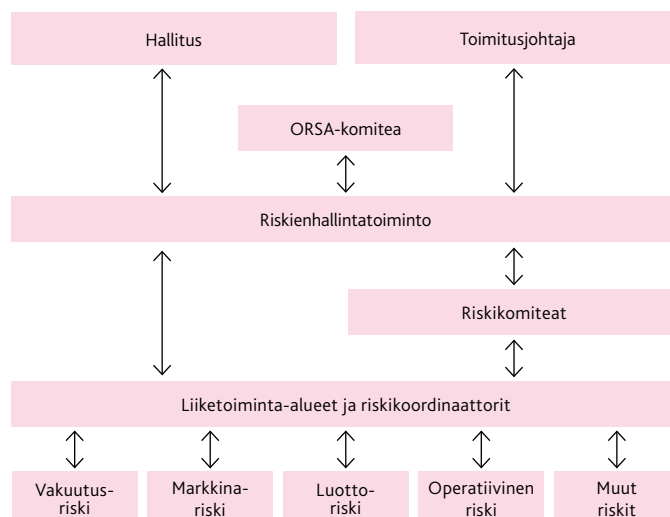
Säännöllinen seuranta. Pääriskiluokissa riskejä seurataan säännöllisesti sekä ensimmäisessä että toisessa linjassa.

Raportointi. ORSA-raportti toimitetaan hallitukselle kerran vuodessa. Raportti sisältää kolmivuotisen riski- ja vakavaraisuusarvion. ORSA tehdään rinnan taloudellisen suunnitteluprosessin kanssa ja sen tukena. Riskiprofiilin muutokset voivat edellyttää ORSA-raportin päivittämistä vuoden aikana. Lisäksi yhteenveto Ifin riskiprofiilista ja pääomatilanteesta raportoidaan neljännesvuosittain ORSA-komitealle⁵ ja hallitukselle.

2.3.6 Riskienhallinnan raportointirakenne

Kuva 6 esittää riskienhallinnan raportointirakenteen. Järjestelmä muodostuu henkilöiden ja ryhmien, kuten komiteoiden, asiantuntijoiden ja linjaorganisaatioiden prosesseista ja toiminnoista.

KUVA 6 – Riskienhallinnan raportointirakenne

2.3.7 Vastuut ja niiden toimeenpano riskienhallintajärjestelmässä

2.3.7.1 Vastuut riskienhallintajärjestelmässä

Riskienhallinnan yleisperiaatteet ja vastuunjako määritellään Sampo-konsernin tasolla. If järjestää toimintansa näiden periaatteiden mukaan.

2.3.7.2 Hallitus

Lain mukaan hallituksella on kokonaisvastuu sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta ja siitä, että Ifillä on asianmukaiset riskienhallintajärjestelmät ja -prosessit. Hallitus hyväksyy vuosittain toimintaa ohjaavat toimintaperiaatteet.

2.3.7.3 Toimitusjohtaja

Lain mukaan toimitusjohtaja vastaa päivittäisen liiketoiminnan järjestämisestä ja valvonnasta hallituksen antamien ohjeiden ja suuntaviivojen pohjalta. Toimitusjohtajalla on viime kädessä vastuu riskienhallintajärjestelmän tehokkaasta toimeenpanosta. Hänen tulee varmistaa asianmukainen riskienhallinta ja edistää hyvää riskikulttuuria Ifissä.

2.3.7.4 Riskikomiteat

Riski- ja vakavaraisuuskomitea (ORSA-komitea)

ORSA-komitea avustaa toimitusjohtajaa täyttämään hänen riskeihin ja riskienhallintaan liittyvät valvontavelvoitteensa.

ORSA-komitea arvioi Ifin sisäisen valvonnan ja sääntöjen noudattamisen tehokkuutta, antaa tietoa näiden osa-alueiden koordinoitua varten ja seuraa koordinoitua. Komitealle toimitetaan kokonaistason riskianalyyskejä ja -raportteja. ORSA-komitea myös valvoo Ifin vakavaraisuusasetmaa.

Muut riskienhallintajärjestelmän komiteat

Avainriskialueilla on erillisiä komiteoita. Komiteoiden vastuulla on seurata, että riskejä hallitaan ja valvotaan hallituksen päätösten mukaisesti. Komiteoiden puheenjohtajat vastaavat raportoinnista ORSA-komitealle. Ifin riskikomiteoilla ei ole päätöksentekovaltuuksia.

⁵ Riski- ja vakavaraisuuskomitea / Own Risk and Solvency Assessment Committee

2.3.7.5 Riskienhallintatoiminto

Riskienhallintatoiminto vastaa riskienhallintatyön koordinoimista hallituksen ja toimitusjohtajan puolesta.

Riskienhallintatoiminnon tärkeimmät vastuut ovat:

- avustaa hallitusta ja toimitusjohtajaa riskienhallintajärjestelmän toimeenpanossa ja toiminnassa asettamalla vaatimuksia tietojen laadulle ja prosesseille sekä koordinoimalla linjaorganisaation raportointia;
- arvioida ja tukea liiketoiminta-alueita ja tukitoimintoja näiden riskienhallintatyössä;
- varmistaa kokonaiskuva riskeistä, joille If altistuu, sekä Ifin kokonaisriskialtistuksen, -aseman ja -profiilin valvonta, mitaaminen ja seuranta;
- säännöllisesti arvioida Ifin omaa varallisuutta suhteessa sekä sisäisiin että ulkoisiin vaatimuksiin;
- hallinnoida ja kehittää Ifin taloudellisen pääoman laskennassa käytettävää sisäistä mallia, mukaan lukien mallin validointi sekä riski- ja pääomaennusteiden laadinta normaali- ja stressiolosuhteissa; ja
- antaa johdolle neuvoja strategiaan päätöksiin liittyvissä riskienhallinta-asioissa, mukaan lukien tällaisten päätösten mahdolliset vaikutukset riskeihin ja pääomaan.

Organisaatio

Toimintoa johtaa riskienhallintajohtaja, ja toiminto muodostuu riskienhallintajohtajasta, riskienvalvonta-yksiköstä ja pääomanhallintayksiköstä. Toiminto on järjestetty koko juridisen ja operatiivisen rakenteen kattavaksi, ja sen tehtävät on osin ulkoistettu If Ruotsiin.

Hallitus on julkaissut riskienhallintajohtajaa koskevan ohjeen, jossa kuvataan hänen vastuunsa yksityiskohtaisesti.

Riskienhallintajohtajaa koskevan ohjeistuksen mukaisesti hän on vastuussa riskien raportoinnista hallitukselle ja toimitusjohtajalle. Tämä kattaa seuraavat raportit:

- riski- ja vakavaraisuusarvion vuosittainen yhteenveto;
- neljännesvuosittainen ORSA-komitearaportti; ja
- vuotuinen riskienhallinnan toimintakertomus ja riskienhallintasuunnitelma.

Toiminnon yksiköt ovat operatiivisesti itsenäisiä, eli ne eivät osallistu Ifin vakuutustoiminnan hallintaan eivätkä päätöksentekoon.

Riskienvallontayksikkö

Riskienhallintatoiminnon riskienvallontayksikkö vastaa operatiivisesti riippumattomista riskianalyseistä. Riskienvallontatoimenpiteet sisältävät mm. riskianalyysit, monitorointiaktiviteetit, ORSA-prosessin koordinoimisen, sisäisen mallin validoinnin, ehdotukset riskeihin liittyvien toimintaperiaatteiden ja ohjeiden päivittämiseksi sekä riskienhallintaan liittyvät koulutukset ja informaation. Riskienvallontayksikkö vastaa myös If-konsernin yhteisestä poikkeustapahtumien raportointijärjestelmästä.

Pääomanhallintayksikkö

Pääomanhallintayksikön päävastuualue on riskien mallinnus kokonaistasolla. Tämä perustuu sekä vakuutus- että sijoitustoiminnan tilastolliseen ja matemaattiseen mallinnukseen, ja tuloksia käytetään esim. päätettäessä jälleenvakuutusstrategiasta, sijoitusallokaatiosta, pääoman allokoinnista ja taloudellisista tavoitteista sekä pääomituksista. Lisäksi pääomanhallintayksikkö vastaa osasta riskiraportointia ja erilaisista toimenpiteistä, jotka liittyvät vakavaraisuussäätelyyn, mm. vakavaraisuuspääoma-vaatimuksen laskennasta sekä pääoman ja riskin hallintaan liittyvien työkalujen ylläpidosta ja kehittämisestä.

2.3.7.6 Liiketoiminta-alueet ja tukitoiminnot

Liiketoiminta-alueet ja tukitoiminnot (linjaorganisaatio) vastavat päivittäisestä riskienhallinnasta riskitoimintaperiaatteissa, toimintaohjeissa ja ohjeissa määriteltujen rajojen ja rajoitusten puitteissa. Linjaorganisaation on varmistettava, että sillä on tarvittavat resurssit ja työkalut riskien valvontaan ja seurantaan sekä vaadittuun raportointiin asianomaiselle riskikomitealle tai riskienvalvontayksikölle.

Linjaorganisaatiolla on velvollisuus ilmoittaa riskienhallintatoiminnolle, sisäiselle tarkastukselle, Compliance-toiminnolle ja aktuaaritoiminnolle niiden tehtävien hoidon kannalta merkittävistä riskeistä.

2.3.7.7 Riskikoordinaattorirakenne

Liiketoiminta-alueiden ja tukitoimintojen johtajia tukemaan on ensimmäisen puolustuslinjan pääriskiluokkia - vakuutusriskiä, markkinariskiä ja operatiivisia riskejä - sekä rahanpesun torjunnan kysymyksiä varten luotu koordinaattorirakenne. Riskikoordinaattorit avustavat ensimmäisessä puolustuslinjassa riskien tunnistamisessa, arvioinnissa ja monitoroinnissa ja raportivat riskeistä toiseen linjaan ja asianomaiselle riskikomitealle vähintään neljännesvuosittain. Koordinaattorirakenne edistää riskienhallinnan tehokkaiden prosessien ja menettelyjen vakiinnuttamista ja varmistaa tieto- ja raportointivirrat riskienhallintajärjestelmässä. Riskienvalvonta- ja raportointiyksikön johtaja laatii koordinaattoreita koskevat ohjeet, joissa kuvataan heidän vastuualueensa.

2.3.7.8 Riskienhallintajärjestelmän toimeenpano

Ifissä käytetään kolmen puolustuslinjan järjestelmää tehokkaasti riskienhallintajärjestelmän toimeenpanemiseksi.

KUVA 7 – Kolme puolustuslinjaa riskienhallinnassa

Ensimmäinen puolustuslinja

- Linjaorganisaatio vastaa päivittäisestä riskienhallinnasta riskienhallinnan toimintaperiaatteissa, ohjeissa ja toimintaohjeissa määritellyjen rajojen ja rajoitusten puitteissa. Yksiköiden johtajat vastaavat riskienrajoittamistoimenpiteiden toteuttamisesta. Riskikoordinaattorit tukevat riskienhallintatoimien täytäntöönpanoa, mukaan lukien raportointi riskienhallintatoiminnolle.

Toinen puolustuslinja

- Liiketoiminnoista riippumaton riskienhallintatoiminto huolehtii toisen puolustuslinjan tehtävistä arvioimalla, analysoimalla ja monitoroimalla yhtiötason riskejä ja varmistamalla kokonaisnäkemysten riskeistä. Lisäksi toinen puolustuslinja tukee liiketoimintaa riskien arviointiprosessissa, antaa neuvoja riskienrajoittamistoimenpiteistä, edistää moitteetonta riskikulttuuria ja raportoi säännöllisesti riskeistä ORSA-komitealle ja hallitukselle.

Kolmas puolustuslinja

- Sisäinen tarkastus huolehtii kolmannen puolustuslinjan tehtävistä antamalla hallitukselle tietoa siitä, onko sisäinen valvonta ja riskienhallintajärjestelmä tehokkaasti toimeenpantu ja hoidettu Ifissä.

Komitearakenteen yhdessä koordinaattorirakenteen kanssa varmistaa, että kaikkia olennaisia riskejä seurataan ja että niistä raportoidaan selkeästi ja johdonmukaisesti. Samalla rakenne varmistaa, että ensimmäisessä puolustuslinjassa riskin omistajilta saatu tieto välitetään edelleen toiseen puolustuslinjaan sekä asianomaiselle komitealle.

2.3.8 Riski- ja vakavaraisuusarviointiprosessi

Ifin riskejä mitataan, kootaan yhteen ja raportoidaan säännöllisesti, jotta voidaan tehdä kokonaisarvio riski- ja pääoma-asemasta. Markkinariskejä seurataan ja raportoidaan kuukausittain, muita riskejä neljännesvuosittain. Arvioinnin tulokset ja tulosten

seuranta dokumentoidaan osana neljännes-vuosittaista riski- ja vakavaraisuusarviointiprosessia. ORSA-komitealle laaditaan raportti, jonka yhteenveto lähetetään myös hallitukselle.

Ifin kattava ORSA-raportti laaditaan normaalisti vähintään vuosittain kolmannen vuosineljänneksen aikana, ja se tehdään samanaikaisesti hallitukselle esitettävän liiketoimintasuunnitelman kanssa ja sen tukena. ORSA keskittyy kokonaisvakavaraisuusasemaan, jota täydentää kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen arvio Ifin olennaisista riskeistä. ORSA:n kvantitatiivinen osa tehdään samanaikaisesti taloussuunnittelu-prosessin kanssa. Vakavaraisuusasemaa arvioidaan osaksi suhteessa Ifin omaan riskinäkemukseen, joka kvantifioidaan sisäisellä mallilla, ja osaksi suhteessa vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Ifin pääomasuunnittelumalli, joka ennustaa omaa varallisuutta ja pääomavaatimuksia suunnittelujaksolla, on tukityökalu ORSA-prosessissa. Malli kattaa If-konsernin, ja juridisilla yhtiöillä on erilliset ennusteet. Arvio sisältää joukon skenaarioanalyyssejä, stressitestejä, herkkyyssanalyyssejä ja käänteisiä stressitestejä. Stressitestit kattavat merkittävimmät riskilajit ja niiden negatiiviset yhteisvaikutukset. Skenaariot on kehitetty yhteistyössä riskinomistajien ja johdon kanssa.

Ifin merkittävimpien riskilajien kvantitatiivisen määrittämisen lisäksi riskeistä tehdään sanallinen arvio. Riskinomistajien näkemykset ja arviot nykyisistä riskeistä suunnittelujaksolla otetaan huomioon. Arviot esitetään riskimatriiseissa, joiden muuttujina ovat tunnistettujen riskien vakavuus ja riskin toteutumisen todennäköisyys suunnittelujaksolla. Arvioinnissa käytetään yhteistä asteikkoa. Riskienhallintatoiminto laatii lopullisen arvion, joka perustuu riskinomistajien näkemyksiin.

Vuotuisen ORSA-prosessin tulokset dokumentoidaan ORSA-raportissa. Hallitus hyväksyi vuosien 2017–2019 ORSA-raportin joulukuun 2016 kokouksessa. Vahvistaessaan ORSA-raportin hallitus hyväksyi sen taloussuunnitelmaa koskevan päätöksen pohjaksi. Vahvistamisen jälkeen ORSA-raportti toimitettiin Finanssivalvontaan.

2.4 Sisäinen valvontajärjestelmä

2.4.1 Sisäinen valvontajärjestelmä

2.4.1.1 Käsitteet ja toimintaperiaatteet

Ifin sisäisen valvonnan toimintaperiaatteet muodostavat puitteet tehokkaalle sisäiselle valvontajärjestelmälle. Toimintaperiaatteiden tarkoituksena on varmistaa, että sisäisen valvonnan toimenpiteet suoritetaan asianmukaisesti Ifin toiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden edellyttämällä tavalla. Tähän päästään käyttämällä yhteistä, johdonmukaista lähestymistapaa sisäisen valvonnan toimenpiteissä. Tehokas sisäinen valvontajärjestelmä antaa hallituksille ja toimitusjohtajalle perustellun varmuuden siitä, että yhtiön tavoitteet voidaan saavuttaa. Hallitus hyväksyy toimintaperiaatteet vuosittain.

Ifin sisäinen valvonta määritellään COSO:n⁶ menetelmiin perustuen:

Hallituksen, johdon ja muun henkilöstön toteuttama prosessi, jonka tarkoituksena on tarjota kohtuullinen varmuus seuraavien tavoitteiden saavuttamisesta

- toimintojen tehokkuus ja tarkoituksenmukaisuus
- taloudellisen raportoinnin luotettavuus
- ulkoisen ja sisäisen sääntelyn noudattaminen
- varojen turvaaminen, mukaan lukien toimintaan sisältyvien riskien riittävä hallinta.

Sisäinen valvonnan suhteen If soveltaa kolmen puolustuslinjan mallia. Malli vaikuttaa siihen, miten riskeihin ja valvontaan liittyviä tehtäviä jaetaan ja koordinoidaan Ifissä. Mallia esitellään tarkemmin kappaleessa 2.3.7.8.

2.4.1.2 Sisäisen valvonnan malli

Sisäisen valvonnan mallissa esitetään tarpeelliset periaatteet Ifin tehokkaasti johdetulle sisäiselle valvontajärjestelmälle. Malli määrittelee tavoitteet toiminnalle, raportoinnille ja sääntöjen noudattamiselle. Näiden tavoitteiden ansiosta If pystyy keskittymään sisäisen valvonnan eri osa-alueisiin. Ifin sisäinen valvontajärjestelmä varmistaa lisäksi päivittäisen toiminnan tehokkuuden ja tarkoituksenmukaisuuden Ifin johdon strategiset tavoitteet huomioon ottaen. Lisäksi malli muodostuu viidestä osasta, jotka ovat kaikki välttämättömiä tehokkaan toiminnan varmistamiseksi: valvontaympäristö, riskiarvio, valvontatoiminta, tiedottaminen ja viestintä sekä monitorointi.

Valvontaympäristö

Valvontaympäristö toimii perustana kaikille muille sisäisen valvonnan osatekijöille tarjoten järjestelmän ja rakenteet. Valvontaympäristön tekijöihin kuuluvat organisaatorakenne, roolit ja vastualueet, riippumattomuus, eettiset arvot, toimintaperiaatteet ja työntekijöiden osaaminen.

Riskiarvio

Riskiarviolla tarkoitetaan olennaisten riskien tunnistamista ja analysointia, jotta saavutetaan toimintaa, sääntöjen noudattamista ja raportointia koskevat tavoitteet. Ne puolestaan muodostavat perustan sille, miten riskejä on hallittava. If altistuu erilaisille riskeille, joita arvioidaan jatkuvasti. Tärkeimmille riskeille on riskienhallintajärjestelmässä omat riskienhallintaprosessinsa. Erilaisten sisäisten valvontatoimien tarve perustuu riskien tunnistamiseen ja arviointiin.

Valvontatoiminta

Valvontatoimintaan kuuluvat toimintaperiaatteet, menettelyt ja käytännöt, joilla varmistetaan johdon tavoitteiden toteutuminen ja riskien rajoittamisstrategioiden täytäntöönpano.

Valvontatoimiin sisältyy monenlaisia toimenpiteitä ja menettelyjä Ifin eri tasoilla. Kaikille olennaisille toiminnoille, rooleille ja valvontatoimille on toimintaperiaatteet ja ohjeet. Valtuutus- ja hyväksymisohjeet on toimeenpantu asianmukaisten roolien mukaisesti ja ns. isoisäperiaatetta noudattaen. Rutiinien ja työtehtävien eriyttämisellä varmistetaan, etteivät työntekijät käsittele tapahtumia yksinään läpi koko prosessin. Lisäksi eturistiriitojen tunnistamista ja hallintaa valvotaan.

Tiedottaminen ja viestintä

Tiedottaminen ja viestintä tukevat kaikkia muita valvonnan osatekijöitä kertomalla työntekijöille valvonnan vastuunjaosta ja antamalla tietoa sellaisessa muodossa ja sellaisin aikavälein, että ihmiset pystyvät suoriutumaan tehtävistään. Esimerkiksi underwriting-periaatteisiin liittyvät underwriting-toimintaohjeet, jotka taas liittyvät ohjeisiin, valtuuksiin, työskentelyrutiineihin ja tietojärjestelmäratkaisuihin. Toimintaperiaatteiden ja ohjeiden päivitys, hyväksyminen ja viestintä toistuvat säännöllisesti.

Kolmen puolustuslinjan sisällä on määritelty raportointilinjat, joiden avulla varmistetaan, että hallitus ja toimitusjohtaja kykenevät täyttämään velvoitteensa sisäisen valvontajärjestelmän monitoroijina ja sen tehokkuuden ja soveltuvuuden varmistajina.

Ensimmäiseen puolustuslinjaan on perustettu koordinaattorijärjestelmä tukemaan liiketoiminta-alueiden ja määrättyjen tukitoimintojen johtajia sisäisessä valvonnassa. Tarkoituksena on edistää tehokkaiden menettelytapojen käyttöönottoa hallittaessa sisäisen valvonnan olennaisia toimenpiteitä ja raportointeja niistä. Toisen puolustuslinjan riskienvalvontayksikkö raportoi sisäisen valvonnan kokonaistilanteen ORSA-komitealle. Yksi ORSA-komitean tehtävistä on seurata, että Ifillä on tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä. Myös muita asiaan liittyviä komiteoita informoidaan komiteoiden omien ohjeiden mukaisesti.

Monitorointi

Monitoroinnin osatekijät kattavat kolmen puolustuslinjan harjoittaman sisäisen valvonnan seurannan, jolla varmistetaan, että jokainen sisäisen valvonnan komponentti on olemassa ja toimii. Tämä on järjestetty jatkuvilla monitorointiaktiviteeteillä ja erillisillä arvioilla. Riippumattomasta monitoroinnista huolehtivat toinen ja kolmas puolustuslinja.

2.4.1.3 Laskenta

Taloudelliseen raportointiprosessiin liittyvällä sisäisellä valvonnalla varmistetaan, että Ifin hallituksella ja ylimmällä johdolla on käytettävissään ajantasaiset ja luotettavat tiedot päätöksentekonsa tueksi ja että myös ulkoiset sidosryhmät voivat luottaa niille annettavaan taloudelliseen tietoon.

Kirjanpitoperiaatteisiin ja raportointiprosesseihin liittyvät toimintaperiaatteet ja ohjeet. Ifin kirjanpito-periaatteista päättää virallisesti hallitus, ja ne julkaistaan tiivistetysti tilinpäätöksessä. Laskenta vastaa tilinpäätöksiin vaikuttavien lakimuutosten seurannasta.

Taloudellisen raportointiprosessin valvontatoimet koostuvat yhdistelmästä yleisiä kontroleja, jotka koskevat esimerkiksi vastuun- ja tehtävänjakoa, luvattomalta rekistereihin ja ohjelmitoihin pääsystä suojautumista sekä järjestelmiin ja menettelyihin sisällytettyjä erilaisia tarkistuksia. Jokaisessa toiminnossa, joka on vastuussa kirjanpidosta, on dokumentoidut ja vahvistetut ohjeet vastuista ja tehtävistä, ja ne pidetään ajan tasalla säännöllisin päivityksin vähintään kerran vuodessa. Kukaan yksittäinen työntekijä ei myöskään saa hoitaa itsenäisesti yhtä tapahtumaa läpi koko prosessin. Vastuun- ja tehtävänjaon sääntöjen mukaisesti esimerkiksi eri henkilö tarkastaa ja eri henkilö hyväksyy laskut ja kirjanpito määräykset, ja toimenpiteet varmennetaan

⁶ Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

allekirjoituksilla. Kaiken raportoinnin oikeellisuuden varmistamiseksi laskentajärjestelmän kirjanpitoviennit täsmäytetään säännöllisesti perusjärjestelmiin. Kirjanpitoaineisto arkistoidaan asianmukaisesti sisäisiä ja ulkoisia vaatimuksia noudattaen.

2.4.2 Compliance-toiminto

2.4.2.1 Tehtävät

Compliance-toiminto on vastuussa hallitukselle ja toimitusjohtajalle annettavasta neuvonnasta, joka liittyy Ifin vakuutustoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan kannalta merkittävien sääntöjen noudattamiseen. Compliance-toiminto arvioi myös niiden Ifin käyttöönottamien toimien riittävyttä, joiden tarkoitus on varmistaa sääntöjen noudattaminen. Tämän ohella se arvioi oikeudellisen ympäristön muutosten mahdollista vaikutusta Ifin toimintaan sekä tunnistaa ja arvioi compliance-riskejä. Compliance-toiminto käsittelee pääasiassa Ifin vakuutustoiminnan harjoittamista koskevan luvan kannalta merkittäviä sääntöjä, mutta se antaa neuvoja myös muilla merkittävillä oikeuden aloilla hallituksen tai toimitusjohtajan pyynnöstä tai silloin, kun Compliance-toiminto on havainnut compliance-riskin kasvaneen.

Varmistaakseen tehokkaat ja tarkoituksenmukaiset compliance-aktiviteetit, on Compliance-toiminnolla oikeus saada kaikki tarpeelliseksi katsottava tieto ja dokumentaatio. Lisäksi kaikkien työntekijöiden velvollisuus on ilmoittaa Compliance-toiminnolle kaikista seikoista, joilla on merkitystä toiminnon tehtävien hoidolle, esimerkiksi havaituista compliance-riskeistä tai poikkeustapahtumista.

Seuraavassa esitetyt tehtävät ovat Compliance-toiminnon vastuulla. Prioriteeteista päätettäessä noudatetaan riskilähtöistä lähestymistapaa.

Tukitoimet

Compliance-toiminto antaa neuvoja ja tukea alaansa kuuluvissa asioissa. Tämä voi tarkoittaa koulutus-, toimeenpano- tai muita vastaavia aktiviteetteja Compliance-toiminnon vastuualueella. Compliance-toiminto on niin ikään aloitteellinen sääntöjen noudattamiseen ja etiikkaan liittyvissä koulutuksissa.

Toimintaperiaatteet ja ohjeet

Compliance-toiminnon vastuulla on varmistaa, että Ifissä on käytössä kaikki lain edellyttämät toimintaperiaatteet ja ohjeet ja että ne täyttävät lakisääteiset vaatimukset. Hallituksen toimintaperiaatteet ja toimitusjohtajan ohjeet julkaistaan ohjeistus-verkkosivustolla, jotta ne ovat kaikkien työntekijöiden luettavissa. Sisäisiä sääntöjä koskeva työ tapahtuu yhteistyössä konsernin lakiasiain yksikön kanssa.

Sääntelyn kehitys

Compliance-toiminto vastaa tehokkaiden prosessien ja rutiinien luomisesta Ifin toimilupaa koskevan uuden lainsäädännön ja sääntöjen seuranta varten. Paikallisen läsnäolonsa ansiosta lakiasian osastoilla on tarvittava pätevyys uuden lainsäädännön seurantaan ja tehokkaat viestintäkanavat liiketoimintaan päin. Päälakimies ja Pohjoismaiden vakuutuslakimies ovat yhdessä vastuussa uuden lainsäädännön seurannasta, siitä tiedottamisesta ja sen täytäntöönpanon vireille panemisesta Ifissä. Tätä varten päälakimies on perustanut lakiasiainkomitean erillisen ohjeen mukaisesti. Compliance-toiminto osallistuu lakiasiainkomitean toimintaan ja raportoi olennaisesta uudesta sääntelystä hallitukselle ja toimitusjohtajalle.

Compliance-riskien hallinta

Compliance-toiminnon vastuulla on varmistaa, että Ifillä on käytössä tehokkaat prosessit compliance-riskien tunnistamiseksi,

arvioimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi. Tunnistetut compliance-riskit raportoidaan Compliance-toiminnolle liiketoiminta-alueiden ja IT-yksikön johtajien toimesta kaksi kertaa vuodessa sekä tukitoimintojen johtajien toimesta kerran vuodessa. Compliance-riskeistä raportoidaan lisäksi tarpeen mukaan. Liiketoiminta-alueiden ja tukitoimintojen johtajat vahvistavat riskit operatiivisten riskien ja compliance-riskien arviointiprosessissa.

Compliance-poikkeustapahtumat

Compliance-toiminto tutkii ja raportoi merkittävistä compliance-poikkeustapahtumista hallitukselle ja toimitusjohtajalle.

Compliance-monitorointi

Compliance-toiminto suorittaa olennaisia sekä suunnitelmassa olevia että tilannekohtaisia monitorointeja havaitakseen sääntöjen noudattamisen laiminlyönnit. Mikäli Compliance-toiminto havaitsee laiminlyönnin, se varmistaa myös, että operatiivisessa toiminnassa otetaan käyttöön korjaavia toimia.

2.4.2.2 Compliance-suunnitelma

Hallitus laatii ja hyväksyy riskeihin pohjautuvan compliance-suunnitelman. Suunnitelmassa esitetään kunkin vuoden painopistealueet, jotka ovat Compliance-toiminnon yleisten, toistuvien tehtävien ulkopuolella. CCO päättää lisäksi yksityiskohtaisesta compliance-suunnitelmasta. Yksityiskohtaiseen suunnitelmaan sisältyy monitorointi- ja tukitoimia, joiden avulla Compliance-toiminto toteuttaa hallituksen päättämää compliance-suunnitelmaa vuoden aikana.

KUVA 8 – Toistuvat tehtävät Compliance-toiminnossa

2.4.2.3 Organisaatio

Chief Compliance Officer (CCO)

Compliance-toiminto on järjestetty koko juridisen ja operatiivisen rakenteen kattavaksi ja koostuu CCO:sta ja useista Compliance Officereista. Compliance-toiminnon tehtävät on osin ulkoistettu If Ruotsiin ja CCO hoitaa niitä yhteistyössä Ifin työllistämien Compliance Officereiden kanssa. CCO on kokonaisvastuussa Compliance-toiminnon vastuulle kuuluvista toimista koko If-konsernissa. Hallitus on julkaissut CCO:ta koskevan ohjeen, jossa kuvataan hänen vastuunsa yksityiskohtaisesti.

Compliance-toiminto on erillään liiketoiminnan organisaatiosta, toiminnallisesti itsenäinen ja osa sisäisen valvontajärjestelmän toista puolustuslinjaa.

Compliance-toiminnolla on oltava riittävät resurssit, ja se voi hyödyntää yksiköiden, osastojen tai henkilöiden osaamista, sikäli kuin niillä tai heillä on compliance-toiminnassa tarvittavaa taitoa ja kokemusta.

Compliance Officerit

CCO on nimittänyt Compliance Officereita huolehtimaan compliance-toiminnasta Ifissä.

Compliance-koordinaattorit

Lakiasiainosastoilla päälakimies ja vakuutuspäälakimies ovat nimittäneet lakiasioiden compliance-koordinaattoreita. Liiketoiminta-alueiden (henkilöasiakkaat, yritysasiakkaat, suurasiaakkaat) johtajat ja tukitoimintojen johtajat ovat nimittäneet liiketoiminnan compliance-koordinaattoreita. Koordinaattorit toimivat yhteyshenkilöinä liiketoiminnan ja Compliance-toiminnan välillä.

Koordinaattorit tekevät compliance-työtä säännöllisten työtehtäviensä ohella eivätkä he kuulu Compliance-toimintoon.

Compliance-koordinaattorit eivät pääsääntöisesti osallistu monitorointi- tai valvontatoimiin oman liiketoimintaprosessinsa ulkopuolella.

2.4.2.4 Compliance-toimintaperiaatteet

Sampo Oyj on laatinut compliance-toimintaperiaatteet, joissa määritellään tärkeimmät vaatimukset sille, miten Sampo-ryhmään kuuluvien yhtiöiden tulee huolehtia compliance-aktiiviteeteista ja toimeenpanna tehokkaat compliance-ohjelmat. If on laatinut Compliance-toimintaperiaatteet, jotka sisältävät yksityiskohtaisemmat vaatimukset tavoitteista ja periaatteista, vastuista, organisoinnista, viestinnästä ja raportoinnista.

Hallitus hyväksyy Compliance-toimintaperiaatteet ja ne päivitetään vuosittain tai muuttuneen lainsäädännön tai tilanteen niin vaatiessa.

2.5 Sisäinen tarkastus

2.5.1 Sisäinen tarkastus - toteutus, riippumattomuus ja puolueettomuus

Sisäinen tarkastus on järjestetty Sampo Oyj:n hallituksen alaisuuteen ja se raportoi Ifin hallitukselle ja Sampo Oyj:n tarkastusvaliokunnalle. Toiminto on liiketoiminnasta riippumaton, ja sen vastuulla on arvioida sisäisen valvontajärjestelmän riittävyyttä ja tehokkuutta sekä Ifissä suoritettavien tehtävien laatua. Sisäisen tarkastuksen yksikköä johtaa tarkastusjohtaja, jonka Sampo Oyj:n hallitus nimittää. Sisäinen tarkastustoiminto on järjestetty vastaamaan liiketoiminnan organisaatiota.

2.5.1.1 Sisäisen tarkastuksen toimintaperiaatteet

Sisäinen tarkastus toimii kaikkien If-yhtiöiden hallitusten hyväksymän sisäisen tarkastuksen toimintaperiaatteiden mukaisesti. Toimintaperiaatteiden mukaan sisäinen tarkastus on velvollinen noudattamaan sisäisten tarkastajien järjestön (Institute of Internal Auditors) kansainvälisiä ammattistandardeja. Toimintaperiaatteet antavat sisäiselle tarkastukselle mandaatin toteuttaa tarkastuksia ja tarjota konsultointia. Lisäksi sisäisellä tarkastuksella on rajoittamaton oikeus saada tietoa ja keskustella johdon kanssa sekä tutustua päätöspöytäkirjoihin. Toimintaperiaateissa määritellään myös sisäisen ja ulkoisen tarkastuksen välinen vastuunjako. Nämä tarkastustoiminnot sovittavat työnsä yhteen niin, että varmistetaan kattavat tarkastukset ja minimoidaan päällekkäinen työ.

2.5.1.2 Sisäinen tarkastussuunnitelma

Sampo Oyj:n tarkastusvaliokunta ja Ifin hallitus hyväksyvät vuosittain sisäisen tarkastuksen kolmevuotisen tarkastussuunnitelman.

Sisäinen tarkastus soveltaa riskilähtöistä lähestymistapaa sekä ottamalla huomioon olemassa olevaa aineistoa että keräämällä tietoa ylimmältä johdolta ja hallitukselta. Koska lähestymistapa on riskiperusteinen, tarkastusten ja niihin sisältyvien maiden ja liiketoiminta-alueiden määrät vaihtelevat vuosittain. Mahdolliset muutokset tarkastussuunnitelmaan on hyväksyttävä hallituksella. Ulkoinen tarkastus saa tiedon sisäisestä tarkastussuunnitelmasta, ja he osallistuvat Sampo Oyj:n tilintarkastusvaliokunnan kokouksiin.

2.5.1.3 Raportointi

Sisäinen tarkastus raportoi tekemistään tarkastuksista toimitusjohtajalle, hallitukselle ja Sampo Oyj:n tarkastusvaliokunnalle. Tarkastushavainnot raportoidaan Ifin toimitusjohtajalle ja johdolle sekä Ifin riskienhallintajohtajalle ja Ifin Compliance-toiminnon johtajalle. Ennen tarkastusraporttien jakelua, havainnoista, johtopäätöksistä ja suosituksista keskustellaan tarkastusalueesta vastavan henkilön kanssa. Tarkastusjohtaja hyväksyy aina lopulliset kirjalliset raportit ennen niiden jakelua.

Sisäinen tarkastus toteuttaa myös seurantatarkastuksia varmistukseksi, että tarkastuksessa esiin tulleisiin havaintoihin on kohdistettu asianmukaisia korjaustoimia.

Tarkastusjohtaja raportoi Ifin hallitukselle kaksi kertaa vuodessa merkittävimmistä tarkastushavainnoista ja suosituksista. Raportointi sisältää kaikki mahdolliset vakavat puutteet, jotka on havaittu tarkastustyön aikana, sekä seurantatarkastuksissa esiin tulleet asiat, joita ei ole korjattu sovittujen toiminta-suunnitelmien mukaisesti.

2.5.1.4 Sisäisen tarkastuksen ulkoinen arviointi

Sisäisen tarkastuksen toimintaperiaatteiden ja kansainvälisten ammattistandardien mukaisesti sisäiselle tarkastukselle on tehtävä ulkoinen arviointi. Arvioita voivat suorittaa ulkopuoliset pätevät henkilöt, joilla ei ole sidoksia If- eikä Sampo-konserneihin. Ulkoisia laatuarvioita tulisi tehdä mahdollisuuksien mukaan ainakin viiden vuoden välein.

Kaikissa tarkastuksissa sisäinen tarkastus arvioi tarkastajan puolueettomuutta suhteessa tarkastettavaan alueeseen. Kaikki sisäiset tarkastajat valitaan heidän osaamisensa, kykyjensä ja integriteettinsä perusteella, koska nämä tekijät ovat olennaisia sisäisten tarkastusten toteuttamiseksi.

2.6 Aktuaaritoiminto

2.6.1 Aktuaaritoiminnon organisointi

Vastuullinen vakuutusmatemaatikko vastaa aktuaaritoiminnon tehtävistä, ja hän raportoi hallitukselle sekä If-konsernin pääaktuaarille vakuutusmatemaattisista asioista. Vastuullinen vakuutusmatemaatikko on aktuaarikomitean jäsen ja osallistuu sen työhön.

2.6.1.1 Vastuut ja tehtävät

Aktuaaritoiminto on osa hallintojärjestelmää ja riskienhallintajärjestelmää.

Aktuaaritoiminnon tehtävät on kuvattu aktuaaritoiminnon ohjeissa. Toiminnon päätehtävät jakautuvat seuraaviin osa-alueisiin:

- vastuuvelan laskennan koordinointi, mukaan lukien vastuuvelan oikeellisuus ja riittävyys;
- lausunto yhtiön underwriting-toimintaperiaatteista;
- lausunto jälleenvakuutusjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuudesta;
- lausunto yhtiön vakavaraisuusasemasta; ja
- riskienhallintajärjestelmään ja ORSA-raportointiin osallistuminen.

Vastuuvelan laskennan koordinointi on aktuaaritoiminnon tärkein työ. Suomalaisen ja kansainvälisen tilinpäätöskäytännön mukaisen vastuuvelan laskenta kuuluu liiketoiminta-alueiden aktuaarien vastuulle. Vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun Solvenssi II -oikaisu, mukaan lukien riskimarginaali, laskee riskienhallintatoiminnon pääomanhallintayksikkö perustuen liiketoiminta-alueiden aktuaarien ja aktuaaritoiminnon toimittamiin lähtötietoihin. Aktuaaritoiminto valvoo laskentaa ja arvioi estimaatteihin sisältyvää epävarmuutta vertaamalla varussuhteen vaihtelua vakuutuslajeittain ja liiketoiminta-alueittain pidemmällä aikavälillä havaitakseen muutoksia ja luonnollisen vaihtelun. Datan laatu varmistetaan säännöllisesti täsmäyttämällä perusjärjestelmätiedot aktuaarijärjestelmien tietoihin. Täsmäytys tehdään kuukausittain, ja tarkastuksessa noudatetaan määrämuotoista menettelyä. Ifin tilintarkastajille luovutetaan yksityiskohtaiset täsmäytysraportit ja kaikki mahdolliset erot raportoidaan.

Vastuuvelan laskentaa säännellään Ifin toimintaperiaatteissa. Aktuaaritoiminto on vastuussa toimintaperiaatteiden ja vastuuvelan laskuperusteiden noudattamisesta. Lisäksi toiminto huolehtii siitä, että kansalliset säädökset ja määräykset näkyvät toimintaohjeissa tai työskentelytavoissa.

2.6.2 Raportointi

Aktuaaritoiminto raportoi vähintään kerran vuodessa hallitukselle ja toimitusjohtajalle kaikista toiminnon suorittamista olennaisista tehtävistä ja niiden tuloksista sekä antaa mahdollisten puutteiden korjausehdotuksia. Raporttiin sisällytetään käytetyt menetelmät, laskenta, lausunto vastuuvelan oikeellisuudesta ja riittävydestä sekä lausunto underwriting-toimintaperiaatteista, jälleenvakuutusjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuudesta ja vakavaraisuusasemasta.

Aktuaaritoiminto huolehtii lisäksi siitä, että hallitukselle ja toimitusjohtajalle toimitetaan neljännesvuosittain raportti, joka sisältää lausunnon vastuuvelan riittävydestä ja tarkoituksenmukaisuudesta sekä muista merkittävistä seikoista.

Aktuaaritoiminto on vastuussa kaikkien aktuaarikomiteassa esille tulleiden merkittävien seikkojen raportoinnista ORSA-komitealle sekä vakuutusmaksu- ja vastuuvetkariskin raportoinnin koordinoinnista samalle komitealle neljännesvuosittain.

2.7 Ulkoistaminen

2.7.1 Ulkoistamistoimintaperiaatteet

Ulkoistamistoimintaperiaatteissa määritellään ulkoistamistoiminnan puitteet. Toimintaperiaatteissa kuvataan, mitä ulkoistamisella tarkoitetaan, ja määritellään perusteet sille, onko yksittäinen toiminto tai toimi katsottava Ifille kriittiseksi tai tärkeäksi.

Jotta kriittisten tai tärkeiden toimintojen tai toimien ulkoistamista voidaan valvoa tehokkaasti ja hallita ulkoistamiseen liittyviä riskejä, toimintaperiaatteissa määritellään prosessi, jota on noudatettava tehtäessä uusia ulkoistamisjärjestelyjä tai olennaisia muutoksia nykyisiin ulkoistamisjärjestelyihin. Ulkoistamisprosessi koostuu riskianalysistä, vastapuolen arvioinnista, sopimuksen laatimisesta, seurannasta, raportoinnista ja tiedottamisesta.

Hallitus on perustanut ulkoistamiskomitean, joka toimii forumina ja valvoo ulkoistamista ulkoistamistoimintaperiaatteiden mukaisesti. Uusista tai olennaisesti muutetuista kriittisistä tai tärkeistä toimintoja tai toimia koskevista ulkoistamissopimuksista on ilmoitettava ulkoistamiskomitealle. Komitea arvioi sopimukset, minkä jälkeen ne hyväksytään hallituksessa ennen ilmoitusta Finanssivalvonnalle.

2.7.2 Kriittisten tai tärkeiden operatiivisten toimintojen tai toimien ulkoistaminen

If on ulkoistanut vakuutustoimintansa tehostamiseksi useita kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja sisäisille ja ulkoisille palveluntarjoajille.

Sijoitustoiminta on ulkoistettu Sampo Oyj:lle Suomessa ja myös If Ruotsi tuottaa sijoituksiin liittyviä palveluita. Koska If-konsernin operatiivinen rakenne koostuu liiketoiminta-alueista henkilöasiakkaat, yritysasiakkaat ja suurasiaakkaat, sekä tukitoiminnoista, jotka kattavat useita juridisia yhtiöitä ja sivuliikkeitä, konsernissa on tehty sisäisiä ulkoistusjärjestelyjä.

If on lisäksi ulkoistanut tietotekniset palvelunsa Tanskassa toimivalle sisaryhtiölleen If IT Services A/S:lle, joka on puolestaan tehnyt sopimuksia tietoteknisten palvelujen tarjoajien kanssa.

Ifillä on lisäksi useita korvauskäsittelysopimuksia palveluntarjoajien kanssa. Sopimuksia on tehty siksi, että If pystyy tarjoamaan korvauskäsittelypalveluja alueilla, joissa sillä ei ole omaa toimintaa. Osa korvauskäsittelysopimuksista on tehty osana laajempaa kumppaninyhteistyötä. Siihen kuuluu myös myynti- ja franchising-järjestelyjä, ja valtaosa kumppaneista sijaitsee Pohjoismaissa.

2.8 Muut tiedot

2.8.1 Hallintojärjestelmän asianmukaisuus

Ifin hallintojärjestelmä on arvioitu asianmukaiseksi Ifin liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden.

2.8.2 Muut olennaiset tiedot

Ifin hallintojärjestelmästä ei ole muita olennaisia tietoja.

3 Riskiprofiili

3.1 Riskimittarit

Ifin yleisenä strategiana on keskittyä sekä pääoman tehokkaaseen käyttöön että hyvään riskienhallintaan. Oman varallisuuden tulee täyttää vakavaraisuudelle ja taloudelliselle pääomalle asetet vaatimukset ja säilyttää Standard & Poor'sin ja Moody'sin A-luokitus. Tämä tarkoittaa, että Ifin riskialtistusta mitataan käyttäen eri suureita⁷ riippuen tarkoituksesta.

Tässä luvussa kuvataan Ifin riskiprofiilia ja riskimittareita. Riskiprofiili esitetään ensin yleisesti, ja sen jälkeen jokainen riskiluokka kuvataan ja sen osatekijöitä analysoidaan seikkaperäisemmin. Tässä luvussa kuvattavat merkittävimmät riskiluokat ovat: vakuutusriski, markkinariski, luottoriski, likviditeettiriski, operatiivinen riski ja muut riskit.

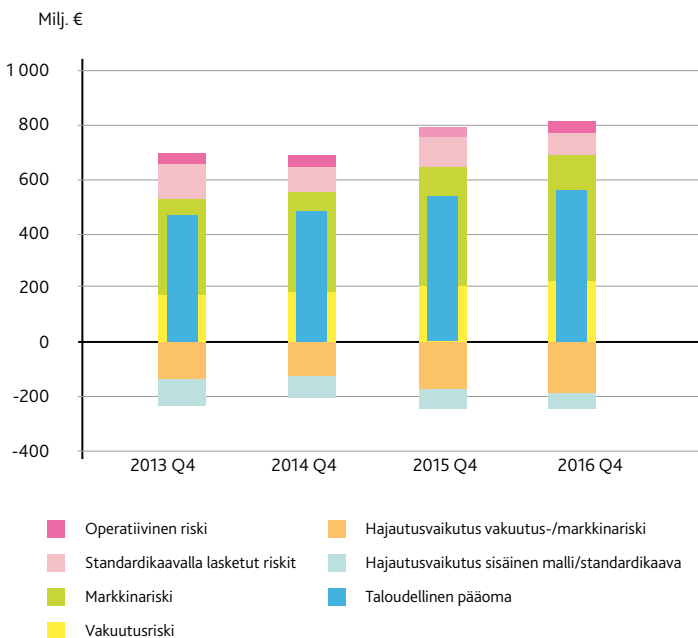
Sisäisessä riskiarvioinnissa ja -raportoinnissa käytetään mitarina taloudellista pääomaa. Taloudellinen pääoma lasketaan pääosin käyttäen sisäistä mallia. Sisäisellä mallilla lasketaan kaikki merkittävät mitattavissa olevat riskit sisältäen riskien hajautuksesta aiheutuvan vaikutuksen. Muihin riskeihin sovelletaan standardikaavaa.

Kvantitatiivisten mittareiden ohella kaikkia riskejä arvioidaan kvalitatiivisesti. Esimerkkejä sellaisista riskeistä, joita ei voida kvantifioida, ovat likviditeettiriski, strateginen riski, maineriskit, compliance-riskit, juridiset riskit, tulevaisuuden nousevat riskit ja muut keskittymäriskit.

3.2 Riskiprofiili

Kuva 9 esittää taloudellisen pääoman ajalta 31.12.2013–31.12.2016.

KUVA 9 – Taloudellisen pääoman kehitys

Ifin tärkeimmät riskiluokat ovat vakuutusriski ja markkinariski. Vakuutusriskin kasvu vuonna 2015 (183 miljoonasta eurosta 202 miljoonaan euroon) johtuu inflaatoriskin uudelleenluokituksista markkinariskistä vakuutusriskiin. Tämä uudelleenluokitus kasvatti samalla hajautusvaikutusta vakuutus- ja markkinariskin välillä. Tätä uudelleenluokitusta lukuun ottamatta taloudellisen pääoman allokointi eri riskiluokkiin on ollut suhteellisen muuttumaton kuluneina neljänä vuonna. Taloudellisen pääoman kasvu vuonna 2016 johtui suuremmasta markkinariskistä, joka aiheutui pääasiassa sijoitusten lisääntymisestä.

3.3 Vakuutusriski

Vakuutusriski on riski tappiosta tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvasta epäedullisesta muutoksesta, joka johtuu puutteista hinnoittelussa ja vastuvelkaa koskevista oletuksissa.

Taloudellisen pääomalaskelman mukaan vakuutusriskiin kuuluvat vakuutusmaksuriski, katastrofiriski, vastuvelkariski ja inflaatoriski.

3.3.1 Riskialtistus

Sisäisessä mallissa vakuutusriskin kvantifiointi perustuu vakuutusmatemaattisiin ja tilastollisiin menetelmiin, jotka huomioivat vakuutustoiminnan ominaispiirteet. Menetelmiä täydennetään luonnonkatastrofiriskin ja inflaatoriskin ulkoisella mallinnuksella. Raukeamisriskin ja muuttamisriskin laskenta perustuu standardikaavaan.

Ifin taloudellisen pääoman vakuutusriski vastaa vakuutusriskille altistumista tulevan vuoden aikana. Se kasvoi 22 miljoonalla eurolla eli 202 miljoonasta eurosta 224 miljoonaan euroon vuonna 2016. Syynä oli inflaatoriskin kasvu 27 miljoonalla eurolla, mikä johtui uuden nimelliskorkomallin kalibroinnista. Vakuutusriskin taloudellinen pääoma oli 31.12.2016 silti selvästi Ifin riskinottohalukkuuden ja -kantokyvyn rajoissa.

3.3.1.1 Vakuutusmaksuriski ja katastrofiriski

Vakuutusmaksuriski on riski tappiosta tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvasta epäedullisesta muutoksesta, joka johtuu tilinpäätöspäivän jälkeen tapahtuvien vahinkotapahtumien ajoituksessa, toteutumistiheydessä ja suuruudessa tapahtuvista heilahteluista. Katastrofiriski on riski tappiosta tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvasta epäedullisesta muutoksesta, joka johtuu merkittävästä epävarmuudesta hinnoittelussa ja vastuvelkaa koskevista oletuksissa liittyen äärimmäisiin ja poikkeuksellisiin tapahtumiin.

Ifin tärkeimmät vakuutusmaksuriskit ovat vahinkojen volatilitteettiriski ja keskittymäriski. Yksittäiset suuret vahingot muodostavat riskin bruttotasolla, mutta sitä rajoitetaan jälleenvakuutuksen avulla. Ifissä ajoneuvo- ja omaisuusvakuutus muodostavat merkittävän osan vakuutuskannasta eli kaksi kolmasosa vakuutusmaksutulosta.

⁷ Taloudellinen pääoma, standardikaavan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus ja standardikaavan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus sisältäen osakeriskin siirtymäsäännön.

Tärkeimmät vakuutusmaksuriskin vaikuttavat tekijät

Kukin liiketoiminta-alue arvioi vakuutusmaksuriskin taustalla olevien riskitekijöiden vaikutuksen ja todennäköisyyden kahdesti vuodessa. Vakuutusmaksuriskin taustalla vaikuttavien riskitekijöiden analysointi on riskienhallintaprosessin erottamaton osa.

TAULUKKO 3 – Tärkeimmät vakuutusmaksuriskin vaikuttavat tekijät

Riskitekijä	Riskin kuvaus
Vahinkojen volatiliiteetti	Vahinkojen volatiliiteetilla tarkoitetaan sitä, että tietyllä jaksolla tapahtuu odotettua enemmän vahinkoja. Tämä voi johtua esim. hankalista sääolosuhteista, jotka lisäävät liikennevahinkojen tiheyttä.
Riskin keskittyminen	Keskittymäriski on riski siitä, että sama tapahtuma aiheuttaa useita vahinkoja. Keskittymäriskit voivat johtua useiden vakuutuskohteiden sijaitsemisesta samalla maantieteellisellä alueella, jossa tapahtuu esim. tulipalo, myrsky tai tulva.
Analyseissä ja hinnoittelussa käytetyn tiedon laatu/ Vastuunvalinta-arvioissa ollut virheellinen riskitieto	Virheet tai puutteet tiedoissa voivat vaikuttaa riskiarvioon ja johtaa vakuutusmaksuihin, jotka poikkeavat todellisesta riskialtistumasta.

3.3.1.2 Vastuuelkariski ja inflaatoriski

Vastuuelkariski on riski tappiosta tai vakuutusvelkojen arvossa tapahtuvasta epäedullisesta muutoksesta, joka johtuu tilinpäätöspäivänä tai tätä ennen tapahtuneiden vahinkotapahtumien korvausten ajoituksessa ja korvausmäärissä tapahtuvista heilahteluista.

Muuttamisriski on osa vastuuelkariskiä. Muuttamisriskillä tarkoitetaan riskiä tappiosta tai epäsuotuisasta muutoksesta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelkojen arvossa, joka johtuu eläkemuotoisten korvausten muutosintensiteetin tason, trendin tai volatiliiteetin muuttumisesta. Muutosintensiteetin vaihtelun syynä voivat olla lainsäädännön muutokset tai korvauksensaajan terveydentilan muutokset.

Ilm merkittävimmät vastuuelkariskit johtuvat tulevaisuuden nousevista riskeistä, sairauksien hoitokäytäntöjen kehitymisestä ja korvausmääräarvioihin liittyvän korvausinflaatioarvion epävarmuudesta. Sairauden hoitokäytäntöjen kehittyminen vaikuttaa vahinkojen määrään, esimerkkinä ns. whiplash- niskavammojen parempi diagnosointi, jolloin vamma voidaan diagnosoida pitkän ajan kuluttua varsinaisesta tapaturmasta. Pitkähäntäisten lajien varaukset ovat herkkiä tulevaa inflaatiota koskeville oletuksille, koska inflaatio-oletus vaikuttaa tuleviin korvauskulujen arvioihin.

Ilm vastuuelkaa hallitsevat pitkähäntäiset vastuut, koska lakisääteisen tapaturmavakuutus ja liikennevakuutus muodostavat 84 prosenttia Solvenssi II:n mukaisesta korvausvastuusta. Korvausvastuun pitkän duraation vuoksi korkoriski olisi huomattava ilman jakojärjestelmää. Eläkkeiden indeksikorotukset ja kaikki sairaanhoito- ja lääkinnällisen kuntoutuksen kulut, jotka maksetaan yhdeksän vuoden kuluttua niiden tapahtuma-aikaa seuraavan vuoden alusta lukien, rahoitetaan jakojärjestelmällä. Jakojärjestelmän vuotuiset kulut sisällytetään vakuutusmaksuun.

Valtaosa kirjanpidon vastuuelasta koostuu moottoriajoneuvon vastuuvakuutuksen ja lakisääteisen tapaturmavakuutuksen eläkemuotoisesta korvausvastuusta, joka on herkkä kuolevuusole- tusten ja diskonttauskoron muutoksille. Koron laskun vaikutusta vakavaraisuuslaskennan vastuuelassa vaimentaa pitkäkestoisten

vastuiden osalta koron lähentyminen kohti korkokäyrän pääte- korkoa. Pitkäikäisyysriskiä alentaa suomalaisten vakuutusyhtiöi- den vuonna 2004 kehittämä ja vuosina 2011 ja 2016 päivittämä uusi kuolevuusmalli. Vuoden 2016 päivityksessä elinajanodote lyheni hieman. Lisätietoja vastuuelan jakautumisesta on QRT- raporteissa S.12.01.01, S.17.01.01 ja S.19.01.21.

Tärkeimmät vastuuelkariskin vaikuttavat tekijät

Aktuaarikomitea arvioi vastuuelkariskin taustalla vaikuttavien riskitekijöiden vaikuttavuuden ja todennäköisyyden puolivuosit- tain. Vastuuelkariskin taustalla olevien riskitekijöiden arviointi on riskienhallintaprosessin erottamaton osa.

TAULUKKO 4 – Tärkeimmät vastuuelkariskin vaikuttavat riskitekijät

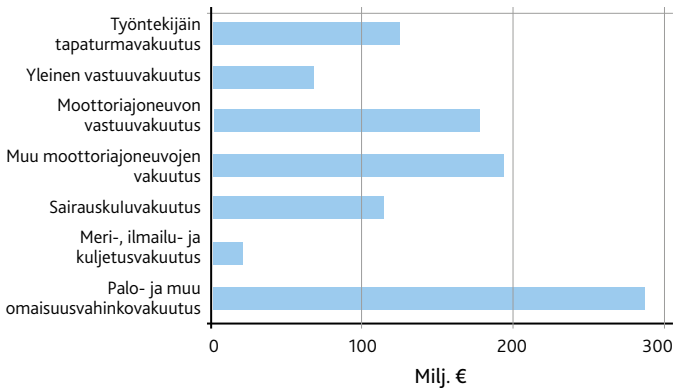
Riskitekijä	Riskin kuvaus
Tulevaisuuden nousevat riskit	Uusi teknologia, kuten nanomateriaalit ja sähkömag- neettisia kenttiä tuottavat laitteet, voivat aiheuttaa haitallisia terveysvaikutuksia ja kasvattaa työntekijän tapaturmavakuutuksen ja vastuuvakuutuksen korvaus- kuluja. Vakuutettujen omaan toimintaan kohdistuvat kyber-riskit voivat toteutua vastuuvahinkoina esim. tietojen menetyksen tai hakkeroinnin muodossa. Ilmastonmuutoksen varautumattomuus lisää ihmisiin ja ekosysteemeihin kohdistuvien vakavien vaikutusten todennäköisyyttä.
Korvausinflaatio	Vastuuelan laskennassa otetaan huomioon inflaa- tiokehitys, joka on erityisen merkittävä tekijä lajeissa, joissa vahingon selviäminen kestää kauan, kuten moot- toriajoneuvon vastuuvakuutuksessa ja työntekijän tapaturmavakuutuksessa. Korvausinflaation aliarviointi voi johtaa riittämättömiin varauksiin.
Sairauden hoitokäytäntöjen kehitys	Sairauden hoitokäytäntöjen kehittyminen vaikuttaa vahinkojen määrään esimerkiksi ns. whiplash-niska- vammojen lisääntymisenä diagnostiikan tarkentuessa, jolloin vamma voidaan diagnosoida pitkän ajan ku- luttua varsinaisesta tapaturmasta. Uudet ja kalliimmat hoidot voivat lisätä korvauskuluja.
Elinajanaodot- teen kasvu	Väestön pitkäikäisyys vaikuttaa sekä eläkemuotoisten korvausten maksuajan pituuteen että kertakorvausten määrään. Elinajanodotteen aliarviointi voi aiheuttaa run-off-tappioita.

3.3.2 Riskikeskittymät

Vakuutuskanta on hyvin hajautettu, sillä Ifillä on lukumääräisesti paljon asiakkaita koko Suomen alueella, ja yhtiö myöntää useiden eri vakuutuslajien vakuutuksia.

Kuva 10 esittää Ifin yhteenlaskettua vakuutusmaksutuloa Solvenssi II -vakuutuslajeittain.

KUVA 10 – Vakuutusmaksutulo Solvenssi II- vakuutuslajeittain

Hajautetusta vakuutuskannasta huolimatta riskikeskittymiä ja sen seurauksena vakavia vahinkoja voi syntyä muun muassa altistuttaessa luonnonkatastrofeille, esimerkiksi myrskyille ja tulville. Luonnonkatastrofien ja yksittäisten suurvahinkojen taloudellisia vaikutuksia hallitaan jälleenvakuutuksella ja riskien hajauttamisella. Lisätietoja Ifin vakuutusmaksutulon jakaumasta vakuutuslajeittain on QRT-raportissa S.05.01.02.

3.3.2.1 Keskittymäriski liiketoiminta-alueittain

Yksi vahinkotapahtuma voi joskus vaikuttaa moniin riskikohteisiin. Tyypillisiä esimerkkejä keskittymäriskeistä ovat ostoskeskuksen vahingot tai suuret luonnonkatastrofit. Suurimmat keskittymät Ifissä ovat suurasiakasliiketoiminta-alueella. Keskittymäriskejä hallitaan jälleenvakuutusohjelmilla. Suurasiakasliiketoiminta-alueen vakuutusten riskikeskittymiä hallitaan rekisteröimällä kohteiden sijaintien yksityiskohtaiset paikkatiedot. Lisäksi underwriting-päälliköt seuraavat vakuutuskantaa yleisellä tasolla riskikeskittymien hallitsemiseksi.

3.3.3 Riskin rajoittaminen

3.3.3.1 Vakuutusmaksuriskin ja katastrofiriskin hallinta ja valvonta

Vakuutusmaksuriskien vähentämisen tärkeimmät menetelmät ovat jälleenvakuuttaminen, hajauttaminen, järkevät vakuutuksenmyöntökäytännöt ja säännöllinen seuranta strategia- ja taloussuunnitteluprosessissa. Vastuunvalinnan toimintaperiaatteissa (UW-toimintaperiaatteissa) määritellään vakuutustoimintojen yleiset periaatteet, rajoitukset ja ohjeet. UW-toimintaperiaatteita täydennetään ohjeilla, joissa kuvataan yksityiskohtaisemmin, miten kullakin liiketoiminta-alueella toteutetaan riskinvalintaa.

3.3.3.2 Vastuuvélkariskin hallinta ja valvonta

Vakuutusmatemaattiset arviot pohjautuvat tilinpäätöspäivänä käytössä oleviin tietoihin aiemmista vahingoista ja vakuutuskannan koosta. Seurattavia tekijöitä ovat muun muassa vahinkokehityksen trendit, maksamattomien korvausten määrä, lakimuutokset, oikeuskäytännöt ja yleinen talouskehitys. Vastuuvélan laskennassa yleisesti käytettyjä menetelmiä ovat Chain Ladder- ja Bornhuetter-Fergusson -tekniikat yhdistettynä ennusteisiin

vahinkojen lukumäärästä ja keskimääräisistä korvauskuluista.

Tilinpäätöksen eläkemutoisten korvausten vastuuvélka on diskontattu, ja vastuuvélka perustuu kunkin yksittäisen eläketapahtuman vuotuismäärään vahingon sattumishetken tasossa ja eläkkeen maksuajan pituuteen, muut mahdolliset oikaisut ja kuolevuus huomioon otettuina. Jakojärjestelmällä rahoitetaan lakisääteisen tapaturmavakuutuksen, liikennevakuutuksen ja potilasvahinkovakuutuksen vahvistettujen ja keskeneräisten eläkevarausten indeksikorotukset. Kaikki näitä lakisääteisiä vakuutuslajeja myöntävät yhtiöt kuuluvat kunkin lajin omaan jakojärjestelmään ja nämä yhtiöt jakavat kustannukset kyseisen lajin markkinaosuuksien suhteessa.

Vastuuvélan laskennassa otetaan huomioon inflaatiokehitys, joka on erityisen merkittävä lajeissa, joissa vahingon selviäminen kestää kauan, kuten moottoriajoneuvon vastuuvakuutuksessa ja lakisääteisessä tapaturmavakuutuksessa. Vastuuvélan korvausinflaatoriskiä pienentää se, että eläkkeiden indeksikorotukset ja kaikki vahingon tapahtumavuotta seuraavan vuoden alusta lukien yhdeksän vuoden kuluttua maksettavat sairaanhoidon ja lääkinnällisen kuntoutuksen kulut sisältyvät rahastoimattomaan jakojärjestelmään. Arvion perusteena käytetään eri kehitystrendejä, kuten kuluttajahintaindeksiä ja palkkaindeksiä, yhdistettynä Ifin omiin arvioihin eri korvauslajien kustannuskehityksestä.

3.3.3.3 Jälleenvakuutus

Ifin jälleenvakuutuksen toimintaperiaatteissa annetaan ohjeet jälleenvakuutussuojan hankkimisesta. Jälleenvakuutuksen tarve ja optimaalinen valinta arvioidaan tarkastelemalla jälleenvakuutuksen odotettuja kustannuksia suhteessa saatavaan hyötyyn sekä vaikutusta tuloksen vaihtelun ja pääomavaatimusten alentumiseen. Arvioinnin tärkein työkalu on Ifin taloudellisen pääoman laskennassa käytetty sisäinen malli, jossa mallinnetaan pieniä vahinkoja, yksittäisiä suurvahinkoja ja luonnonkatastrofeja.

Jälleenvakuutuksen toimintaperiaatteet sisältävät rajoituksia, jotka koskevat hyväksytyjä jälleenvakuuttajia ja niiden luottoluokitusta eri vakuutuslajeissa, sekä raja-arvoja keskittymäriskille, yksittäisen jälleenvakuutusvastapuolen vastuulle ja vastapuolen vastuulle yksittäisen ohjelman tai jälleenvakuutuksen puitteissa. Lisäksi jälleenvakuuttajia tarkastellaan ja arvioidaan jatkuvasti ennalta määritettyjen omien taloudellisten ja kvalitatiivisten analyysien avulla. Ifillä ei ole erillisyyhtiöitä.

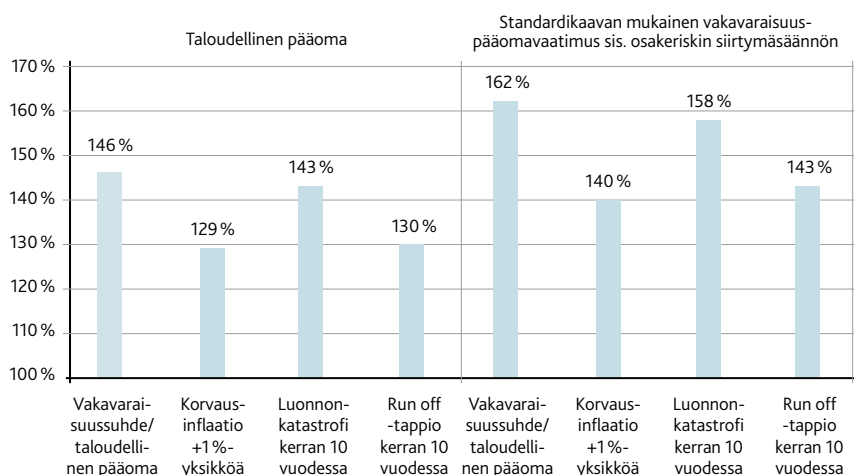
EML⁸-laskelmien luontaisen epävarmuuden vähentämiseksi Ifillä on EML-raja-arvot ylittävää jälleenvakuutussuojaa, joka sijaitsee jälleenvakuutusohjelmassa alemman tason jälleenvakuutussopimusten ja fakultatiivisten suojien yläpuolella. Lisäksi tehdään säännöllisesti EML-stressitestejä.

⁸ EML - Estimated Maximum Loss

3.3.4 Riskiherkkyys

Tärkeimpien riskitekijöiden herkkyiden testaamiseksi on tehty pääoma- ja korkostressitestejä, joiden vaikutus Solvenssi II -suhdelukuihin 31.12.2016 esitään alla olevassa kuvassa. Jokaisessa herkkyystestissä Ifin vakavaraisuussuhdeluku ylittää 100 prosenttia.

KUVA 11 – Solvenssi II -säännösten mukainen herkkyys vakuutusriskille

3.3.4.1 Korvausinflaatiostressi

Stressin kuvaus

Korvausinflaatiostressillä ennustetaan vaikutusta taloudelliseen pääomaan sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun jossa standardikaavan mukainen vaatimus sisältää osakeriskin siirtymäsäännön tilanteessa, jossa odotettu tulevaisuuden korvausinflaatio kasvaa 1 %-yksikköä.

Keskeiset oletukset

- Vastuuvetka kasvaa, mikä pienentää hyväksyttävää omaa varallisuutta.
- Vastuuvetkan kasvu lisää inflaatoriskiä, vastuuvetkariskiä ja korkoriskiä.
- Korkoriskin kasvu johtuu vastuuvetkan suuremmasta odotetusta tulevasta kassavirrasta, vaikka diskonttorikon odotetaan pysyvän ennallaan.
- Jakojärjestelmän vuoksi eläemuotoisiin korvauksiin ei liity inflaatoriskiä eikä stressitilanne vaikuta niihin.

3.3.4.2 Luonnonkatastrofistressi

Stressin kuvaus

Luonnonkatastrofistressillä ennustetaan todennäköisyydeltään kerran 10 vuodessa toteutuvan vuosittaisten katastrofien korvauskustannuksen vaikutusta taloudelliseen pääomaan sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun, jossa standardikaavan mukainen vaatimus sisältää osakeriskin siirtymäsäännön.

Keskeiset oletukset

- Vastuuvetkan kasvu pienentää hyväksyttävää omaa varallisuutta ja lisää inflaatoriskiä, vastuuvetkariskiä ja korkoriskiä.
- Run-off-tappion suuruus perustuu sisäisen mallin vastuuvetkariskimoduuliin, ja se mitataan odotetun run-off-tappion jakauman 90. prosenttipisteestä.

3.3.4.3 Run-off-tappiostressi

Stressin kuvaus

Run-off-tappiostressillä ennustetaan todennäköisyydeltään kerran 10 vuodessa toteutuvan run-off-tappion vaikutusta taloudelliseen pääomaan sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun, jossa standardikaavan mukainen vaatimus sisältää osakeriskin siirtymäsäännön.

Keskeiset oletukset

- Vastuuvetkan kasvu pienentää hyväksyttävää omaa varallisuutta ja lisää inflaatoriskiä, vastuuvetkariskiä ja korkoriskiä.
- Run-off-tappion suuruus perustuu sisäiseen malliin.

3.4 Markkinariski

Markkinariski on riski tappiosta tai taloudellisen aseman heikentymisestä, joka aiheutuu suoraan tai välillisesti vaihteluista varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden markkina-arvoissa tai markkina-arvojen volatiliiteetissa.

3.4.1 Riskialtistus

Markkinariski koostuu taloudellisen pääomalaskelman mukaisesti valuutta-, osake-, korko- ja spread-riskistä. Spread-riski sisältyy laskennassa markkinariskiin, mutta altistus sille, sen keskittyminen ja rajoittaminen sekä herkkyys sille käsitellään kohdassa 3.5, koska If katsoo spread-riskin kuuluvan osana luottoriskin yhdessä vastapuolen maksukyvyttömyysriskin kanssa. Tasehallintariskiä (ALM-riski) ei lasketa erikseen, vaan se sisältyy korko- ja valuuttariskilukuihin. Suurin osuus markkinariskistä on korkoriskiä. If hyötyy hyvin hajautetuista sijoituksista. Verrattuna 31.12.2015 tilanteeseen markkinariski on kasvanut pääasiassa kasvaneen korkoriskin ja spread-riskin vuoksi.

Ifin sijoitukset painottuvat pohjoismaisiin arvopapereihin. Pohjoismaiden ulkopuolelle tehtävät arvopaperi-, rahasto- ja muut sijoitukset toteutetaan pääasiassa kolmansien osapuolien

hallinnoimien sijoitusten kautta. Johdannaisia käytetään rajoitetusti.

Sijoituksiin liittyvien markkinariskien hallinta on pääosin suoraviivaista. Ifissä sijoitusten arvostukset perustuvat pääosin markkinanoteerauksiin, ja instrumenttien käsittely vaatii vain harvoin mallipohjaisten menetelmien soveltamista. If käyttää vakuuksia remburssisitoumuksissa (vakuutustoiminnassa) sekä selvitettävissä johdannaisissa.

Markkinariskiin vaikuttavia tärkeimpiä tekijöitä:

TAULUKKO 5 – Markkinariskiin vaikuttavia tekijöitä

Riskitekijä	Riskin kuvaus
Euroalueen toistuva levottomuus	Euroalueen kehityksessä vallitsee selvä epävarmuus Yhdistyneen kuningaskunnan äänestettyä EU:sta eroamisen puolesta, ja EU:ssa vastaisuudessa järjestettävien kansanäänestysten vuoksi. Markkinoilla on ollut aikaa sulatella Brexitin tulosta, mutta poliittinen epävarmuus ei ole poistunut.
Osakemarkkinoiden lasku	Yhdysvaltojen talous jatkaa kohenemistaan, ja sen rahapolitiikkaa arvioidaan parhaillaan uudelleen. Jossain vaiheessa Euroopan korkopolitiikka seuraa sen esimerkkiä, jolloin riskipitoiset sijoituskohteet menettävät suosiotaan.
Keskittyminen pohjoismaisiin rahoituslaitoksiin	Pankkiala on vakaalla pohjalla, mutta pankkiromahduksen seuraukset olisivat huomattavat.
Pitkään jatkunut alhainen korkotaso	Korot ovat vakiintuneet, mutta matalakorkoisen sijoitusympäristön tuotot ovat pienet keskipitkällä aikavälillä.

3.4.1.1 Valuuttariski

Valuuttariskillä tarkoitetaan varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyttä valuuttakurssien ja niiden volatiliiteetin muutoksille.

Ifin liiketoiminta ja sijoitus päätökset aiheuttavat valuuttapositioneja. Vuoden 2015 viimeiseen neljännekseen verrattuna valuuttariski on ollut vakaa.

3.4.1.2 Osakeriski

Osakeriskillä tarkoitetaan varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyttä osakekurssien ja niiden volatiliiteetin muutoksille.

Ifin osakesijoitukset koostuvat pohjoismaisista osakkeista ja maailmanlaajuisista monialarahastoista. Vuoden 2016 lopussa sijoitusten määrä oli 257 miljoonaa euroa. Verrattuna 31.12.2015 tilanteeseen osakeriski on kasvanut hieman sijoitusten kasvun vuoksi.

3.4.1.3 Korkoriski

Korkoriskillä tarkoitetaan varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyttä markkinakorkojen tai niiden volatiliiteetin muutoksille.

Korkosijoitusten duraatio oli 1,8 vuotta vuoden 2016 lopussa. Verrattuna 31.12.2015 tilanteeseen korkoriski on kasvanut pääasiassa kasvaneiden sijoitusten ja korkojen volatiliiteetin kasvun vuoksi.

3.4.1.4 Spread-riski

Spread-riskillä tarkoitetaan varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyttä riskittömän koron yllittävän luottoriskispreadin tai sen volatiliiteettien muutoksille.

Verrattuna 31.12.2015 tilanteeseen spread-riski on kasvanut

pääasiassa suuremman luottoriskialtistumisen vuoksi. Tietoja spread-riskille altistumisesta, sen keskittymisestä ja rajoittamisesta ja herkkyydestä sille on kohdassa 3.5, Luottoriski.

3.4.1.5 Tasehallintariski (ALM-riski)

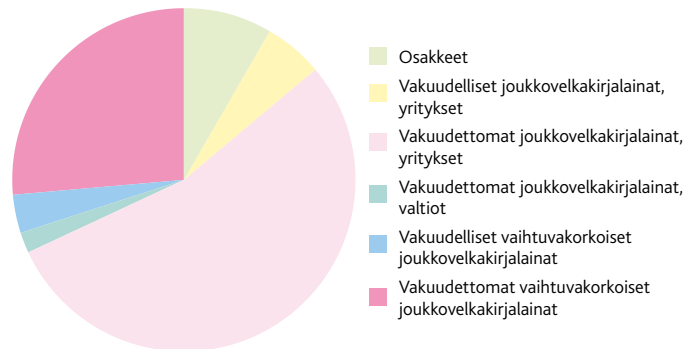
Tasehallintariski on riski tappiosta tai taloudellisen aseman epäedullisesta muutoksesta, joka aiheutuu varojen ja velkojen erilaisesta herkkyydestä markkinakorkojen tason ja volatiliiteetin muutoksille.

Tasehallintariski koostuu korkoriskistä ja valuuttariskistä. Kirjanpidossa alle puolet vastuuvasta on arvostettu taseessa nimellisarvoon, kun taas eläkevuotoinen korvausvastuu on diskontattu. Diskonttauskorkoon vaikuttavat vallitseva korkotaso sekä vakuutusyhtiölain ja sen perusteella annetun asetuksen määräykset. Tilinpäätöksen näkökulmasta If on altistunut lähinnä inflaatiossa ja diskonttauskorossa tapahtuville muutoksille. Vastuuvastuun taloudellinen arvo eli tulevien korvausten nykyarvo on alttiina sekä inflaation että nimelliskorkojen muutoksille.

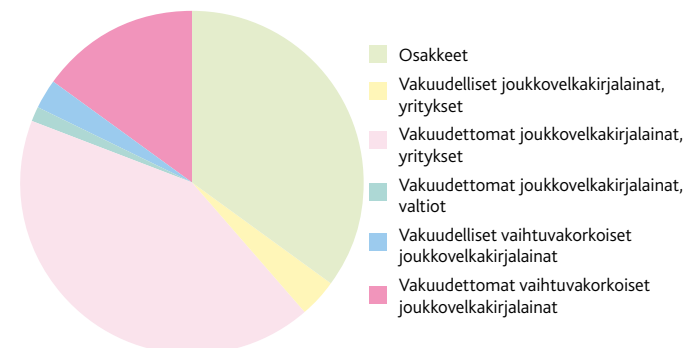
3.4.2 Riskikeskittymät

Alla olevissa kuvissa esitetään Ifin sijoitusjakauma (ilman kiinteistöinvestointeja). Kuva 12 esittää markkina-arvoja sijoituslajeittain. Kuva 13 kuvaa eri sijoituslajien osuutta taloudellisesta pääomasta suhteessa kokonaismarkkinariskiin, josta ei ole vähennetty hajautusvaikutusta.

KUVA 12 – Markkina-arvot sijoituslajeittain 31.12.2016

KUVA 13 – Taloudellinen pääoma sijoituslajeittain 31.12.2016

3.4.2.1 Valuuttariski

Seuraava taulukko sisältää Ifin valuuttapositioneja suhteessa perusvaluuttaan.

TAULUKKO 6 – Valuuttariski.

Milj. €						
Valuutta	USD	GBP	SEK	NOK	DKK	MUUT
Avoin positio (EUR), 2016	2	-1	-3	2	0	-4

3.4.2.2 Osakeriski

Ifin sijoitukset ovat pääosin korkosijoituksia (92 %) ja osakesijoituksia (7 %). Valtaosa osakesijoituksista on tehty osakerahastoihin.

TAULUKKO 7 – Osakesijoitusten (pl. pääomasijoitusrahastot) maantieteellinen jakauma.

	2016		2015	
Milj. €	Käypä arvo	%	Käypä arvo	%
Skandinaavia	20,4	8,5	11,8	5,3
Länsi-Eurooppa	161,8	67,9	161,3	73,0
Kaukoita	52,4	22,0	46,9	21,2
Suomi	1,0	1,6	1,0	0,5
Yhteensä	235,6	100,0	221,0	100,0

Osakkuusyhtiö Autovahinkokeskus Oy on esitetty osakesijoituksissa tilinpäätöksessä, mutta ei ole mukana tässä taulukossa.

3.4.2.3 Korkoriski

Korkosijoitusten duraatio oli 1,8 vuotta vuoden 2016 lopussa. Taulukko 8 esittää korkosijoitusten kirjanpitoarvot ja duraatiot.

TAULUKKO 8 – Korkosijoitusten jakauma ja duraatiot sijoituslajeittain.

	2016		
Milj. €	Käypä arvo	%	Duraatio
Skandinaavia	966	30,0	1,5
Euroalue	1 024	31,8	2,3
Lyhytaikaiset korkosijoitukset	491	15,3	0,4
Yhdysvallat	566	17,6	2,4
Muu maailma	172	5,3	3,1
Yhteensä	3 219	100,0	1,8

Sisältää korkojohdannaiset
Rahavarat sisältyvät taulukon 8 lukuihin

3.4.2.4 Spread-riski

Tietoja spread-riskille altistumisesta, sen keskittymisestä ja rajoittamisesta ja herkkyydestä sille on kohdassa 3.5 Luottoriski.

3.4.3 Riskin rajoittaminen

Sijoitustoimintaperiaatteet on tärkein Ifin markkinariskin hallinnassa käytettävä dokumentti. Se määrittelee sijoitustoiminnan periaatteet, kuten varovaisuusperiaatteen, erityiset riskikohtaiset rajoitukset ja päätöksentekorakenteet.

Rajoja sekä tuotto- ja likviditeettitavoitteita asettaessa otetaan huomioon yhtiön vastuuvelan rakenne, kokonaisriskinottohalukkuus, riskinkantokyky, viranomaisvaatimukset, luottoluokitustavoitteet sekä vastuuvelan luonne. Hallitus päättää sijoitustoimintaperiaatteista vähintään kerran vuodessa. Sijoitustoimintaperiaatteissa määritellään myös toimi- ja hyväksymisvaltuudet ja se sisältää ohjeet johdannaisien käytöstä.

Markkinariskejä seurataan ja valvotaan ja niistä raportoidaan aktiivisesti.

3.4.3.1 Valuuttariski

Valuuttariskiä rajoitetaan sovittamalla vastuuvelan ja sijoitusten valuuttajakaumat tai käyttämällä valuuttajohdannaisia. Vakuutustoiminnan avoin valuuttapositio suojataan säännöllisiin väliajoin. Sijoitustoiminnan valuuttapositiot seurataan viikoittain. Avoin valuuttapositio suojataan, kun se on saavuttanut kustannustehokkuuden ja transaktion vähimmäiskoon perusteella määritellyn tason.

3.4.3.2 Osakeriski

Ifin osakesijoituksia hoidetaan aktiivisesti pitkällä tähtäimellä. Osakeriskiä rajoitetaan hajauttamalla sijoitukset toimialoittain ja maantieteellisesti. Ifin sijoitustoimintaperiaatteissa on rajoitettu osakesijoitusten enimmäismäärä suhteessa sijoitusten kokonaismäärään ja enimmäismäärä yksittäistä liikkeeselaskijaa kohden.

3.4.3.3 Korkoriski

Sijoitusten korkoriskiä hallitaan asettamalla herkkyyssrajat korkoinstrumenteille.

3.4.3.4 Spread-riski

Tietoja spread-riskille altistumisesta, sen keskittymisestä ja rajoittamisesta ja herkkyydestä sille on kohdassa 3.5, Luottoriski.

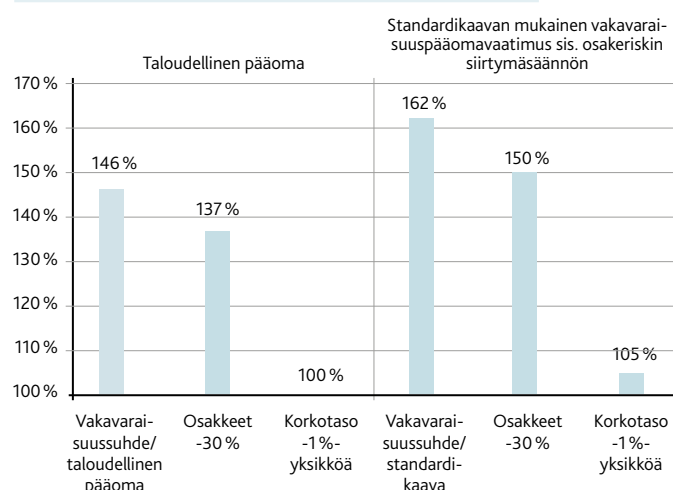
3.4.3.5 Tasehallintariski

Tasehallintariskiä hallitaan Ifissä Sampo-konsernin periaatteiden mukaisesti. Tasehallinta otetaan huomioon riskinottohalukkuuden määrittelyssä, ja sitä ohjaa Ifin sijoitustoimintaperiaatteet. Jotta tasehallintariski säilyy kokonaisriskinottohalukkuuden rajoissa, voidaan tehdä kassavirroiltaan vakuutusvelkojen kanssa yhteensopivia korkosijoituksia ja käyttää valuuttajohdannaisia.

3.4.4 Riskiherkkyys

Merkittävien riskitekijöiden herkkyyttä on testattu tekemällä osake- ja korkostressitestejä, joiden vaikutus Solvenssi II -suhdelukuihin 31.12.2016 esitetään alla olevassa kuvassa. Molemmissa herkkyystesteissä Ifin vakavaraisuussuhdeluku on vähintään 100 prosenttia.

KUVA 14 – Vakavaraisuuden markkinariskiherkkyys

3.4.4.1 Osakestressi

Stressin kuvaus

Osakestressillä ennustetaan vaikutusta taloudellisen pääoman vakavaraisuussuhdelukuun sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun, joka sisältää osakeriskin siirtymäsäännön tilanteessa, jossa osakkeiden markkina-arvo laskee 30 %.

Keskeiset oletukset

Sijoitussalkkuun kuuluvat osakkeet ja osakeriski laskevat samassa suhteessa kuin markkina-arvo.

3.4.4.2 Korkoriskistressi**Stressin kuvaus**

Korkoriskistressillä ennustetaan vaikutusta taloudellisen pääoman vakavaraisuussuhdelukuun sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun, joka sisältää osakeriskin siirtymäsäännön tilanteessa, jossa korkotasoa laskee 1 %-yksikköä.

Keskeiset oletukset

- Korkotason lasku nostaa sijoitusten arvoa ja vastuuvulkaa.
- Pitemmän vastuuvulan duraation vuoksi vastuuvulka kasvaa enemmän kuin sijoitukset, mikä näkyy pääosin hyväksyttävän oman varallisuuden pienentymisenä ja myös vakavaraisuuspääomavaatimuksen kasvuna.
- Korkoriskistressi perustuu Solvenssi II -tuottokäyrien perusteena olevien markkinakorkojen tason muutokseen. Vaikutus vaimenee pidempiä maturiteetteja kohden, koska korko lähestyy stressaamattoman korkokäyrän päätekorkoa.

3.5 Luottoriski

Luottoriski on riski tappiosta tai taloudellisen aseman heikentymisestä, mikä johtuu arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, vastapuolten tai muiden velallisten luottokelpoisuuden vaihtelusta, jotka altistavat vakuutusyhtiön vastapuolen maksukyvyttömyysriskille, spread-riskille tai markkinariskikeskittymille.

3.5.1 Riskialtistus

Luottoriskiä – tai spread-riskiä, kuten sitä Ifissä kutsutaan – mitataan sisäisellä mallilla lasketulla taloudellisella pääomalla

(katso kohta 3.4, Markkinariski). Standardikaavaa käytetään keskittymäriskin ja vastapuolen maksukyvyttömyysriskin laskentaan. Luottoriskillä tarkoitetaan varojen ja velkojen arvojen herkkyyttä riskittömän korkokäyrän ylittävän luottomarginaalin tai sen volatiliiteetin muutoksille.

3.5.1.1 Sijoitusten luottoriski

Sijoitusten luottoriskiä voidaan mitata vastapuolen maksukyvyttömyysriskillä ja spread-riskillä. Useimmissa tapauksissa osa luottoriskistä näkyy jo suurempana luottoriskipreemiona, ja siten sijoitusten alhaisempina markkina-arvoina myös tapauksissa, joissa maksukyvyttömyyttä ei vielä ole. Siksi korkoero on pohjimmiltaan luottoriskin markkinahinta.

Keskittymäriskejä ovat kaikki sijoitussalkun riittämättömästä hajauttamisesta tai yksittäiseen arvopapereiden liikkeeseenlaskijaan tai yritysryhmään kohdistuvista sijoituksista aiheutuvat suuret luottoriskit, jotka eivät sisälly mihinkään muuhun riskiin.

3.5.1.2 Jälleenvakuutustoiminnan luottoriski

Sijoitusten lisäksi luottoriskiä voi syntyä myös vakuutus-toiminnasta, erityisesti menevästä jälleenvakuutuksesta. Jälleenvakuuttajiin liittyvä luottoriski syntyy jälleenvakuutus-saamisista ja jälleenvakuuttajien osuudesta korvausvastuussa. Ensivakuutuksessa luottoriski on hyvin pieni.

3.5.2 Riskikeskittymät**3.5.2.1 Sijoitusten riskikeskittymät**

Suuri osa Ifin korkosijoituksista on sijoitettu rahoituslaitoksiin, joista pääosa on Pohjoismaissa. Ifin merkittävimmät luottoriskialtistukset johtuvat korkosijoituksista.

Taulukko 9 esittää altistukset toimialoittain, sijoituslajeittain ja luottoluokittain.

TAULUKKO 9 – Altistukset toimialoittain, sijoituslajeittain ja luottoluokittain 2016.

Milj. € Toimiala	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	Luokitte- lematon	Yhteensä ¹⁾	Osak- keet	Kiinteis- töt	Yhteensä ²⁾	Muutos 31.12.2016
Perusteollisuus			15		3	4	22	4		26	3
Pääomahyödykkeet		13	59	11		21	104			104	31
Kulustustavarat		120	135	93	33	27	408	16		424	166
Energia		45	30		12	28	115			115	38
Rahoitus		580	833	193	15	25	1 647			1 647	-111
Valtiot	38						38			38	38
Valtioiden takaamat jvk-lainat		24					24			24	24
Terveysturva	7		42	25		3	76			76	47
Vakuutus			10	7			18			18	-20
Media			2			17	19			19	4
Pakkaus						6	6			6	-
Julkinen sektori, muut		8					8			8	-
Kiinteistöala				21		97	117		21	139	82
Palvelut				54			54			54	15
Teknologia ja elektroniikka		38	21				59			59	39
Telekommunikaatio				24		7	31			31	15
Liikenne			4	14	11	29	58			58	17
Yhdyskuntapalvelut				48	3	15	66			66	16
Muut		15					15			15	15
Vakuudelliset jvk-lainat	301						301			301	9
Sijoitusrahastot							-	237		236	13
Yhteensä	345	843	1 152	491	78	278	3 186	257	21	3 464	441
Muutos 31.12.2016	54	-280	378	218	-37	86	419	23	-	441	

¹⁾ Korkosijoitukset yhteensä, ilman johdannaisia

²⁾ Kokonaisriski johdannaisia huomioon ottamatta, paitsi vakioimattomissa (OTC) johdannaisissa, joissa vain vastapuoliriski on otettu huomioon.

3.5.2.2 Jälleenvakuutustoiminnan riskikeskittymät

Taulukko 10 esittää jälleenvakuutussaamisten jakauman.

TAULUKKO 10 – Jälleenvakuutussaamiset				
Milj. € Luokitus (S&P)	2016	%	2015	%
AA	1,8	18,6	2,1	26,6
A	2,2	22,7	1,7	21,5
BBB	0,1	1,0	0,3	3,8
Luokittelematon	0,0	0,0	0,1	1,3
Captive-jälleenvakuuttajat ja kansalliset poolit	5,6	57,7	3,7	46,8
Yhteensä	9,8	100,0	7,9	100,0

Taulukko 11 esittää menevän jälleenvakuutuksen maksujen jakauman luottoluokittain sisältäen myös fakultatiiviset riskit.

TAULUKKO 11 – Luottoluokitus menevän jälleenvakuutuksen pakollisen sopimusliikkeen maksuista sisältäen myös valinnaiset riskit				
Milj. € Luokitus (S&P)	2016	%	2015	%
AA	4,2	53,5	5,2	56,2
A	3,7	46,5	4,0	43,8
BBB	-	-	0,0	0,0
Yhteensä	7,9	100,0	9,2	100,0

3.5.3 Riskin rajoittaminen

Luottoriskin kehitystä seurataan ja siitä raportoidaan säännöllisesti sijoituskomitealle ja jälleenvakuutuskomitealle.

3.5.3.1 Sijoitusten riskin rajoittaminen

Sijoitusten luottoriskiä hallitaan Ifin sijoitustoimintaperiaatteissa määritellyillä rajoilla. Näissä toimintaperiaatteissa määritellään rajat enimmäismäärälle yksittäistä liikkeeseenlaskijaa, instrumenttityyppiä ja luottokelpoisuusluokkaa kohden. Spread-riskiä hallitaan asettamalla herkkyyserajoja instrumenteille, jotka ovat herkkiä korkoeron levenemiselle. Sijoituspäätöksissä noudatetaan Ifin sijoitustoimintaperiaatteiden mukaista varovaisuusperiaatetta.

Johdannaisvastapuolten luottotappioriskiä syntyy markkina-riskien hallinnan seurauksena. Riskiä rajoitetaan vastapuolien huolellisella valinnalla, vastapuolien hajauttamisella riskikeskittymien välttämiseksi sekä käyttämällä erilaisia vakuusjärjestelyjä.

Luottoriskialtistumisista raportoidaan luottoluokittain, instrumenteittain ja toimialoittain.

3.5.3.2 Jälleenvakuutustoiminnan riskin rajoittaminen

Menevän jälleenvakuutuksen luottoriskin rajoittamiseksi ja hallitsemiseksi Ifillä on jälleenvakuutustoimintaperiaatteet, jossa asetetaan vaatimukset jälleenvakuuttajien vähimmäisloukkoluokitukselle ja vastuun enimmäismäärälle yksittäistä jälleenvakuuttajaa kohden. Jälleenvakuutusyhtiöiden luottokelpoisuuden arvioinnissa käytetään luottoluokituslaitosten luokituksia.

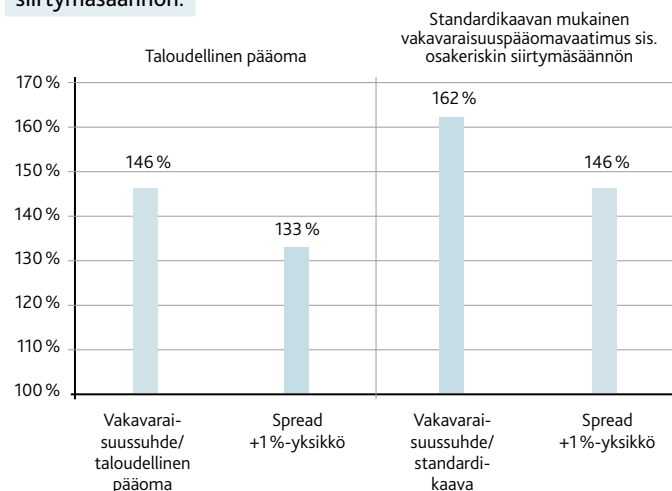
Jälleenvakuutuksen luottoriskikomitea antaa tietoa ja suosituksia jälleenvakuutuksen luottotappioriskeihin ja riskialtistukseen liittyvissä kysymyksissä sekä voi esittää poikkeamista jälleenvakuutustoimintaperiaatteista. Puheenjohtaja on vastuussa toimintaperiaatteiden poikkeamien ja komitean käsittelemien muiden asioiden raportoinnista.

3.5.4 Riskiherkkyys

3.5.4.1 Sijoitusten riskiherkkyys

Tärkeimpien riskitekijöiden herkkyyttä testataan luottomarginaalistressitestillä, jonka vaikutus Solvenssi II -suhdelukuihin 31.12.2016 esitetään alla olevassa kuvassa. Jokaisessa herkkyytestissä Ifin vakavaraisuussuhdeluku ylittää 100 prosenttia.

KUVA 15 – Solvenssi II -sääntelyn mukainen luottoriskierkkyys, taloudellinen pääoma ja standardikaava sisältäen osakeriskin siirtymäsäännön.

Luottomarginaalistressi

Stressin kuvaus

Luottomarginaalistressillä ennustetaan vaikutusta taloudellisen pääoman vakavaraisuussuhdelukuun sekä standardikaavan mukaiseen vakavaraisuussuhdelukuun, joka sisältää osakeriskin siirtymäsäännön, tilanteessa, jossa spread nousee 1 %-yksikköä.

Keskeiset oletukset

Tämä stressi ei vaikuta vastuuvelan määrään.

3.5.4.2 Jälleenvakuutustoiminnan riskiherkkyys

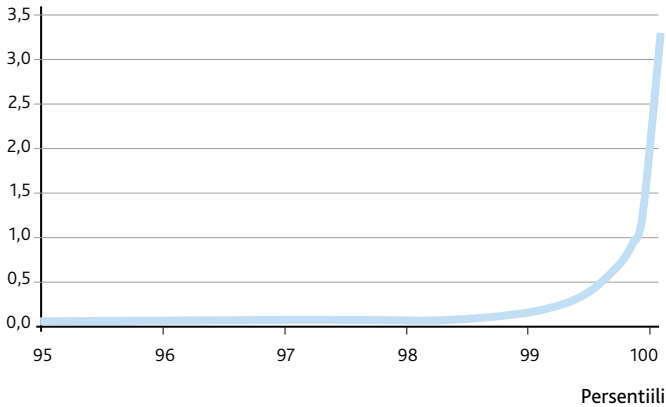
Simuloimalla vastapuolen maksukyvyttömyydestä syntyvää luottotappiota saa käsityksen riskiprofilista. Luokittelemattomat captive-vakuutusyhtiöt ja poolit katsotaan kuuluvan BBB-luokkaan. Olettaen, että takaisinperintäastetta voidaan vastapuolen maksukyvyttömyyden yhteydessä arvioida likimääräisesti 50 %:n keskiarvon todennäköisyysjakaumalla, luottotappiota arvioidaan 50 000 simulaation avulla.

TAULUKKO 12, Riskiherkkyys

Milj. € Todennäköisyys	Q4 2016
5,0 %	0,0
2,5 %	0,0
1,0 %	0,1
0,5 %	0,4
0,03 %	2,6

KUVA 16 – Riskiherkkyys

Luottotappiot, Milj. €

Oletukset: 1 vuoden ajanjakso, saatavien väliseksi korrelaatioiksi oletetaan 0,5, käytetään todennäköisyysjakaumaa takaisinperintäasteelle, jossa keskiarvona on 50 % ja laskelmat perustuvat Solvenssi II -sääntelyn mukaisiin diskontattuihin arvoihin (31.12.2016).

3.6 Likviditeettiriski

Likviditeettiriski on riski siitä, ettei vakuutusyhtiö kykene realisoimaan sijoituksiaan ja muuta omaisuuttaan erääntyvien maksusitoumustensa katteeksi.

3.6.1 Riskialtistus

Likviditeettiriski ei ole olennainen, koska vakuutusmaksut kerätään etukäteen ja suurten korvausmaksujen ajankohta tiedetään yleensä kauan ennen maksupäivää. Tämä pienentää likviditeettiriskiä. Likviditeettiriski tunnistetaan ja sitä hallitaan, mutta sille ei ole laskettu määrällistä vakavaraisuustarvetta.

3.6.2 Riskikeskittymät

Taulukko 13 esittää vastuuvelan kassavirtojen, rahoitusvarojen ja -velkojen maturiteetit. Taulukossa rahoitusvarat ja -velat on jaettu sopimuksiin, joilla on sopimukseen perustuva eräpäivä, ja muihin sopimuksiin. Muista sopimuksista on ilmoitettu ainoastaan kirjanpitoarvo. Taulukossa on myös vastuuvelan odotetut kassavirrat, joissa on niiden luonteesta johtuen luontaista epävarmuutta.

3.6.3 Riskin rajoittaminen

Sijoitustoimintaperiaatteet yhdessä ohjeiden ja suuntaviivojen, kuten varovaisuusperiaatteen, kanssa määrittelevät strategiat, tavoitteet, prosessit ja raportointimenettelyt Ifin ottamille likviditeettiriskeille ja niiden hallintamenettelyille. Maksuliike hallitsee

likviditeettiriskiä päivittäisessä toiminnassa. Sijoituskomitea seuraa ja valvoo riskiä aktiivisesti ja raportoi siitä ORSA-komitealle.

3.6.4 Riskiherkkyys

Likviditeettiriskin tunnistamiseksi sijoitusten ja vastuuvelan odotettuja kassavirtoja analysoidaan säännöllisesti. Sijoitusten realisoitavuutta ja maturiteettia seurataan. Realisoitavuutta mitattaessa huomioon otetaan normaali markkinatilanne sekä stressi- ja poikkeustilanteet. Tarpeen vaatiessa analyysi kattaa vaihtoehtoisen rahoituksen saatavuuden ja kustannukset ja siinä otetaan huomioon odotetun uuden liiketoiminnan vaikutus likviditeettiasemaan. Sijoitusten ja vastuuvelan odotettuja kassavirtoja verrataan kassavirtaerojen havaitsemiseksi.

3.6.5 Tuleviin vakuutusmaksuihin sisältyvä odotettu voitto

Tuleviin vakuutusmaksuihin sisältyvä odotettu voitto oli 39 miljoonaa euroa 31.12.2016

3.7 Operatiivinen riski ja siihen sisältyvät juridiset riskit

Operatiivinen riski on riski tappiosta, joka aiheutuu puutteellisista tai epäonnistuneista prosesseista tai järjestelmistä, henkilöstöstä tai ulkoisista tapahtumista (odotetuista tai odottamattomista).

Määritelmä sisältää juridisen riskin, jota voidaan kuvata tappioriskinä, joka johtuu ennalta arvaamattomasta tai tuntemattomasta juridisesta kehityksestä tai epävarmasta sääntöjen tulkinnasta sekä puutteellisesta dokumentaatiosta.

3.7.1 Riskialtistus

Operatiivinen riski sisältyy standardikaavan mukaan laskettuna taloudelliseen pääomaan. Se tarkoittaa, etteivät muutokset

TAULUKKO 13 – Rahoitusvarojen ja -velkojen sekä nettomääräisen vakuutusvelan kassavirtojen maturiteetit vuoden 2016 viimeisellä neljänneksellä

Milj. €	Käypä arvo			Kassavirrat						
	Käypä arvo	Ei eräpäivää	Sopimusk-sellinen eräpäivä	2016	2017	2018	2019	2020	2021–2030	2031–
Rahoitusvarat	3 842	428	3 414	1 085	333	701	516	645	277	-
Rahoitusvelat	332		332	245	94	-	-	-	-	-
Nettomääräinen vastuuvelka	2 717		2 717	602	218	155	139	142	818	1 110

riskialttiudessa näy kvantitatiivisessa luvussa. Siksi operatiivista riskiä arvioidaan pääasiassa kvalitatiivisessa operatiivisten riskien ja compliance-riskien arviointiprosessissa. Tässä prosessissa operatiiviset riskit tunnistetaan ja arvioidaan, niitä rajoitetaan ja niistä raportoidaan erilaisten itsearviointiprosessien avulla. Operatiivisten riskien koordinoijaverkosto tukee tätä prosessia.

Tunnistetut riskit arvioidaan todennäköisyyden ja vaikutusten näkökulmasta. Kullekin riskille määritellään valvontatila käyttäen liikennevalojärjestelmää. Yrityksen tunnistamat riskit yhdistetään ja jaotellaan viiteen eri luokkaan. Viisi operatiivista riskiluokkaa ovat: prosessin toimeenpanon epäonnistuminen, toiminnan keskeytyminen ja järjestelmäviat, asiakas-, tuote- ja liiketoimintakäytännöt, työsuhdekäytännöt sekä sisäiset ja ulkoiset väärinkäytökset. Merkittävimmiksi arvioidut riskit ja kulloinkin suurimmiksi arvioidut riskit raportoidaan operatiivisten riskien komitealle.

Eri riskien tunnistamiseen ja niiden kehityksen seuraamiseen käytetään useita erilaisia riski-indikaattoreita, joista poikkeustapahtumaraportointi ja laadunvarmistusarviot ovat tärkeimpiä.

Mahdolliset ulkoiset ja sisäiset väärinkäytöstopaukset tunnistetaan ja raportoidaan erityisten prosessien avulla.

Ulkoiset operatiiviset riskit tunnistetaan strategisten ja tulevaisuuden nousevien riskien kanssa samassa prosessissa (kohdat 3.8.1 ja 3.8.4)

Altistus juridisille riskeille voidaan useimmiten tunnistaa ennalta esim. uuden sääntelyn tai vireillä olevien riita-asoiden perusteella. Juridisen riskin tunnistus- ja arviointiprosessi on juridisen riskin koordinoijien neljännesvuosittain suorittama itsearviointiprosessi. Tunnistetuista riskeistä keskustellaan lakiasiankomiteassa, ja niistä raportoidaan operatiivisten riskien komitealle ja ORSA-komitealle.

Ifin olennaiset operatiiviset riskit ovat puutteellinen tietotekniikan ja tietojen laatu. Näihin osa-alueisiin kuuluvat muun muassa avainprosessien tietotekniset häiriöt ja tietojen laatuongelmat.

Riskialttiudessa ei ole ilmennyt raportointijaksolla merkitseviä muutoksia.

3.7.2 Riskin rajoittaminen

Ifin sisäinen valvontajärjestelmä sisältää joukon erilaisia rajoittamistekniikoita, joilla puututaan tunnistettuihin heikkouksiin, alennetaan ennakoivasti ei-toivottavien riskien toteutumistodennäköisyyttä ja seurataan riskien kehittymistä.

Esimerkkejä keskeisistä tekniikoista ovat selkeät ja toimeenpannut ohjeet, määritellyt valtuudet, ns. kahden käsittelijän periaate ja ns. isoisäperiaate, selvästi rajatut roolit ja jaetut vastuualueet, työntekijöiden koulutus, ennakoivat ja korjaavat kontrollit prosesseissa (sekä automaattiset että manuaaliset). Keskeisten prosessien vahvistamiseksi entisestään ja tehokkuuden lisäämiseksi kehitetään parhaillaan uusia tietojärjestelmiä, joihin kuuluu muun muassa automaattisia tukitoimintoja.

Keskeisten operatiivisia riskejä koskevien toimintaohjeiden lisäksi Ifissä on erityiset periaatteet, miten mahdollisia ulkoisia ja sisäisiä väärinkäytöksiä hallinnoidaan. Eettisten sääntöjen ja ohjeiden sisäinen koulutus on jatkuva prosessi.

Hallitakseen juridisia riskejä Ifin päälakimies on julkaissut juridisten riskin koordinoijille tarkoitetun ohjeen, ja juridisista riskeistä keskustellaan lakiasiankomiteassa.

Rajoitustekniikoita monitoroidaan ja arvioidaan toisessa ja kolmannessa puolustuslinjassa niiden tehokkuuden arvioimiseksi.

3.7.3 Riskiherkkyys

Herkkyys operatiivisille riskeille on yhtä suuri kuin mahdollisen riskitapahtuman tappio. Tällainen riskitapahtuma aiheuttaisi siten kertaluonteisen vaikutuksen omiin varoihin,

muttei vaikuttaisi mitenkään taloudelliseen pääomaan tai vakavaraisuusvaatimukseen.

3.8 Muut merkittävät riskit

3.8.1 Strategiset riskit

Strateginen riski määritellään riskiksi tappiosta, joka aiheutuu muutoksista kilpailuympäristössä, yleisessä taloustilanteesta tai teknologian kehityksessä tai sisäisestä joustamattomuudesta.

3.8.1.1 Riskialtistus

Strategiset riskit tunnistetaan liiketoimintakomitean prosessissa ja vuosittaisessa taloussuunnitteluprosessissa. Riskit yhdistetään ja niiden vaikutukset ja todennäköisyys arvioidaan. Arviossa otetaan huomioon myös nykyisiin strategiin riskeihin vaikuttavat ulkoiset muutokset.

Strateginen riski liittyy toimintaympäristön muutoksiin ja kykyyn sopeutua niihin proaktiivisesti. Ifin strategiset riskit liittyvät kilpailijoiden toimintaan, ennen kaikkea markkinaosuuksien hankkimiseen hintoja alentamalla tai jakelukapasiteettia kasvattamalla. Lisäksi talouden taantuma ja rahoitusmarkkinoiden vaikeudet voivat vaikuttaa negatiivisesti Ifiin.

3.8.1.2 Riskin rajoittaminen

Sekä liiketoiminta että Corporate Control and Strategy –yksikkö seuraavat jatkuvasti tunnistettujen merkittävien strategisten riskien kehittymistä. Riskejä arvioidaan vuosittain liiketoimintakomitean prosessissa ja vuosittaisessa taloussuunnitteluprosessissa. Lisäksi liiketoiminta seuraa riskejä säännöllisesti.

3.8.2 Compliance-riski

Compliance-riski on riski oikeudellisista tai hallinnollisista seuraamuksista, merkittävästä taloudellisesta tappiosta tai yrityksen maineen menetyksestä, jotka ovat seurausta siitä, että yhtiöön sovellettavia sääntöjä ei ole noudatettu.

3.8.2.1 Riskialtistus

Ifin pitkän tähtäimen strateginen tavoite on saavuttaa integroitu compliance-kulttuuri. Compliance-toiminnon vastuulla on varmistaa, että Ifillä on käytössä tehokkaat prosessit compliance-riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi. Liiketoiminta-alueiden ja IT:n johtajat raportoivat tunnistamansa compliance-riskit Compliance-toiminnolle kaksi kertaa vuodessa, ja tukitoimintojen johtajat kerran vuodessa. Compliance-riskeistä raportoidaan lisäksi tarvittaessa. Liiketoiminta-alueiden ja tukitoimintojen johtajat vahvistavat riskit operatiivisten riskien ja compliance-riskien arviointiprosessissa.

Ifin suurin compliance-riski nykyisin ja lähitulevaisuudessa on riski tietosuojalainsäädännön rikkomisesta.

3.8.2.2 Riskin rajoittaminen

Ifin sisäinen valvontajärjestelmä sisältää erilaisia toimia riskien rajoittamiseksi. Esimerkkejä keskeisistä toimista ovat selkeät ja toimeenpannut toimintaperiaatteet ja ohjeet, työntekijöiden koulutus ja muu ennakoiva toiminta.

Ifin suurimman compliance-riskin, riskin tietosuojalainsäädännön rikkomisesta, rajoittamiseksi on meneillään ja suunnitteilla useita toimenpiteitä ja projekteja, joilla jatkuvasti arvioidaan, rajoitetaan ja monitoroidaan tätä riskiä.

3.8.3 Maineriskit

Maineriski määritellään mahdolliseksi yhtiöön kohdistuvaksi vahingoksi, joka aiheutuu yhtiön maineen heikkenemisestä asiakkaiden ja muiden sidosryhmien keskuudessa.

3.8.3.1 Riskialtistus

Maineriskit, jotka ovat yhteisiä koko konsernille, tunnistetaan erillisprosessissa. Se on rinnakkainen operatiivisten riskien ja compliance-riskien arviointiprosessille (ks. kohdat 3.7 ja 3.8.1). Viestintäjohtaja on vastuussa riskien tunnistamisesta ja niistä raportoinnista. Riskit tunnistetaan tiiviissä yhteistyössä liiketoiminnan kanssa. Lisäksi järjestetään ennakkoivia riskityöpajoja, joilla vahvistetaan riskintunnistusvalmiuksia. Riskien vaikutukset ja todennäköisyys arvioidaan. Tunnistettuja syitä hallitaan koko yrityksessä ja tarvittaessa myös viestintäosastolla. Viestintäjohtaja raportoi merkittävistä riskeistä kahdesti vuodessa operatiivisten riskien komitealle.

Tärkeimpiin toimiin Ifin maineen vahvistamiseksi kuuluu varmistuminen siitä, että vakuutusehdot ovat selkeät ja virheettömät. Lisäksi korvauskäsittelyn tulee olla selkeää ja reilua. Mikäli asiakas ei ole tyytyväinen, hän voi kääntyä asiakasvaltuutetun tai asiakaspaneelin puoleen.

Maineriskit ovat hyvin hallinnassa, eikä raportointijaksolla ole ilmennyt merkittäviä muutoksia.

3.8.3.2 Riskin rajoittaminen

Maineriski on usein seurausta toteutuneesta operatiivisesta tai compliance-riskistä. Arvioitaessa näiden kahden riskin mahdollisia seurauksia yrityksen on otettava huomioon maineen heikkeneminen. Operatiivisen riskin ja compliance-riskin rajoittamiseen käytettävät tekniikat vaikuttavat myönteisesti myös mainerisktiin.

Muita rajoittamistekniikoita ovat:

- selkeät ja toimeenpannut toimintaohjeet, esim. eettiset toimintaperiaatteet ja sosiaalista mediaa koskevat ohjeet sekä sisäinen ennakkoarvioitusjärjestelmä;
- kaikenlaisten medioiden tiivis seuranta mahdollisten negatiivisten trendien tunnistamiseksi varhaisessa vaiheessa; ja
- mediaviestintäkoulutukset.

3.8.4 Tulevaisuuden nousevat riskit

Tulevaisuuden nousevat riskit ovat uusia kehittyviä tai muuttuvia riskejä, joiden määrää on vaikea arvioida, mutta joilla saattaa olla yhtiöön merkittävä vaikutus.

3.8.4.1 Riskialtistus

Kun uusia riskejä ilmenee tai vanhat riskit muuttuvat, eri liiketoiminta-alueiden underwriter- ja korvauskäsittelijätiimit tunnistavat, arvioivat ja hallitsevat niitä osana säännöllisiä riskienarviointiprosesseja. Useita liiketoiminta-alueita koskevien riskien havaitsemiseksi ja tulevaisuuden nousevien riskien ennakkoimiseksi If on perustanut Emerging Risk Core Team -ryhmän (ERCT), johon kuuluu asiantuntijajäseniä kaikilta liiketoiminta-alueilta. Ryhmä kokoontuu säännöllisesti keskustelemaan tulevaisuuden nousevista riskeistä. Ryhmän tavoitteena on helpottaa Ifin underwriting-yksiköiden työtä riskien tunnistamisessa ja riskejä koskevan tiedon keräämisessä ja jakamisessa, arvioida tiedon merkitystä ja järjestää jatkotutkimuksia tai työpajoja sekä ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä. Riskien vaikutukset ja todennäköisyys arvioidaan. Altistuksen ja riskikeskittymien hallitsemiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutetaan underwriting-yksiköissä. Vuodesta 2016 lähtien jatkuvasti tarkkailtuihin merkittäviin riskeihin kuuluvat kyber-riskit ja mahdollinen kyvyttömyys sopeutua ilmastonmuutokseen.

3.8.4.2 Riskin rajoittaminen

Pääperiaatteena on, että jokainen liiketoiminta-alue on vastuussa vakuutuskantansa tulevaisuuden nousevien riskien hallinnasta ja riskeihin reagoinnista. Tietoisuus sisäisistä ja ulkoisista lähteistä

peräisin olevista uusista riskeistä yhdessä vakuutusehtojen jatkuvan tarkistamisen kanssa ovat välttämättömiä uusien riskien hallinta- ja rajoituskeinoja. Tunnistetut tulevaisuuden nousevat riskit voidaan rajata tulevien vakuutus sopimusten ulkopuolelle tai, mikäli riskit ovat vakuutuskelpoisia, niitä riskejä vastaava osuus sisällytetään vakuutusmaksuihin. Myös jälleenvakuutuksella voidaan rajoittaa riskiä.

3.8.5 Riskiherkkyys

Strategiset riskit, compliance-riskit, maineriskit ja tulevaisuuden nousevat riskit eivät ole mukana kvantitatiivisissa riskimittareissa. Herkkyys näille riskeille on yhtä suuri kuin mahdollisen riskitapahtuman tappio. Tällainen riskitapahtuma aiheuttaisi siten kertaluonteisen vaikutuksen omassa varallisuudessa, muttei vaikuttaisi mitenkään taloudelliseen pääomaan tai vakavaraisuusvaatimukseen. Herkkyyttä maineriskeille ja tulevaisuuden nouseville riskeille on riskien luonteen takia vaikea arvioida.

4 Arvostus vakavaraisuuslaskennassa

4.1 Johdanto

Ifin Solvenssi II -tase perustuu suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaiseen tilinpäätökseen, jota on oikaistu Solvenssi II -sääntelyn mukaiseksi. Vertailutietona käytetään Ifin tilinpäätöksen lukuja, mutta ne on ryhmitelty Solvenssi II – taserakenteen mukaisesti. Sekä kvalitatiivisissa että kvantitatiivisissa raporteissa käytetään Ifin raportointivaluuttaa, euroa.

Tilinpäätöksessä sovellettaviin säännöksiin ei ole tehty vuonna 2016 merkittäviä muutoksia, jotka olisivat johtaneet uusiin eroavaisuuksiin Solvenssi II -käytännön ja suomalaisen kirjanpitokäytännön välillä.

4.1.1 Yhteenveto Solvenssi II -arvostuksen mukaisista oikaisuksista

Kappaleessa neljä kuvataan yksityiskohtaisesti oikaisut, jotka tehdään vakavaraisuuslaskennassa. Kaikkien Solvenssi II -arvostusmuutosten jälkeen Ifin varojen ja velkojen erotus oli vuoden 2016 lopussa 268,7 miljoonaa euroa suurempi Solvenssi II -taseessa kuin tilinpäätöksessä.

Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto vakavaraisuuslaskennassa tehtyjen oikaisujen vaikutuksista Solvenssi II-taseen mukaisella rakenteella. Yksityiskohtaisemmat tiedot sisältyvät osioihin 4.2. - 4.5.

TAULUKKO 14 – Taseen oikaisut vakavaraisuuslaskennassa

Tase-erä	Solvenssi II	Tilinpäätös	Oikaisut (milj. €)
Varat			
Aineettomat hyödykkeet	0,0	3,9	-3,9
Laskennalliset verosaamiset	0,0	9,8	-9,8
Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet (omassa käytössä)	3,5	3,5	0,0
Sijoitukset (muut kuin indeksi- ja sijoitussidonnaisten sopimusten katteena oleva varat)	3 272,5	3 134,4	138,2
<i>Kiinteistöt (muut kuin omassa käytössä olevat)</i>	<i>21,3</i>	<i>11,6</i>	<i>9,7</i>
<i>Omistussuudet sidosyrityksissä, mukaan lukien omistusyhteydet</i>	<i>2,8</i>	<i>1,1</i>	<i>1,7</i>
<i>Osakkeet</i>	<i>21,4</i>	<i>9,8</i>	<i>11,6</i>
<i>Joukkovelkakirjalainat</i>	<i>2 990,9</i>	<i>2 928,5</i>	<i>62,4</i>
<i>Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset</i>	<i>235,8</i>	<i>183,3</i>	<i>52,4</i>
<i>Johdannaiset</i>	<i>0,3</i>	<i>0,0</i>	<i>0,3</i>
Kiinnelainat ja muut lainat	57,3	57,3	0,0
Saamiset jälleenvakuutus-sopimuksista:	9,7	11,3	-1,6
<i>Vahinkovakuutukset ja vahinkovakuutusten kaltaiset sairausvakuutukset</i>	<i>9,7</i>	<i>11,3</i>	<i>-1,6</i>
Vakuutussaamiset ja saamiset vakuutusedustajilta	36,0	344,7	-308,7
Saamiset (myyntisaamiset, ei vakuutuksiin liittyvät)	3,4	1,6	1,8
Rahavarat	170,7	170,7	0,0
Kaikki muut varat, joita ei ole esitetty muualla	37,2	37,2	0,0
Varat yhteensä	3 590,3	3 774,3	-184,0
Velat			
Vakuutustekninen vastuuvélka yhteensä	2 629,4	2 845,6	-216,2
<i>Vakuutustekninen vastuuvélka – vahinkovakuutukset (muut kuin sairausvakuutukset)</i>	<i>631,3</i>	<i>922,4</i>	<i>-291,1</i>
<i>Vakuutustekninen vastuuvélka – (vahinkovakuutusten kaltaiset) sairausvakuutukset</i>	<i>425,4</i>	<i>413,6</i>	<i>11,8</i>
<i>Vakuutustekninen vastuuvélka – henkivakuutukset (muut kuin indeksi- ja sijoitussidonnaiset)</i>	<i>1 572,8</i>	<i>1 509,6</i>	<i>63,2</i>
Muu vakuutustekninen vastuuvélka	0,0	296,0	-296,0
Muut varaukset kuin vakuutustekninen vastuuvélka	1,7	1,7	0,0
Laskennalliset verovelat	57,0	0,0	57,0
Johdannaiset	31,8	31,8	0,0
Vakuutusvelat ja velat vakuutusedustajille	30,4	30,4	0,0
Jälleenvakuutusvelat	2,2	2,2	0,0
Velat (ostovelat, ei vakuutusvelat)	26,8	26,8	0,0
Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat etuoikeudeltaan huonommat velat	92,8	90,3	2,5
Kaikki muut velat, joita ei ole esitetty muualla	33,7	33,7	0,0
Velat yhteensä	2 905,8	3 358,5	-452,7
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat	684,5	415,8	268,7

Solvenssi II -arvostus

Aineettomat hyödykkeet, joille on olemassa markkina-arvo, arvostetaan käypään arvoon, muiden aineettomien hyödykkeiden arvo on nolla.

Oikaisu kuvaa laskennallisten verosaamisten nettottamista SII -arvostusmuutoksista ja eliminoinneista johtuviin laskennallisiin verovelkoihin.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan kiinteistön kirjanpitoarvo on poistoilla vähennetty hankintameno tai käypä arvo, mikäli se on alempi. Vakavaraisuuslaskennassa muut kuin omassa käytössä olevat kiinteistöt arvostetaan käypään arvoon.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan Ifin osakkuusyritysten kirjanpitoarvo on hankintameno tai käypä arvo, mikäli se on alempi. Koska Autovahinkokeskus Oy:lle ei ole saatavissa käypää arvoa, Solvenssi II -tarkoituksessa käytetään IFRS:n pääomaosuusmenetelmän mukaista arvoa. Se on mukautetun pääomaosuusmenetelmän mukaisen arvon kohtuullinen arvio.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan osakkeet kirjataan hankintamenoon tai käypään arvoon, mikäli se on alempi. Vakavaraisuuslaskennassa osakkeet arvostetaan käypään arvoon.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan joukkovelkakirjalainat kirjataan taseeseen hankintamenon määräisinä, ja sen jälkeen hankintamenoon lisäykseksi tai vähennykseksi jakotetaan efektiivisen koron menetelmällä nimellisarvon ja hankintamenon välinen erotus joukkovelkakirjalainojen juoksuajana. Vakavaraisuuslaskennassa joukkovelkakirjat arvostetaan käypään arvoon.

Rahasto-osuudet arvostetaan suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan samalla tavalla kuin osakkeet. Vakavaraisuuslaskennassa ne arvostetaan käypään arvoon.

Johdannaisten käsittely suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan riippuu siitä, onko sopimuksen arvonmuutos negatiivinen vai positiivinen suhteessa kirjanpitoarvoon. Negatiivinen arvonmuutos kirjataan arvonalennuksena. Avoimien johdannaissopimusten positiivista arvonmuutosta ei kirjata, vaan tulos kirjataan vasta, kun sopimus erääntyy. Suljetuista sopimuksista kirjataan myös positiivinen arvonmuutos. Vakavaraisuuslaskennassa johdannaiset arvostetaan käypään arvoon sekä varoissa että veloissa.

Jälleenvakuuttajien osuus vastuuvelan parhaasta estimaatista vähennettynä vastapuolen maksukyvyttömyysriskillä. Nämä saamiset on laskettu samoin SII -periaattein kuin vastuuvelka.

Solvenssi II –taseen varat sisältävät ainoastaan erääntyneet saamiset vakuutuksenottajilta, muilta vakuutusyhtiöiltä ja muut vakuutustoimintaan liittyvät saamiset.

Taseen arvostuspäivänä erääntymättömien saamisten määrä, 188,5 miljoonaa euroa, sisällytetään vastuuvelan parhaan estimaatin kassavirtaan.

Oikaisu 120,2 miljoonaa euroa liittyy täysomavastuuisen potilasvakuutuksen vakuutusmaksusaatavien ja velkakirjojen netotukseen vastuuvelkaan.

Oikaisu liittyy osittain täysomavastuuisen potilasvakuutuksen saamisten netotukseen.

Vastuuvelan Solvenssi II-markkina-arvo on parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summa. Vakavaraisuuslaskennassa otetaan huomioon myös tulevat kassavirrat, mikä tarkoittaa, että parhaaseen estimaattiin sisällytetään saamiset vakuutuksenottajilta, muilta vakuutusyhtiöiltä ja muut vakuutustoimintaan liittyvät saamiset, jotka eivät ole erääntyneet ja jotka eivät sisälly vakuutusmaksusaataviin.

Paras estimaatti on tulevaisuuden kassavirtojen nykyarvo. Riskimarginaali on laskettu pääomakustannusmenetelmällä.

Osa vastuuvelan muutoksesta johtuu täysomavastuuisen potilasvakuutuksen käsittelystä vakavaraisuuslaskennassa. Täysomavastuuisen potilasvakuutuksen 117,8 miljoonan euron saamiset arvostetaan uudelleen odotetuksi tulevaksi kassavirraksi ja sisällytetään vastuuvelan parhaaseen estimaattiin.

Tasoitusbäärä on osa tilinpäätöksen vastuuvelkaa. Tasoitusbäärä on luokiteltu vakavaraisuuslaskennassa Finanssivalvonnan huhtikuussa 2016 antaman ohjeen mukaisesti.

Muutokset johtuvat pääasiassa SII -arvostusmuutosten ja eliminointien vaikutuksista tilinpäätöksessä esitettyjen varojen ja velkojen verotusarvoon.

Pääomalainat arvostetaan laskemalla liikkeellelaskuhetken spread ja diskonttaamalla sen jälkeen jokaisena arvostuspäivänä tulevat kassavirrat valtion joukkovelkakirjojen tuotolla lisättyä liikkeellelaskuhetken spreadillä.

Kuten edellä todetaan, varojen ja velkojen arvostusmenetelmät esitetään seuraavissa kohdissa erikseen kustakin olennaisesta vara- ja velkaerästä. Se, missä määrin varoja ja velkoja yhdistellään olennaisiksi luokiksi, perustuu varojen ja muiden velkojen ominaislaatuun ja tarkoitukseen ja niiden olennaisuuteen vakavaraisuuslaskennassa.

4.2 Varat

4.2.1 Johdanto

Varojen muutokset selittyvät neljällä suurella oikaisulla.

- Vakavaraisuusarvostus lisää Ifin sijoitusten tasearvoa 138,2 miljoonalla eurolla (ennen veroja).
- Varat, joilla ei ole arvoa vakavaraisuuslaskennassa, on kirjatut pois Solvenssi II -taseesta (ennen veroja). Esim. aineettomat hyödykkeet, joiden arvo on tilinpäätöksessä 3,9 miljoonaa euroa.
- Vastuuvetkään liittyvät varat; jälleenvakuutussuamiset, joita pienentää 1,6 miljoonan euron oikaisu, ja vakuutusmaksusäämiset ja täysomavastuisten potilasvakuutuksen saamiset, jotka pienenevät 306,3 miljoonaa euroa (ennen veroja), kun ne netotetaan parhaaseen estimaattiin.
- Laskennallisten verosaamisten ja -velkojen kirjanpitoarvon muutokset, joita käsitellään jäljempänä.

Ifin sijoitukset voidaan luokitella delegoidussa asetuksessa esitetyn arvostushierarkian mukaisesti.

Seuraavassa kuvataan erikseen olennaisia varojen eriä ja niiden vakavaraisuusarvostuksen perusteita, menetelmiä ja tärkeimpiä oletuksia sekä esitetään numeroin ja sanallisesti merkittävät erot vakavaraisuuslaskennan ja tilinpäätöksen arvostusmenetelmien välillä.

4.2.2 Arvostus vakavaraisuuslaskennassa verrattuna arvostukseen tilinpäätöksessä

4.2.2.1 Aineettomat hyödykkeet

Ifin tilinpäätöksessä 31.12.2016 aineettomien hyödykkeiden arvo oli 3,9 miljoonaa euroa. Ne liittyvät yhtiön itse tekemän vakuutusjärjestelmän aktivoituihin menoihin.

Aineettomien hyödykkeiden arvo vakavaraisuuslaskennassa on nolla, sillä taseeseen aktivoiduilla aineettomilla hyödykkeillä ei ole markkina-arvoa, ja ne eivät siten täytä vaatimuksia, joiden perusteella ne voitaisiin kirjata Solvenssi II-taseeseen.

4.2.2.2 Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet

Suomalaisessa kirjanpitoikäytännössä kaikki aineelliset hyödykkeet kirjataan suunnitelman mukaisilla poistoilla vähennettyyn hankintamenuon tai sitä alempaan käypään arvoon.

Tämä tase-erä sisältää koneita ja laitteita, joiden kirjanpitoarvo on poistoilla ja mahdollisilla arvonalentumistappioilla vähennetty hankintamenu. Suomalaisen kirjanpitoikäytännön aineellisen käyttöomaisuuden arvostus vastaa vakavaraisuuslaskennan arvostusta, sillä kirjanpitoarvoa pidetään kohtuullisena arviona käyvästä arvosta.

Ifillä ei ole rahoitusleasing-sopimuksia, vaan ainoastaan muita vuokrasopimuksia. Lisätietoja Ifin vuokralle ottamista hyödykkeistä on kohdassa 4.6.

4.2.2.3 Solvenssi II -sijoitukset (vastaa suurin piirtein tilinpäätöksen tase-erää Sijoitukset)

Johdanto suomalaisen kirjanpitoikäytäntöön

Koska suomalaisen kirjanpitoikäytännön mukainen sijoitusten arvostus poikkeaa IFRS:n / vakavaraisuuslaskennan vaatimuksista, sijoitusten arvoihin tehdään lukuisia oikaisuja.

Seuraavissa alakohdissa esitetään sijoitusluokkien

arvostusperiaatteet tilinpäätöksessä ja vakavaraisuuslaskennassa.

Kiinteistöt (muut kuin omassa käytössä olevat)

Suomalaisessa kirjanpitoikäytännössä kiinteistöosakkeet kirjataan hankintamenuon tai sitä alempaan käypään arvoon. Rakennukset ja rakennelmat esitetään suunnitelman mukaisilla poistoilla vähennetyn hankintamenuon tai sitä alemman käyvän arvon suuruusina. Käyttöomaisuusluonteisten kiinteistösisjoitusten arvonalennusten kirjaaminen perustuu niiden olennaisuuteen ja pysyvyyteen.

Solvensi II -vakavaraisuuslaskennassa kaikki kiinteistösisjoitukset katsotaan sijoitusomaisuudeksi (kiinteistöt, muut kuin omassa käytössä olevat) ja arvostetaan käypään arvoon IAS 40 standardin mukaisesti. Samoja käypää arvoa käytetään tilinpäätöksessä. Kiinteistöjen ja kiinteistöosakkeiden käyvät arvot määritetään neljännesvuosittain. Arvioinnissa käytetään sekä omaa että ulkopuolista asiantuntemusta. Jokainen kohde arvioidaan erikseen. Käypänä arvona käytetään nettorealisointiarvoa, joka määritetään vuosittain tunnustettuja ja hyväksytyjä arvostusmenetelmiä käyttäen. Hyväksytyt menetelmät ovat kauppa-arvo-menetelmä (vastaavista kiinteistöistä samalla paikkakunnalla/alueella nykyään maksetut hinnat) ja kassavirtamallit, joissa käytetään nykyistä kiinteistön markkinatuottovaatimusta kiinteistön nykyarvon laskennassa.

Omistusosuudet sidosyhtyksissä

Tässä tase-erässä esitetään omistusosuus osakkuusyhtiö Autovahinkokeskus Oy:ssä (omistusosuus 35,54 %). Suomalaisessa kirjanpitoikäytännössä osuus esitetään hankintamenuon tai sitä alemman käyvän arvon määräisenä. Pääomaosuusmenetelmällä (IFRS) saatua arvoa käytetään osakkeiden käypänä arvona. Solvenssi II -vakavaraisuuslaskennassa käytetään samaa käypää arvoa.

Osakkeet

Suomalaisessa kirjanpitoikäytännössä sekä listatut että listaamattomat osakkeet arvostetaan hankintamenuon tai sitä alempaan käypään arvoon. Mikäli käypä arvo nousee, aiemmat arvonalennukset palautetaan tulosvaikutteisesti enintään alkuperäiseen hankintahintaan asti.

Vakavaraisuuslaskennassa osakkeet arvostetaan käypään arvoon.

Joukkovelkakirjalainat

Suomalaisessa kirjanpitoikäytännössä joukkovelkakirjalainat arvostetaan hankintamenuon, ja nimellisarvon ja hankintamenuon välinen erotus jaksotetaan efektiivisen koron menetelmällä korkotuottoihin ja hankintamenuon lisäykseksi tai vähennykseksi joukkovelkakirjalainan juoksuaikana. Jaksotettua hankintamenuoa alennetaan ainoastaan muilla kuin yleisen korkotason vaihtelusta johtuvilla arvonalentumisilla. Mikäli käypä arvo nousee, aiemmat arvonalennukset palautetaan tulosvaikutteisesti enintään alkuperäiseen hankintahintaan asti.

Vakavaraisuuslaskennassa korkosisjoitukset arvostetaan käypään arvoon.

Sijoitusrahastot

Tämä erä kattaa yritykset, joiden tarkoituksena on yhteinen sijoitustoiminta siirtokelpoisiin arvopapereihin ja/tai muihin sijoituskohteisiin. Sijoitusrahastot arvostetaan tilinpäätöksessä samalla tavalla kuin osakkeet.

Vakavaraisuuslaskennassa sijoitusrahastot arvostetaan käypään arvoon.

Johdannaiset (varat ja velat)

Kaikki johdannaiset on käsitelty tilinpäätöksessä ei-suojaavina. Johdannaissopimukset arvostetaan alimman arvon periaatteella. Käyvän arvon ja sitä korkeamman kirjanpitoarvon negatiivinen

erotus kirjataan kuluksi, mutta vain suljettujen johdannaissopimusten positiivinen erotus kirjataan tuotoksi. Mikäli käypä arvo nousee, aiemmat arvonalennukset peruutetaan tulosaikavaihteisesti enintään alkuperäiseen hankintahintaan asti. Valuuttajohdannaisten korkotuotot ja -kulut kirjataan aina suomalaisen kirjanpitotavan mukaiseen tilinpäätökseen.

Vakavaraisuuslaskennassa johdannaiset arvostetaan käypään arvoon.

Kiinnelainat ja muut lainat

Suomalaisessa kirjanpitokäytännössä kiinne- ja muut lainat arvostetaan jaksotettuun hankintamenuun tai sitä alempaan todennäköiseen arvoon.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukainen kiinne- ja muiden lainojen arvostus soveltuu vakavaraisuuslaskennan arvostukseen.

Muut saamiset

Suomalaisessa kirjanpitokäytännössä saamiset arvostetaan nimellisarvoon tai sitä alempaan todennäköiseen arvoon.

Saamisten luottotappiovaraukset kirjataan yleensä saamiskohdasta. Vakiotuotteiden saamisista tehdään luottotappiovaraus kokemusperäiseen laskentaan perustuen.

Tämä tarkoittaa, että saamiset esitetään sen määräisinä, mitä niistä odotetaan saatavan.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön muiden saamisten arvostus vastaa vakavaraisuuslaskennan arvostusta, sillä nimellisarvoa pidetään kohtuullisena arviona käyvästä arvosta.

Poikkeuksena tähän ovat jäljempänä nimenomaisesti luetellut varat, joihin Solvenssi II -säännösten vastuuvelan arvostus vaikuttaa.

Rahavarat

Rahavarat kirjataan yhtenäisesti tilinpäätökseen ja Solvenssi II-taseeseen. Rahavarat ja pankkisaamiset koostuvat vakuutus toiminnan pankkisaamisista ja sijoitustoimintaan siirretyistä varoista, joita ei ole vielä sijoitettu.

Talletukset, jotka eivät kuulu rahavaroihin

Solvenssi II:n täydentävien tunnistuskoodien (CIC) mukaisesti luokiteltuina nämä erät kattavat rahavarat, joita ei voida käyttää suoraan maksuihin eikä vaihtaa valuutaksi tai siirtokelpoisiksi talletuksiksi ilman merkittäviä rajoituksia tai lisämaksuja. Talletukset, jotka eivät kuulu rahavaroihin kirjataan suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan nimellisarvoisina ja kertynyt korko kirjataan siirtosaamisiin.

Rahavarojen ja rahavaroihin kuulumattomien talletusten osalta ei ole eroja suomalaisen kirjanpitokäytännön ja vakavaraisuuslaskennan mukaisessa arvostamisessa.

4.2.2.4 Solvenssi II:n mukaiseen vastuuvelkaan liittyvät suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaisen taseen varat

Vakuutussaamiset ja saamiset vakuutusedustajilta

Vakavaraisuusluokituksen mukaisesti vakuutussaamiset ja saamiset vakuutusedustajilta kattavat erääntyneet saamiset vakuutuksenottajilta ja muilta vakuutusyhtiöiltä sekä muut vakuutustoimintaan liittyvät saamiset.

Solvenssi II - vastuuvelassa tulee ottaa huomioon kaikki tulevat ja menevät kassavirrat. Näin ollen voimassa olevien vakuutussopimusten tulevista vakuutusmaksuista se osuus, joka ei ole erääntynyt, on osa vakuutusmaksuvastuun parasta estimaattia, eikä vakuutusmaksusaamisia kuten suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaisessa tilinpäätöksessä. Tilinpäätöksen vakuutusmaksusaamisista 188,5 miljoonaa euroa on vakavaraisuuslaskennassa luokiteltu uudelleen vakuutusmaksuvastuuseen.

Lisäksi tilinpäätöksen täysomavastuun potilasvakuutuksen vakuutusmaksusaamisista (yhteensä 120,2 miljoonaa euroa) 117,8 miljoonaa euroa netotetaan vakavaraisuuslaskennassa

vastuuvelkaan. SII-taseen erään Muut saamiset (myyntisaamiset, ei vakuutuksiin liittyvät) sisältyy lisäksi täysomavastuun potilasvakuutuksen muu saaminen 2,4 miljoonaa euroa, joka uudelleen luokitellaan kyseiseen tase-erään. Näitä muutoksia on selvitetty yksityiskohtaisemmin kohdassa 4.3.

Solvenssi II -taseen varoissa on ainoastaan ne saamiset vakuutuksenottajilta, vakuutusyhtiöiltä ja muut vakuutustoimintaan liittyvät saamiset, jotka ovat erääntyneet. Näitä käsitellään yhdenmukaisesti vastaavien tilinpäätökseen kirjattujen saamisten kanssa, kuten muitakin saamisia.

Saamiset jälleenvakuutusopimuksista

Vastuuvelan jälleenvakuuttajien osuudessa tapahtuvia muutoksia käsitellään yksityiskohtaisemmin vastuuvelkaa käsittelevässä kohdassa 4.3.

Bruttomääräisen vastuuvelan arvostuksen muutokset vaikuttavat vastaavasti jälleenvakuuttajien osuuteen vastuuvastausta, josta käytetään vakavaraisuuslaskennassa nimitystä jälleenvakuutussaamiset.

Sovellettaessa vastuuvelkaan Solvenssi II -arvostusta jälleenvakuutussaamiset pienenevät 1,6 miljoonalla eurolla.

4.2.2.5 Kaikki muut varat, joita ei ole esitetty muualla

Ilmion mukaan kaikki muut varat, joita ei ole esitetty muualla, eivät ole olennaisia sen enempää yksitellen kuin yhdistettynäkään, joten niitä ei ole esitetty erikseen.

Näiden tase-erien käsittelystä tilinpäätöksessä ja vakavaraisuuslaskennassa ei aiheudu eroja, koska varat arvostetaan yhdenmukaisesti.

4.2.3 Laskennallisten verosaamisten ja -velkojen käsittely

Laskennallinen vero, joka johtuu väliaikaisista eroista vakavaraisuuslaskennan ja verotuksen välillä, esitetään Solvenssi II-taseessa.

Laskennalliset verosaamiset ja -velat raportoidaan nettona niissä tapauksissa, joissa vastapuolena on sama veroviranomainen ja nämä saamiset ja velat ovat kuittauskelpoisia. Vähennyskelpoisten tappioiden verovaikutus huomioidaan laskennallisena verosaatavana, jos on todennäköistä, että se voidaan vähentää tulevista veronalaisista tuotoista.

Ilmion laskennalliset verosaamiset ja -velat 31.12.2016 on laskettu 20,0 prosentin verokannalla.

Suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaisessa tilinpäätöksessä 31.12.2016 oli laskennallisia verosaamisia 9,8 miljoonaa euroa. Vakavaraisuuslaskennassa tehtyjen oikaisujen jälkeen laskennalliset verosaatavat muuttuivat laskennallisiksi verovelkoiksi, -57,0 miljoonaa euroa, mikä tarkoittaa sitä, että vakavaraisuuslaskennassa netto-oikaisu olivat yhteensä -66,8 miljoonaa euroa vuoden 2016 lopussa.

TAULUKKO 15 – Solvenssi II -taseen laskennallisten verojen täsmäytys, 31.12.2016

Laskennallisten verojen täsmäytys, netto	Milj. €
Tilinpäätös (laskennallinen verosaaminen)	9,8
Sijoitukset, uudelleenarvostus	-27,2
Pääomailaina, uudelleenarvostus	0,5
Muiden aineettomien hyödykkeiden oikaisu	0,8
Vastuuvetka, uudelleenarvostus (sis. jälleenvakuutussaamiset)	18,3
Tasotusmäärä	-59,2
Solvenssi II -tase (laskennallinen verovelka)	-57,0

Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, suomalaisen kirjanpitoikäntönnön mukaisen taseen ja Solvenssi II -taseen välisen eron suurimmat tekijät ovat sijoitusten ja vastuuvelan (mukaan lukien saamiset jälleenvakuutus sopimuksista) arvostuskäytännön erot ja tasoitus määrän käsittely.

4.3 Vastuuvelan ja jälleenvakuutussaamisten arvostaminen

4.3.1 Johdanto

Kappaleessa 4.3 esitetään Ifin vakavaraisuuslaskennan mukaisessa vastuuvelassa käytetyt menetelmät ja oletukset. Vastuuvelan arvostusperiaatteet vakavaraisuuslaskennassa eroavat kirjanpidon vastuuvelan laskentaperiaatteista. Kirjanpidon vastuuvelka perustuu kansallisten lakien ja määräysten vaatimuksiin. Tämä luo arvostuskäytäntöön olennaisia eroja, joista merkittävimmät ovat:

- Tilinpäätöksen vakuutusmaksuvastuu on korvattu vakavaraisuuslaskennan mukaisella vakuutusmaksuvastuulla, jonka arvostusperiaatteet ovat olennaisesti erilaiset muun muassa erääntymättömien tulevien vakuutusmaksusaamisten netottamisen osalta.
- Koko vastuuvelka on diskontattu.
- Vastuuvelan parhaaseen estimaattiin lisätään vakavaraisuuslaskennassa erityinen riskimarginaali, joka perustuu arvioihin tulevien vuosien vakavaraisuus pääomavaatimuksista.
- Kuten edellä kappaleessa 4.2 todetaan, kun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelkaa muutetaan, on oikaistava myös tilinpäätöksen vastuuvelkaan liittyviä varoja jälleenvakuutussaamisten ja vakuutusmaksusaamisten osalta.

4.3.2 Erot vakavaraisuuslaskennan ja tilinpäätöksen arvostusperiaatteissa

Merkittävimpiä muutoksia, jotka aiheutuvat erilaisten vastuuvelan periaatteiden soveltamisesta, on selvitetty seuraavassa:

- Siirtyminen kassavirtaperusteisuuteen vastaanotetun ja luovutetun vakuutusliikkeen arvostuksessa.
- Vastuuvelan tulee antaa oikea paras estimaatti, joka määrittää kaikkien mahdollisten tulevien tulemien keskiarvona. Tällöin tulevista arvioista on poistettu kirjanpidon vastuuvelkaan sisältyvät eksplisiittiset riskimarginaalit ja muut varmuusmarginaalit, jotka ovat perustuneet lakisääteisiin vaatimuksiin.
- Vakuutusmaksuvastuulaskennassa kirjanpidon arvostusperiaatteet korvataan vakavaraisuuslaskennan arvostusperiaatteilla ja vakuutusmaksuvastuu arvostetaan parhaan estimaatin pohjalta. Tämä sisältää vaatimuksen ottaa huomioon tulevien vakuutusmaksujen kassavirrat laskettaessa parasta estimaattia ja jälleenvakuutussaamisia. Tilinpäätöksessä vakuutusmaksuvastuu vastaa sitä osuutta vakuutusmaksutulosta, jota ei ole vielä jaksotettu vakuutusmaksutuotoksi. Solvenssi II -vaatimuksissa vakuutusmaksuvastuu on kassaperusteinen ja parhaan estimaatin määrittelyn mukaisesti se sisältää vain sen osan vakuutusmaksuista, jotka on tarkoitettu kattamaan tulevat vahingot ja muut nykyisistä vakuutus sopimuksista tulevaisuudessa syntyvät kulut. Sitä vastoin muut tulevaisuuden kassavirrat katsotaan tuleviin vakuutusmaksuihin liittyviksi odotetuiksi voitoiksi, jotka eivät sisälly vakavaraisuuslaskennan mukaiseen vastuuvelkaan vaan omaan varallisuuteen.
- Diskonttausta sovelletaan koko vastuuvelkaan.

- Markkinaehtoisuuteen pohjautuvien periaatteiden ja laskennan soveltaminen Solvenssi II:n mukaiseen riskimarginaaliin vastuuvelan parhaan estimaatin lisäksi.
- Vastuuvelka on luokiteltu Solvenssi II -vaatimusten mukaisesti. Tämä koskee muun muassa vakavaraisuusraportointia, joka on tehtävä Solvenssi II -vakuutuslajien mukaan luokiteltuna eikä kirjanpidon vakuutusluokittain.

Solvenssi II -vaatimusten mukaisen nettomääräisen vastuuvelan uudelleenarvostuksen kokonaisvaikutus, mukaan lukien kappaleessa 4.2. käsitelty vakuutusmaksusaamisten netottamisen vaikutus, kasvattaa vakavaraisuuslaskennan velkoja 92 miljoonaa euroa ilman tasoitus määrää. Vakavaraisuuslaskennan velat pienenevät 204 miljoonaa euroa, kun tasoitus määrän uudelleenluokitus otetaan huomioon. Tätä selittävät seuraavat muutokset:

TAULUKKO 16 – Vastuuvelan uudelleenarvostus vakavaraisuuslaskennassa

	Milj. €
Muutos jälleenvakuuttajien osuudessa vastuuvelasta	-2
Muutos vakuutusmaksusaamissa	-306
Varojen kokonaismuutos	-308
Muutos bruttomääräisessä vastuuvelassa ilman riskimarginaalia	-390
Riskimarginaalin käyttöönotto	174
Velkojen kokonaismuutos	-216
Vastuuvelan nettokasvu ilman tasoitus määrää	92
Tasoitus määrän uudelleenluokittelu	-296
Vastuuvelan nettomuutos sisältäen tasoitus määrän vaikutuksen	-204

Varauslaskennassa käytettävät menetelmät, oletukset ja tekniikat aiheuttavat eroja vakavaraisuusarvostuksen ja kirjanpidon arvostuksen välillä. Eroja on myös vertailtaessa suoriteperusteista varaamista kassavirtaperusteiseen varaamiseen.

Täysomavastuun potilasvakuutuksen vakuutus sopimuksia⁹ käsitellään vakuutusvelvoitteina. Vaikka käsittely on vakavaraisuuslaskennassa ja kirjanpidossa siltä osin yhtenäinen, ne esitetään Solvenssi II -taseessa eri tavalla. Kirjanpidossa täysomavastuun potilasvakuutuksen saamiset vakuutuksenottajilta ja velkakirjoihin perustuvat saamiset¹⁰, käsitellään bruttomääräisinä. Solvenssi II -taseessa nämä saamiset ja velat on pääosin sisällytetty vastuuvelan parhaaseen estimaattiin. Näin toimittaessa saamisten kassavirta netotetaan vastuuvelan kassavirran kanssa, jolloin saamiset katsotaan positiiviseksi tulevaksi kassavirraksi.

Alan käytännön mukaisesti tasoitus määrä esitetään Solvenssi II -taseraportin tilinpäätössarakkeessa Muuna vakuutusteknisenä vastuuvelkana. Tilinpäätöksessä tasoitus määrä on osa vastuuvelan korvausvastuuta¹¹. Vakavaraisuuslaskennassa tasoitus määrä ei sisälly vastuuvelkaan.

⁹ Määritelty vakuutus sopimukseksi 25.7.1986 annetun potilashävikilain 1986/585 4 ja 5 §:n mukaisesti.

¹⁰ Saamiset vakuutuksenottajilta esitetään tilinpäätöksessä vakuutusmaksusaamisia ja velkakirjoihin perustuvat saamiset tase-erässä ennakkomaksut ja siirtosaamiset.

¹¹ Solvenssi II -taseraportin tulkinta on, että Muu vakuutustekninen vastuuvelka ei ole osa Solvenssi II -vaatimusten mukaista vastuuvelkaa esitettäessä tilinpäätössarakkeen vertailulukuja.

4.3.2.1 Merkittävimmät kvantitatiiviset erot selitettynä

Taulukko 17 sisältää olennaiset erot, jotka aiheutuvat erilaisista perusteista, menetelmistä ja olennaisimmista oletuksista arvostettaessa vastuuvulkaa vakavaraisuuslaskennassa ja toisaalta kirjanpidossa.

TAULUKKO 17 – Vastuuvulan jakautuminen Solvenssi II -vakuutuslajeittain

Vastuuvulan laji	Jälleenvakuuttajien osuus parhaasta estimaatista			Vastuuvulka, brutto			Riski-marginaali
	Solvenssi II	Tilinpäätös		Solvenssi II	Tilinpäätös		Solvenssi II
Yhteensä Milj. €	10	11	-1	2 456	2 846	-390	174
Henkivakuutuksen kaltainen sairausvakuutus	-	-	-	941	923	18	48
Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta (eläkevaraukset)	-	-	-	-	-	-	-
Sairauskuluvarakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	4	4	-	0
Lakisääteinen tapaturmavakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	937	919	18	48
Vahinkovakuutuksen kaltainen sairausvakuutus	0	0	0	378	414	-36	48
Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta	-	-	-	-	-	-	-
Sairauskuluvarakuutus	0	0	0	118	152	-34	5
Lakisääteinen tapaturmavakuutus	0	0	0	260	262	-2	43
Henkivakuutus (ilman sairausvakuutusta)	0	0	0	558	587	-29	25
Palo- ja muu omaisuusvahinkovakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	1	1	0	0
Henkivakuutus	-	-	-	-	-	-	-
Moottoriajoneuvon vastuuvakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	549	556	-7	25
Yleinen vastuuvakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	8	30	-22	0
Maa-ajoneuvovakuutus (eläkevaraukset)	-	-	-	-	-	-	-
Vahinkovakuutus (ilman sairausvakuutusta)	10	11	-1	579	922	-343	53
Palo- ja muu omaisuusvahinkovakuutus	3	4	-1	145	226	-81	4
Vesi-, ilmailu- ja kuljetusvakuutus	1	1	0	11	12	-1	0
Maa-ajoneuvovakuutus	0	0	0	26	101	-75	2
Moottoriajoneuvon vastuuvakuutus	0	0	0	271	353	-82	41
Yleinen vastuuvakuutus	6	6	0	126	230	-104	6
Matka-apu	-	-	-	-	-	-	-

Suurin uudelleenarvostusvaikutus johtuu siitä, että eräänty-mättömien vakuutusmaksusaamisten kassavirrat ovat kirjanpidossa vakuutusmaksusaamisissa, mutta vakavaraisuuslaskennassa ne ovat vakuutusmaksuvastuussa. Myös diskonttaus vaikuttaa vastuuvulan määrän. Valtaosaa kirjanpidon vastuuvulasta (lukuun ottamatta eläkemuotoista korvausvastuuta) ei diskontata, kun taas vakavaraisuuslaskennan koko vastuuvulka on diskontattu. Edellä oleva vakavaraisuuslaskennan ja kirjanpidon positiivinen vastuuvulkaero tasoittuu, kun vakavaraisuuslaskennan parhaaseen estimaattiin on lisätty Solvenssi II-vaatimusten mukainen riskimarginaali.

4.3.3 Vastuuvulan laskennan oletukset

4.3.3.1 Vakavaraisuusvaatimusten noudattaminen

Parhaan estimaatin ja riskimarginaalin määritelmien mukaisesti vastuuvulan tulee vastata sitä määrää, joka yrityksen olisi maksettava, jos se siirtäisi (jälleen)vakuutusvelvoitteensa välittömästi jollekin toiselle yritykselle. Vastuuvulan arvo on parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summa.

4.3.3.2 Yleiset vaatimukset

Ifin vastuuvulka lasketaan selkeästi määriteltyjen vakuutuslajien ja homogeenisten riskiryhmien tasolla. Kaikki oletukset tarkistetaan neljännesvuosittain ja olennaiset muutokset raportoidaan kunkin liiketoiminta-alueen aktuaarin lausunnossa. Oletukset kirjataan ja niitä arvioidaan datan pohjalta. Menetelmä on dokumentoitu asiakirjoissa Tekniset toimintaperiaatteet ja Varauksia koskevat yleiset toimintaperiaatteet.

Paras estimaatti lasketaan bruttomääräisenä vähentämättä

jälleenvakuutus sopimuksista johtuvia saamia. Vakuutusteknisen vastuuvulan laskennassa otetaan huomioon rahan aika-arvo käyttämällä asiaankuuluvaa riskittömän koron aikakäyrää.

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen koko niiden eliniäksi tarvittavan, vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden kustannukset. Hyväksyttävästä omasta varallisuudesta aiheutuvia kustannuksia kutsutaan pääomakustannuksiksi. Riskimarginaalin laskennassa käytettävä vakavaraisuuspääomavaatimus perustuu standardikaavaan.

4.3.3.3 Tietojen laatu

Vastuuvulan laskennassa käytettävät tiedot ovat pääasiassa yhtiön omia historiallisia vahinkotietoja. Niihin kuuluvat mm. maksetut korvaukset, varaukset ja vahinkokappaleet. Koska tuotteet ja riskit ovat yksittäisessä homogeenisessa riskiryhmässä samankaltaiset vuodesta toiseen, tiedot ovat johdonmukaisia käyttötarkoitukseensa eli tulevan vahinkokehityksen ennustamiseen vahinkodataan perustuen ja ne kuvaavat riskejä, joille yhtiö altistuu.

4.3.3.4 Riskitön korkokäyrä

Vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseen käytettävän riskittömän korkokäyrän arvot lasketaan erikseen jokaiselle merkittävälle valuutalle perustuen kyseisen valuutan tietoihin. Korkokäyrät määritetään läpinäkyvästi, varovaisesti, luotettavasti ja puolueettomasti. If ei sovelta volatiliiteetti- eikä vastaavuuskorjausta.

4.3.3.5 Riskitön peruskorkokäyrä

Riskittömät peruskorkokäyrät on johdettu seuraaville valuutoille: Tanskan kruunu, euro, Englannin punta, Norjan kruunu, Ruotsin kruunu ja Yhdysvaltain dollari, ja ne kattavat yli 99 prosenttia vastuuvälästä. Muun valuutan määräiseen vastuuvälään käytetään joko eurolle tai Yhdysvaltain dollarille johdettua riskittöntä peruskorkokäyrää. Jokaisen merkittävän valuutan riskitön peruskorkokäyrä perustuu kyseisen valuutan swap-korkoon, jota on oikaistu tarpeen mukaan luotto- ja valuutariskillä.

4.3.3.6 Segmentointi ja homogeenisten riskiryhmien muodostaminen

Vastuuvälää laskettaessa If jakaa (jälleen)vakuutusvelvoitteensa homogeenisiin riskiryhmiin, joita on ainakin yksi kutakin vakuutuslajia kohti. If jakaa vakuutusvelvoitteet tarkemmalla tasolla kuin SII-vakuutuslajitasolla. Pakettituotteet puretaan osiin vaadittaessa ja aina, kun se on käytännössä mahdollista.

Solvenssi II-vakuutusluokat eroavat EU-vakuutusluokista, joita käytetään tilinpäätöksessä.

4.3.3.7 Menetelmät ja oletukset

Vastuuvälän laskennassa käytettävät vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset menetelmät ovat oikeassa suhteessa Ifin kantamien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Vastuuvälän parhaiden estimaattien laskennassa käytettävät menetelmät – vakuutusmatemaattiseen arvoon perustuva menetelmä sekä tilastollinen menetelmä – perustuvat tunnettuihin vakuutusmatemaattisiin ja tilastollisiin tekniikoihin. Vastuuvälän laskennassa käytettävät tiedot ovat pääasiassa yhtiön omia historiallisia vahinkotietoja. Käytetyt ulkoiset tiedot, kuten kuluttajahintaindeksin eri alaindeksit, perustuvat virallisiin lähteisiin, jotka katsotaan luotettaviksi ja läpinäkyviksi ja jotka ovat yleisesti saatavilla.

4.3.3.8 Arvio johdon tulevien toimenpiteiden vaikutuksista

Arvioidessaan vastuuvälän määrittämisestä käytettyjä arvostustekniikoita If on arvioinut suhteellisuusperiaatteen pohjalta, vaikuttavatko mahdolliset tulevat johdon toimenpiteet olennaisesti kassavirtaan. Ainoa olennainen oletus tulevasta johdon toimista, joiden voidaan katsoa vaikuttavan yhtiön vastuuvälän nettoarvostukseen, koskee voimassa olevien jälleenvakuutus sopimusten kirjaamista. Tällä on merkitystä ainoastaan vakuutusmaksuvastuuta arvioitaessa, sillä kyseinen vastuu kattaa tulevat vahingot nykyisistä vakuutus sopimuksista, ja jälleenvakuutus sopimusten päättymispäivä voi olla ennen vakuutuskauden päättymispäivää.

Ifin nykyinen tuleva vakuutustoiminta perustuu oletukseen, että otetulla jälleenvakuutuksella hankitaan jälleenvakuutusturva vakuutuskannan koko kestoajalle. Nettomääräisen parhaan estimaatin laskennassa ovat näin ollen mukana tulevan otetun jälleenvakuutuksen kustannukset, jotka vastaavat kohtuullista oletusta johdon tulevasta toimista.

Brutto- ja nettomääräisen parhaan estimaatin vastaavuuden säilyttäminen on tärkeää varmistettaessa, että laskennassa käytettävä Solvenssi II -vaatimusten mukainen nettomääräinen vakuutustekninen vastuuvälä pysyy johdonmukaisena.

4.3.3.9 Oletukset vakuutuksenottajien käyttäytymisestä

Kun vakuutuksenottajien sopimusperusteisilla oikeuksilla arvioidaan olevan merkittävä vaikutus Ifin vahinkovakuutus toimintaan, näiden oikeuksien käytön todennäköisyys otetaan huomioon Solvenssi II -vastuuvälän laskennassa. Tällaisia tekijöitä ovat esim. irtisanomisista johtuvat raukeamiset.

Vakuutuksenottajien käyttäytymisen ei oleteta vaikuttavan merkittävästi vakuutusmaksuvastuuseen. Ifin oletuksissa

otetaan huomioon vakuutuksenottajien tuleva käyttäytyminen vakuutusten raukeamisen yhteydessä, ja se perustuu kussakin vakuutuslajissa vakuutuksenottajien aiemman käyttäytymisen analysointiin.

4.3.3.10 Suhteellisuusperiaatteen ja yksinkertaistusten käytöstä

If käyttää yleisiä vakuutusteknisiä menetelmiä, joita pidetään tarkoituksenmukaisina vakuutusvelvoitteiden luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden. Korvausvastuun estimaattien vaihtelua eri aikoina monitoroidaan jatkuvasti, ja syyt olennaisiin poikkeamiin ennakoidun ja todellisen tuloksen välillä tutkitaan. Näin saadaan selville, onko kyseisen menetelmän taustalla vaikuttavia oletuksia mukautettava.

If ei käytä jälleenvakuutus sopimuksiin liittyviin saamiin yksinkertaistettua laskentaa, vaan saamiset lasketaan suoraan bruttomäärästä. If käyttää yksinkertaistettuja menetelmiä laskiessaan vakuutusvelvoitteista aiheutuvan vakuutusmaksuvastuun parasta estimaattia ja vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvaa odotettua tappiota.

4.3.3.11 Sopimusraja

Vakavaraisuuslaskennassa käytetään vakuutus sopimuksen sopimusrajan suhteellista lähestymistapaa, ja sovelletaan seuraavaa periaatetta: Vakuutus sopimus kirjataan, kun vakuutusmaksut erääntyvät, mutta viimeistään silloin, kun vakuutuskausi alkaa, jollei tällä tulkinalla ole olennaista vaikutusta vakavaraisuuden arviointiin.

Määrätyissä tapauksissa, joissa vakuutus sopimusta ei voida peruuttaa, vaikka vakuutuskausi ei ole vielä alkanut, ei edellä oleva tulkinta välttämättä johda täysin samaan sopimusrajamääritykseen kuin Solvenssi II -määritysmä. Nykyisin tähän ryhmään kuuluvia sopimuksia ei oteta huomioon vastuuvälän laskennassa, mikä johtaa epäolennaiseen vastuuvälän yliarviointiin. Kaikki vakuutus sopimukset kirjataan pois taseesta päättymispäivänä, jonka jälkeen vakuutusyhtiöllä on oikeus muuttaa uuden vakuutuskauden vakuutusmaksu täysin riskin mukaiseksi.

Menettelytavan ei odoteta johtavan merkitseviin eroihin vastuuvälän arvostuksessa.

4.3.3.12 Parhaan estimaatin laskennassa käytettävät kassavirtaennusteet

Parhaan estimaatin laskennassa käytettävät kassavirtaennusteet sisältävät kaikki korvaukset, jotka maksetaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille sekä odotetut saamiset jälleenvakuutus sopimuksista. Vahinkotavaroiden myynnistä saadut tulot ja regressisaamiset otetaan huomioon. Sopimusrajojen tavoitin vakuutusmaksuvastuun kassavirrat sisältävät nykyisistä sopimuksista maksettavat myöhemmät vakuutusmaksut, sikäli kun ne vaikuttavat olennaisesti tulokseen.

Paras estimaatti vastaa tulevien kassavirtojen todennäköisyyspainotettua keskiarvoa, ja siinä otetaan huomioon rahan aika-arvo ja käytetään riskittöntä korkokäyrää. Paras estimaatti lasketaan bruttomääräisenä vähentämättä jälleenvakuutus sopimuksista johtuvia saamia. Tulevan kassavirran paras estimaatti ottaa epäsuorasti huomioon merkittävät epävarmuudet ja riippuvuussuhteet.

Vahinkojen selvittelykulut otetaan huomioon epäsuorasti, koska ne sisältyvät korvausten historiadataan. Tapahtuneiden vahinkojen korvauskäsittelykulut otetaan huomioon arvioitaessa vahinkojen selvittelyvarausta, kun taas tulevien vahinkojen kaikki kulut otetaan huomioon vakuutusmaksuvastuussa. Korvauskäsittelykulujen kohdentaminen vakuutuslajeille tapahtuu kontrollereiden ylläpitämien avaimien avulla, joita pidetään realistisina ja ajallisesti yhdenmukaisina.

Parhaan estimaatin laskenta tehdään erikseen jokaiselle merkittävälle valuutalle.

Vastuuvelan parhaiden estimaattien laskentaan käytettävät vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset menetelmät perustuvat tunnettuihin vakuutusmatemaattisiin ja tilastollisiin tekniikoihin. Vastuuvetka lasketaan läpinäkyvästi, ja pätevä asiantuntija pystyy tarkistamaan sen.

4.3.3.13 Riskimarginaalin johtaminen

Riskimarginaali lasketaan yhtiötasolla, ja se perustuu standardikaavan mukaiseen vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Riskimarginaalin on tarkoitus edustaa sellaisia pääomakustannuksia vastaavaa vastuuvetkaa, joilla tyhjä vertailuyritys, jonka oletetaan ottavan hoitaakseen vastuut, pystyy vastaamaan niistä päättymiseen asti.

Riskimarginaalia laskettaessa oletetaan varat valittavan niin, että vertailuyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen markkinariski on nolla eli markkinariskin jäännösriskiä ei ole. Riskimarginaalia laskettaessa parhaat estimaatit lasketaan uudelleen eri ajanhetkille käyttämällä alkuperäisten parhaiden estimaattien kassavirtoja, ja niitä käytetään perusvakavaraisuuspääomavaateen laskennassa. Merkityksellisten riskien perusvakavaraisuuspääomavaatimus mukaan lukien operatiivisen riskin vaatimus diskontataan, ja lopullinen riskimarginaali saadaan käyttämällä pääomakustannusmenetelmää. Tämän jälkeen yhtiön riskimarginaali jaetaan vakuutuslajeille ottaen huomioon niiden vaikutus pääomavaatimukseen, jolloin saadaan vakuutuslajikohtainen riskimarginaali.

4.3.3.14 Saamiset jälleenvakuutussopimuksista ja erillisyyhtiöiltä

Jälleenvakuutussopimuksista peräisin olevat saamiset on laskettu erikseen vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun osalta. Vastapuolien maksukyvyttömyydestä johtuvien ennustettujen tappioiden oikaisu perustuu kyseiseltä vastapuolelta olevien saamisten tuottaman kassavirran muutoksen nykyarvoon. Laskennassa otetaan huomioon vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden, selvitystilän tai riidan aiheuttama muutos arvioidussa nykyarvossa. Laskennassa otetaan huomioon maksukyvyttömyyden todennäköisyys jälleenvakuutusvelvoitteiden kesto aikana. Laskenta tapahtuu kullekin vastapuolelle ja kullekin varaustyyppille erikseen. Tapauksissa, joissa on tehty talletus tulevien kassavirtojen vakuudeksi, saamista oikaistaan, jotta talletukseen liittyviä saamisia ja velkoja ei huomioida kahdesti.

Ifillä ei ole erillisyyhtiöitä.

4.3.3.15 Laskelmiin liittyvät epävarmuudet

Vastuuvelan luonteen vuoksi laskelmiin liittyy aina luontaista epävarmuutta, koska siihen liittyy väistämättä oletuksia tulevista tapahtumista. Ifin tärkeimmät korvausvastuuriskien vaikuttavat riskitekijät on kuvattu edellä kohdassa 3.3.

4.4 Velat (muut velat kuin vakuutustekninen vastuuvetka)

4.4.1 Johdanto

Velkaerien muutokset selittyvät kahdella suurella oikaisulla.

- Rahoitusvelat arvostetaan uudelleen, ne on kirjattu tilinpäätöksessä nimellisarvon ja jaksotettujen, aktivoitujen liikkeellelaskumenojen nettomääränä. Rahoitusvelat kirjataan vakavaraisuuslaskennassa käyvän arvon menetelmällä, mikä kasvattaa Ifin pääomalainaa 3 miljoonalla eurolla; ja
- Laskennallisten verosaamisten ja -velkojen muutokset, joita käsitellään edellä kohdassa 4.2 laskennallisten verosaamisten ja -velkojen täsmäytyksen yhteydessä.

Seuraavassa kuvataan erikseen olennaisia velkaeria ja niiden vakavaraisuusarvostuksen perusteita, menetelmiä ja tärkeimpiä oletuksia sekä esitetään numeroin ja sanallisesti merkittävät erot vakavaraisuuslaskennan ja kirjanpidon arvostusmenetelmien välillä.

4.4.2 Erot vakavaraisuuslaskennan ja tilinpäätöksen arvostusperiaatteissa

4.4.2.1 Rahoitusvelat (sis. muut velat)

Rahoitusvelat (ml. muut velat) kirjataan alun perin hankintameno määräisinä, mikä vastaa annetun vastikkeen käypää arvoa.

Tämän jälkeen rahoitusvelat arvostetaan jaksotettuun hankintamenoön käyttäen efektiivisen koron menetelmää. Transaktiomenot otetaan huomioon laskettaessa efektiivistä korkoa ja kirjataan kuluiksi rahoitusvelan juoksuaikana. Rahoitusvelkaan liittyvät kulut (myös korkokulut) kirjataan suoriteperusteisesti kyseisen kauden kuluiksi.

Omaan perusvarallisuuteen sisältyvän etuoikeudeltaan huonomman velan ja johdannaisiin liittyvien velkojen lisäksi Ifillä ei ole muita merkittäviä rahoitusvelkoja.

Etuioikeudeltaan huonommat velat

Tilinpäätöksessä etuoikeudeltaan huonommat velat kirjataan nimellisarvoon vähennettynä taseeseen kirjatulla jaksotetuilla liikkeellelaskumenoilla.

Solvenssi II -taseen luokituksessa etuoikeudeltaan huonommat velat täyttävät oman perusvarallisuuden vaatimukset, joten koko määrä kirjataan kohtaan Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat etuoikeudeltaan huonommat velat.

Vakavaraisuuslaskennassa etuoikeudeltaan huonommat velat arvostetaan alun perin käypään arvoon, josta on vähennetty taseeseen kirjatut liikkeellelaskumeno. Myöhemmissä arvostuksissa lasketaan uudelleen diskontattu arvo käyttäen kulloistakin valtion obligatioiden korkokäyrää ja liikkeellelaskuhetken spreadiä.

Tilikaudella 2016 vakavaraisuuslaskennan ja tilinpäätöksen välinen erotus kasvattaa etuoikeudeltaan huonompia velkoja 3 miljoonaa euroa, mikä puolestaan lisää laskennallisia verosaamisia.

Johdannaiset

Johdannaisen käsittelystä sekä varojen että velkojen osalta on kerrottu kappaleessa 4.2.

4.4.2.2 Muut velat

Vakuutusvelat ja velat vakuutusedustajille

Vakavaraisuusluokituksen mukaisesti tämä tase-erä kattaa velat vakuutuksenottajille ja muille vakuutusyhtiöille sekä vakuutus-toimintaan liittyvät velat, joita ei ole kirjattu osaksi vastuuvetkaa.

Näiden erien suomalaisen kirjanpitokäytännön mukainen arvostus vastaa erien arvostusta vakavaraisuuslaskennassa, sillä nimellisarvoa pidetään kohtuullisena arviona käyvästä arvosta.

Jälleenvakuutusvelat

Vakavaraisuusluokituksen mukaisesti tämä tase-erä kattaa velat jälleenvakuuttajille ja jälleenvakuutustoimintaan liittyvät velat (erikseen ilmoitettavia talletuksia lukuun ottamatta), joita ei ole kirjattu osaksi saamisia jälleenvakuutustoiminnasta.

If ei ole oikaissut tilinpäätöksen lukuja, kun nämä erät kirjataan Solvenssi II -taseeseen.

Velat (ostovelat, ei vakuutusvelat)

Ostovelkojen käsittely suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaisesti soveltuu vakavaraisuuslaskentaan, sillä nimellisarvoa pidetään kohtuullisena arviona käyvästä arvosta.

4.4.2.3 Ifin eläkevelvoitteet

Ifin henkilöstön lakisääteinen eläketurva on järjestetty TEL-vakuutuksilla. Tämä järjestely toimii maksuperusteisesti. Suomalaisen kirjanpitoikäntönnön mukaiseen tilinpäätökseen eläkevakuutusmaksut kirjataan tuloslaskelmaan suoriteperusteisesti. Tämä on linjassa IAS19R standardin maksuperusteisten eläkevakuutusmaksujen käsittelyn kanssa. Siten vakavaraisuuslaskennassa ei ole tarvetta kirjata muita eläkevelvoitteita.

4.4.2.4 Muut varaukset kuin vakuutustekninen vastuuvetka

Tilinpäätöksessä nämä liittyvät korvauskuluihin ja liikekuluihin kirjattuihin henkilöstön uudelleenjärjestelyvarauksiin. Pakollisina varauksina esitetään varovaisuuden periaatteen nojalla vastaiset menot tai menetykset, joiden tarkkaa määrää tai toteutumisajankohtaa ei tiedetä. Kun tarkka määrä ja toteutumisajankohta tiedetään, nämä erät esitetään siirtovelkoina.

Näiden tase-erien käsittelyssä tilinpäätöksessä ja vakavaraisuuslaskennassa ei ole eroja.

4.4.2.5 Kaikki muut velat, joita ei ole esitetty muualla

Samalla tavalla kuin taseen vastaavaa-puolen kohdassa Kaikki muut varat, joita ei ole esitetty muualla, tämä erä sisältää kaikki velat, joita ei ole esitetty muualla Solvenssi II-taseella. Nämä velat eivät ole olennaisia sen enempää yksitellen kuin yhdistettynäkään, joten niitä ei ole esitetty erikseen.

4.4.2.6 Vastuusitoumukset

Merkittäviä vastuusitoumuksia, jotka olisi kirjattava taseeseen vakavaraisuuslaskennassa, ei ole.

4.4.2.7 Muu vakuutustekninen vastuuvetka

Tilinpäätöksessä tasoitusmäärä kirjataan osaksi vakuutusteknisen vastuuvetkan korvausvastuuta.

Tasoitusmäärä ei ole osa vakavaraisuuslaskennan vastuuvetkaa.

4.5 Vaihtoehtoiset arvostusmenetelmät

4.5.1 Johdanto

Vakavaraisuuslaskennassa oletusarvoisesti käytetty arvostusmenetelmä on varojen ja velkojen arvostaminen ensisijaisesti käyttämällä samoille varoille ja veloille toimivilla markkinoilla noteerattuja markkinahintoja. Jos niitä ei ole mahdollista käyttää, toissijaisesti on arvostettava varat ja velat käyttämällä samankaltaisille varoille ja veloille toimivilla markkinoilla noteerattuja markkinahintoja eroilla oikaistuina. Kun tämäkään vaihtoehto ei ole mahdollinen, yhtiöiden on käytettävä vaihtoehtoisia arvostusmenetelmiä. Tässä luvussa kuvataan, miten If käyttää niitä.

IFRS -säännösten mukaisiin rahoitusvarojen ja -velkojen arvoihin ei tarvitse tehdä merkittäviä oikaisuja. Ifin käytäntö arvostaa rahoitusvarat ja -velat vakavaraisuuslaskennassa vastaa metodologiaa, jota käyttäen If sisällytetään If-konsernin konsernitilinpäätökseen. Niissä pääperiaatteena on, että rahoitusvarat ja -velat raportoidaan alkuperäisen valuutan määräisenä ja käyvästä arvosta, ja käyvän arvon muutokset kirjataan muihin laajan tuloksen eriin, kunnes ne realisoituvat.

Rahoitusvarojen ja -velkojen kirjaus-, arvostus- ja luokitteluperiaatteet Solvenssi II- ja IFRS-sääntelyssä ovat lähellä toisiaan, mukaan lukien se, miten käyvän arvon hierarkiaa sovelletaan yrityksen omistamiin rahoitusinstrumentteihin. Arvostushierarkia on seuraava:

- Taso 1: Toimivilla markkinoilla noteeratut markkinahinnat;
- Taso 2: Tason 1 noteerattuja hintoja ei voida käyttää, mutta käypä arvo perustuu todettavissa oleviin markkinatietoihin; ja
- Taso 3: Syöttötiedot eivät perustu todettavissa olevaan markkinatietoon.

Johdonmukaisesti If perustaa rahoitusinstrumenttien luokituksen vakavaraisuusraportoinnissa If-konsernin konsernitilinpäätöksessä jo käytettyyn vastaavaan luokitukseen.

Taulukko 18 antaa kuvan siitä, miten varat jakautuvat toimivien markkinoiden markkinahintojen, samankaltaisten varojen ja velkojen markkinahintojen ja vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien kesken Solvenssi II -arvostuksessa. Taulukossa ei ole vastuuvetkaa eikä sellaisia vara- tai velkaeria, joiden kirjanpitoarvo katsotaan kohtuulliseksi arvioksi niiden käyvästä arvosta. If arvioi epävarmuustason epäolennaiseksi, koska vain pieni osa varoista on arvostettu vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien avulla.

TAULUKKO 18 – Solvenssi II -varat markkinahintaisiin ja vaihtoehtoisesti arvostettuihin jaettuina (Milj. €)

Omaisuuslaji	Vaihtoehtoinen arvostusmenetelmä	Markkinahinta / Samankaltainen markkinahinta	IFRS:n pääoma-osuusmenetelmä	Yhteensä milj. €
Valtioiden joukkovelkakirjalainat	0,0	88,1	0,0	88,1
Yritysten joukkovelkakirjalainat	0,0	2 902,8	0,0	2 902,8
Johdannaiset	0,0	0,3	0,0	0,3
Osakkeet	1,0	20,4	2,8	24,2
Sijoitusrahastot	21,6	214,2	0,0	235,8
Kiinne- ja muut lainat	0,0	57,3	0,0	57,3
Kiinteistöt	21,3	0,0	0,0	21,3
Yhteensä	43,9	3 283,1	2,8	3 329,8

4.5.2 Vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien mukaan arvostetut erät

Kiinteistöt: Sijoituskiinteistöt arvostetaan käypään arvoon IAS 40 standardin mukaan. Käypänä arvona käytetään nettorealisointiarvoa, joka määritetään neljännesvuosittain käyttämällä yrityksen omaa asiantuntemusta ja ulkopuolisia tietoja sekä tunnustettuja ja hyväksytyjä arvostusmenetelmiä. Hyväksytyjä menetelmiä ovat kauppa-arvo menetelmä (vastaavista kiinteistöistä samalla paikkakunnalla/alueella nykyään maksetut hinnat) ja kassavirtamallit, joissa käytetään vallitsevia markkinakorkoja kiinteistön nykyarvon laskennassa.

Sijoitusrahastot: Ifillä on sijoituksia pääomasijoitusrahastoissa. Käyvät arvot perustuvat rahastojen hallinnoijilta saatuihin hintoihin ja osuuksien arvoihin. Nämä arvostukset perustuvat markkinakäytännön mukaisesti alla olevien sijoitusten arvoihin. Kiinne- ja muut lainat: Kiinnelainat ja muut lainat arvostetaan jaksotettuun hankintameno.

4.6 Muut tiedot

4.6.1 Leasingjärjestelyt

Ifillä ei ole rahoitusleasing-sopimuksia, vaan ainoastaan muita vuokrasopimuksia. Suurimmat vuokrasopimukset koskevat Turun Kupittaaalla ja Espoon Niittykummussa sijaitsevia toimistoja. Muut sopimukset koskevat esim. monitoimitulostimia, palvelimia ja henkilöautoja.

TAULUKKO 19 – Käyttöleasing-sopimukset

Tulevat leasingmaksut yhteensä					Raportointi- kauden leasingmaksut yhteensä
Milj. €		1-5	> 5		
Omaisuuslaji	< 1 vuosi	vuotta	vuotta	Yhteensä	
Aineelliset käyttöomaisuus- hyödykkeet	9,6	26,4	1,8	37,9	9,5

5 Pääomanhallinta

5.1 Oma varallisuus

5.1.1 Oman varallisuuden hallinnan tavoitteet, toimintaperiaatteet ja menettelyt

5.1.1.1 Pääomanhallinnan puitteet

Ifin pääomanhallinnalla tarkoitetaan määritys- ja ylläpitoprosessia, jossa varmistetaan liiketoiminnan tukemiseen tarvittava riittävä ja laadukas pääoma. Pääomanhallinnan tulee varmistaa taloudellinen vakaus ja tukea kasvumahdollisuuksia sekä muiden tavoitteiden saavuttamista ylläpitämällä hyvää liiketoiminnan riskienhallintaa.

Hallituksella on riski- ja pääomanhallintastrategia, jota säätelevät Ifin riskienhallinnan toimintaperiaatteet (ks. kappale 2.1).

Ifin pääomanhallintastrategia keskittyy pääoman käytön tehokkuuteen ja hyvään riskienhallintaan pitämällä pääomaresurssit oikealla tasolla suhteessa otettuihin riskeihin suunnittelujaksolla. Lakisääteinen vakavaraisuuspääomavaatimus määrittää pääoman määrän, jolla If kykenee harjoittamaan toimintaansa viranomaisten puuttumatta asiaan. Tämä on lähtökohta pääoman tarpeen määrittämisessä. Lisäksi voidaan ottaa huomioon muita sisäisiä ja ulkoisia pääomamittareita. Jotta yhtiö täyttää jatkuvasti vakavaraisuusvaatimukset, on ylläpidettävä riittävää pääomapuskuria. Riittävän pääoman määrän ylläpitämiseksi Ifissä tehdään seuraavia pääomanhallinnan toimenpiteitä:

- riski- ja pääoma-aseman laskenta neljännesvuosittain käyttäen sekä lakisääteisiä että sisäisiä vakavaraisuusmittareita;
- puskureiden ja pääomatarpeiden arviointi;
- riskien ja pääoman ennustaminen taloussuunnitelman mukaisesti;
- pääoman allokointi liiketoiminta-alueille ja vakuutuslajeille varmistuen riskilähtöisen lähestymistavan sekä tavoitteiden asettamisesta että kannattavuuden arvioinnissa;
- osingonjakokyvyn varmistaminen tehokkaalla jälleenvakuutuksella, konsernin synergioilla ja hajauttamiseduilla; ja
- stressitestien ja skenaarioanalyysien hyödyntäminen riskiherkkyyden ja tulevan pääomatilanteen arvioimiseksi.

Riskienhallintatoiminto arvioi jatkuvasti Ifin oman varallisuuden tilannetta sekä ulkoisilla että sisäisillä mittareilla.

Ifin riskejä mitataan ja yhdistetään ja niistä raportoidaan, jotta saadaan kokonaisarvio riskeistä ja pääomasta. Markkinariskejä seurataan ja niistä raportoidaan kuukausittain, muita riskejä neljännesvuosittain. Tulokset ja niiden seuranta dokumentoidaan osana neljännesvuosittaista ORSA-prosessia. ORSA-komitearaportti laaditaan ORSA-komitealle, ja raportin yhteen-veto lähetetään myös Ifin hallitukselle.

Vuosittainen ORSA on keskeinen työväline arvioitaessa oman varallisuuden riittävyyttä sekä nyt että keskipitkällä aikavälillä eli Ifin kolmivuotisen liiketoimintasuunnittelujakson aikana. ORSA:a kuvataan kappaleessa 2.3.8.

ORSA-prosessista ja säännöllisestä monitoroinnista saadaan tietoa myös Ifin keskipitkän aikavälin pääomanhallintasuunnitelmaan. Keskipitkän aikavälin pääomanhallintasuunnitelma kattaa kolme vuotta, ja siinä otetaan huomioon suunnitellut pääomainstrumenttien liikkeeseenlaskut, oman pääoman erien erääntymiset ja takaisinmaksut sekä ennakoitua voitonjaon vaikutus omaan varallisuuteen.

Edellä mainittujen menettelyjen yhdistelmällä If pystyy tehokkaasti monitorimaan ja ennakoimaan pääomatarpeensa seuraavalla liiketoimintasuunnitelmakaudella ja varmistamaan, että hallitus saa tarpeelliset tiedot strategisen liikkeenjohtoprosessin

ja päätöksenteon tueksi. Tällöin otetaan asianmukaisesti huomioon sekä keskipitkän että pitkän aikavälin riskit. Säännöllisten päivitysten ansiosta otetaan huomioon kaikki todennäköiset tai ennustettavissa olevat muutokset riskiprofilissa ja liiketoimintastrategiassa, jotka voivat vaikuttaa suunnittelujaksolle tehtyyn analyysiin ja/tai käytettyjen oletusten herkkyyteen.

5.1.1.2 Pääoman riittävyyden mittarit

Solvenssi II -sääntelyssä pääomavaatimukset ovat vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus. Käytettävissä olevaa pääomaa kutsutaan Solvenssi II -vaatimuksissa hyväksyttäväksi omaksi varallisuudeksi.

Määräysten mukaan vakuutusyhtiöllä on oltava riittävästi omaa varallisuutta kattamaan jatkuvasti 99,5 prosentin luottamustaso (tapahtuma kerran 200 vuodessa). Vakavaraisuuspääomavaatimus tarkoittaa sellaista oman varallisuuden tasoa, että yhtiö pystyy kattamaan merkittäviä ennakoimattomia tappioita ja antamaan vakuutuksenottajille ja edunsaajille perustellun varmuuden korvausten maksamisesta. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen alittaminen käynnistää viranomaistoimenpiteet. Vähimmäispääomavaatimus tarkoittaa sellaista oman varallisuuden tasoa, että yhtiö kykenee 85 prosentissa kaikista mahdollisista vuoden aikana ilmenevistä tapauksista täyttämään sitoumuksensa.

Lakisääteisten pääomavaatimusten lisäksi If käyttää myös muita mittareita kuvaamaan omaa riski- ja pääoma-asemaansa:

- Taloudellinen pääoma on sisäinen mittari, jota käytetään sisäisten riskirajojen määrittämiseen ja kokonaisriskialtistuksen mittaamiseen ja hallintaan.
- Ulkoisten luokituslaitosten mittarit – esimerkiksi Standard & Poor'sin ja Moody'sin A-luokituksen ylläpitäminen.

5.1.1.3 Lakisääteiset vaatimukset pääoman riittävyydelle

If soveltaa Solvenssi II –standardikaavaa sisältäen osakeriskin siirtymäsäännöksen laskiessaan lakisääteisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen. Vakavaraisuuspääomavaatimus on olennainen osa riskipohjaista vakavaraisuusjärjestelmää, ja se pyrkii kattamaan kaikki mahdolliset merkittävät mitattavissa olevat riskit, joille vakuutusyhtiö voi altistua. Vakavaraisuuspääomavaatimus tähtää kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, jossa huomioidaan eri riskityyppien välinen hajautus.

5.1.1.4 Sisäinen taloudellisen pääoman mittari

Taloudellinen pääoma on sisäinen mittari, joka osoittaa poikkeaman odotetusta tuloksesta 99,5 prosentin luottamustasolla yhden vuoden aikajänteellä. Ifin suurimmat mitattavissa olevat riskit sisältyvät taloudellisen pääoman laskelmaan. Laskelmat perustuvat taloudelliseen, markkinaehtoiseen arvostukseen operatiivista riskiä ja merkittävyydeltään pieniä riskejä lukuun ottamatta, jotka lasketaan Solvenssi II –standardikaavalla. Taloudellinen pääoma poikkeaa Solvenssi II -standardikaavasta vakuutus- ja markkinarisikien osalta, joiden vaatima taloudellinen pääoma lasketaan sisäisen mallin mukaisesti.

Taloudellista pääomaa käytetään pohjana päätöksenteolle, joka koskee

- pääoman allokointia eri liiketoiminta-alueille ja vakuutuslajeille varmistuen, että tavoitteiden asettamisesta ja kannattavuuden arvioinnissa käytetään riskilähtöistä lähestymistapaa;
- sijoitustoimintaperiaatteita ja riskirajoja;
- jälleenvakuutusohjelmia;
- sijoitusten muutosten vaikutusta riskiprofiiliin; ja
- riskien arviointia suunnittelujaksolla.

5.1.1.5 Luottoluokittajien mittarit

Ifillä on Standard & Poor'sin luokitus A+ ja Moody'sin luokitus A1. Tavoitteena on säilyttää yhden A:n luokitus, mikä perustuu pääasiassa suurten yritysasiakkaiden ja vakuutuksenvälittäjien asettamiin vaatimuksiin. Standard & Poor's on antanut If-konsernille ERM-arvosanan (Enterprise Risk Management) vahva. Standard & Poor'sin ja Moody'sin luokitukset perustuvat vuorovaikutteiseen luottoluokitusmenettelyyn, jossa keskitytään If-konsernitason.

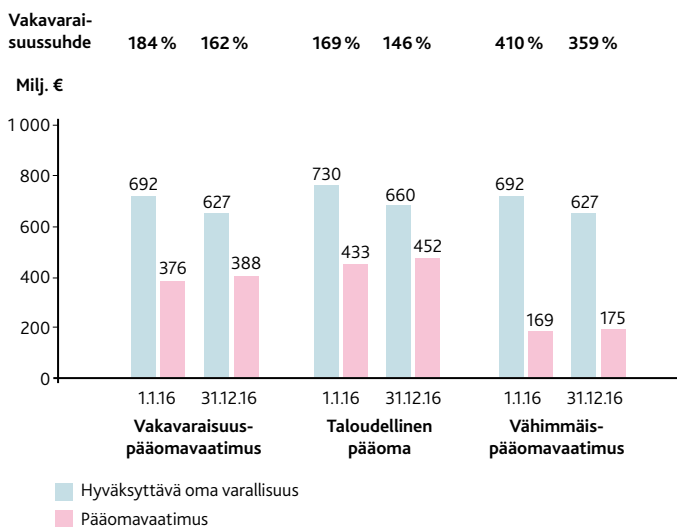
5.1.2 Oma varallisuus ja vakavaraisuusasema 31.12.2016

Ifin hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vakavaraisuuspääomavaatimukseen oli 162 prosenttia 31.12.2016 ja suhde vähimmäispääomavaatimukseen 359 prosenttia. If käyttää Solvenssi II –standardikaavaa sisältäen osakeriskin siirtymäsäännöksen. Vakavaraisuusasema on laskenut hieman verrattuna 1.1.2016 tilanteeseen (Solvenssi II -raportoinnin ensimmäinen päivä), jolloin Ifin hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vakavaraisuuspääomavaatimukseen oli 184 prosenttia ja suhde vähimmäispääomavaatimukseen 410 prosenttia.

Hyväksyttävän oman varallisuuden suhde taloudelliseen pääomaan oli 146 prosenttia 31.12.2016 ja 169 prosenttia 31.12.2015. Taloudellinen pääoma yhdistää sisäisen mallin mukaisen vakuutusriskin ja markkinariskin muihin, Solvenssi II –standardikaavan mukaan laskettuihin riskeihin. Koska taloudellisen pääoman määrittämisessä käytetään eri laskentamenetelmiä kuin standardikaavan mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, myös hyväksyttävä oma varallisuus eroaa näissä kahdessa mittarissa. Tämä johtuu siitä, että vastuuvelan riskimarginaali poikkeaa laskelmien lähtötietoina käytettävien erilaisten pääomavaatimusten vuoksi.

Ifin pääomarakenne ja vakavaraisuus ovat vahvoja. Yhtiön kannattavuus on hyvä ja tuloskehitys on ollut tasaista. Ifillä on hyvät mahdollisuudet vahvistaa pääomapohjaansa tuloksen kautta ja ylläpitää riskien kattamiseksi ja liiketoiminnan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavaa pääomatasa.

KUVA 17 – Vakavaraisuusasema 1.1.2016 ja 31.12.2016

5.1.2.1 Oman varallisuuden muutos raportointijaksolla

Vakavaraisuuspääomavaatimusta kattava hyväksyttävä oma varallisuus on vähentynyt 65 miljoonaa euroa raportointijaksolla. Muutos selittyy valtaosin ehdotetulla osingolla. Raportointijaksolla ei ole laskettu liikkeelle eikä lunastettu oman varallisuuden erää.

TAULUKKO 20 – Muutokset Ifin omassa varallisuudessa raportointijaksolla

	Milj. €
Hyväksyttävä oma varallisuus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi 1.1.2016	692
Muutos suomalaisen kirjanpitoläytännön mukaisessa ylijäämässä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat	101
Muutos Solvenssi II –arvostusoikaisuissa (yliäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat)	-16
Ehdotettu osinko	-150
Hyväksyttävä oma varallisuus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi 31.12.2016	627

TAULUKKO 21 – Ifin oman varallisuuden muutokset luokittain raportointijaksolla

Milj. €	31.12.2016	1.1.2016	Muutos
Luokka 1	627	692	-65
Luokka 2	0	0	0
Luokka 3	0	0	0

5.1.2.2 Hyväksyttävän oman varallisuuden koostumus vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseksi

Ifin oma varallisuus muodostuu omasta perusvarallisuudesta. Oma perusvarallisuus koostuu seuraavista eristä: ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat ja Solvenssi II -taseen etuoikeudeltaan huonommat velat, joilla voidaan kattaa tappiota. Ifillä ei ole oman lisävarallisuuden erää.

Ifin käytettävissä oleva oma varallisuus luokitellaan perustuen niiden hyväksyttävyyteen vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen. Oman varallisuuden luokitus kuvaa sitä, miten hyvin vakuutusyhtiön omalla varallisuudella pystytään kattamaan tappiot selvitysmenettelyssä.

5.1.2.3 Oman perusvarallisuuden erien luokittelu

TAULUKKO 22 – Oman varallisuuden luokittelu Solvenssi II – raportointitaulukon S.23.01.01 mukaisesti

Milj. €	Yhteensä	Luokka 1 – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2	Luokka 3
Osakepääoma	10	10			
Täsmäytyserä	525	525			
Etuoikeudeltaan huonommat velat	93		93		
Oma varallisuus yhteensä, oman varallisuuden raportointitaulukon S.23.01.01 mukaisesti	627	534	93	0	0

Ifin osakepääoma 10 miljoonaa euroa 31.12.2016 täyttää vaatimuksen sen sisällyttämiseksi rajoituksetta käytettävissä olevaan luokan 1 omaan varallisuuteen.

Etuoikeudeltaan huonommat velat, joiden arvo on 93 miljoonaa euroa ja nimellisarvo 90 miljoonaa euroa, sisältyvät luokan 1 (käytettävissä rajoitetusti) omaan varallisuuteen. Tämä 90 miljoonan euron etuoikeudeltaan huonompi velka on eräpäivätön. Kannustimet sen maksamiseksi takaisin ensimmäisenä päivänä, jolloin sen takaisinmaksua voidaan vaatia (26.11.2018 eli yli 5 vuotta liikkeeseenlaskusta), ovat vähäiset. Etuoikeudeltaan huonompi velka luokitellaan luokkaan 1 (käytettävissä rajoitetusti) siirtymäsäännösten perusteella. Valvontaviranomaisen hyväksynnällä ja vakavaraisuuden säilyessä riittävänä If voi päättää lunastaa 90 miljoonan euron etuoikeudeltaan huonomman velan ensimmäisenä päivänä, jolloin sen takaisinmaksua voidaan vaatia, tai jonain puolivuositain erääntyvän koron maksupäivänä 26.11.2018 jälkeen.

Ifin täsmäytyserän suuruus oli 525 miljoonaa euroa 31.12.2016. Täsmäytyserä koostuu kertyneistä voittovaroista ja tilikauden tuloksesta sekä Solvenssi II –arvostusoikaisuista.

Tasoitumäärän luokitus vakavaraisuuslaskennassa noudattaa Finanssivalvonnan ohjeistusta huhtikuulta 2016. Ehdotettu 150 miljoonan euron osinko on vähennetty täsmäytyserästä. Täsmäytyserä täyttää vaatimukset sen luokittelemiseksi luokan 1 rajoituksetta käytettävissä olevaan omaa varallisuuteen.

5.1.2.4 Oman perusvarallisuuden erien vähimmäisduratiovaatimukset – erityisesti etuoikeudeltaan huonommille veloille

Kaikki luokan 1 oman varallisuuden eriin sisältyvät erät ovat eräpäivättömiä, joten ne täyttävät jatkuvuusvaatimukset. Tätä voidaan verrata Ifin vastuvelan painotettuun keskimääräiseen duratioon, joka on 10,7 vuotta.

5.1.2.5 Yleisen hyväksyttävyyssajan soveltaminen

Ifillä on riittävästi hyväksyttävää omaa varallisuutta sekä vakavaraisuuspääomavaatimuksen että vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen. Kaikki oman varallisuuden erät sisältyvät luokan 1 omaan varallisuuteen, eikä niiden käyttöön vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen ole rajoituksia.

TAULUKKO 22 – Ifin hyväksyttävä oma varallisuus pääomavaatimusten kattamiseksi 31.12.2016 (luokittain)

Milj. €	Yhteensä	Luokka 1 – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2	Luokka 3
Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus	627	534	93		
Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus	627	534	93		
Vakavaraisuuspääomavaatimus	388				
hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhde	162 %				
Vähimmäispääomavaatimus	175				
hyväksyttävän oman varallisuuden ja vähimmäispääomavaatimuksen suhde	359 %				

5.1.2.6 Oman pääoman täsmäytys Solvenssi II -taseen ylijäämään, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat

Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, on jäännöserä, joka sisältää tilinpäätöksen oman pääoman erät ja Solvenssi II -arvostusoikaisista johtuvat erät raportointitaulukoissa S.02.01.01 ja S.23.01.01 kuvatulla tavalla.

Etuoikeudeltaan huonommat velat, jotka täyttävät vaatimukset niiden sisällyttämiseksi omaan varallisuuteen, luetaan jatkossa osaksi omaa perusvarallisuutta yhdessä sen ylijäämän kanssa, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat. Etuoikeudeltaan huonommat velat luetaan omaan perusvarallisuuteen käyttämällä Solvenssi II-yhteensopivaa arvostusmenetelmää.

Taulukko 23 täsmäyttää suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaan luokitellun oman pääoman vakavaraisuustarkoituksessa määriteltyn ylijäämään, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat.

TAULUKKO 23 – Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat

	Milj. €
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, suomalainen kirjanpitokäytäntö	416
a Aineettomien hyödykkeiden eliminointi	-4
b Laskennallisten verojen muutos	-67
c Nettovastuuvelan muutos	-92
d Rahoitusvarojen ja -velkojen uudelleenarvostus	138
e Tasoitusmäärä	296
f Muutos muiden varojen ja velkojen arvostuksessa	1
g Muutos etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvostuksessa	-3
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, vakavaraisuuslaskenta	684
Arvostusperiaatteiden eroista johtuvien mukautusten (a–g) summa	269

Taulukko 24 jaottelee oman pääoman tarkemmin ja suhteuttaa toisiinsa suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaisen ylijäämän ja toisaalta vakavaraisuusvaatimusten mukaisen ylijäämän, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat.

TAULUKKO 24 – Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat

	Milj. €
Osakepääoma	10
Kertyneet voittovarot ja tilikauden tulos	406
Tilinpäätöksen oma pääoma (vastaa suomalaisen kirjanpitokäytännön mukaista ylijäämää, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat)	416
Oikaisut vakavaraisuuslaskennassa	269
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, vakavaraisuuslaskenta	684

Taulukko 25 täsmäyttää vakavaraisuuslaskennan ylijäämän, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, Ifin omaan perusvarallisuuteen.

TAULUKKO 25 – Oma perusvarallisuus yhteensä vakavaraisuuslaskennassa

	Milj. €
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat, vakavaraisuuslaskenta	684
Etuoikeudeltaan huonommat velat perusvarallisuudessa (lisätty takaisin)	93
Ehdotettu osinko	-150
Käytettävissä oleva oma perusvarallisuus yhteensä	627
josta	
Osakepääoma	10
Etuoikeudeltaan huonommat velat	93
Täsmäytyserä	525
Oma perusvarallisuus vakavaraisuuslaskennassa	627

5.1.3 Pääomanhallinnan ja oman varallisuuden kannalta merkityksellinen viimeaikainen ja tuleva kehitys

Tasoitusmäärän luokitus vakavaraisuuslaskennassa noudattaa Finanssivalvonnan ohjeistusta huhtikuulta 2016.

5.2 Vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus

5.2.1 Johdanto

Vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan yhdistämällä useita erillisiä riskejä korrelaatiomatriiseilla, jolloin saadaan aikaan hajautushyötyä. Vakavaraisuuspääomavaatimus kalibroidaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiön oman perusvarallisuuden value-at-risk-arvoon käyttäen noin 99,5 prosentin luottamustasoa 1 vuoden aikajänteellä.

Lakisääteisenä vakavaraisuuspääomavaatimuksena If soveltaa Solvenssi II-standardikaavaa sisältäen osakeriskin siirtymäsäännöksen. Laskenta perustuu Solvenssi II -direktiivissä ja delegoidussa asetuksessa määriteltäviin riskimoduuleihin. If ei käytä mitään yhtiökohtaisia parametreja henkivakuutuksen, vahinkovakuutuksen eikä sairausvakuutuksen riskimoduuleissa. If ei myöskään käytä yksinkertaistettuja laskelmia missään standardikaavan riskimodulissa (eikä alamodulissa).

Standardikaavan malli perustuu stressitesteihin ja ennalta määriteltäviin riskitekijöihin, jotka ovat kaikille vakuutusyhtiöille yhteisiä. Kunkin yksittäisen riskin vakavaraisuuspääomavaatimus määritetään stressaamattoman taseen nettovarallisuuden ja stressatun taseen nettovarallisuuden erotuksena. Yksittäisten riskien pääomamäärät yhdistetään tämän jälkeen näiden moduulissa käyttäen erityistä korrelaatiomatriisia ja matriisikertolaskua. Ifin vakavaraisuuspääomavaatimus ennen veroja koostuu perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja operatiivisen riskin pääomavaatimuksesta.

Ifin lopulliseen, verojen jälkeiseen vakavaraisuuspääomavaatimukseen päästään vähentämällä veroja edeltävästä vaatimuksesta vero-oikaisu (laskennallisten verojen tappioidenvaimennusvaikutuksen huomioon ottaminen). Ifin oletus on, että yhtiö pystyy hyödyntämään vero-oikaisua täysimääräisesti joko Solvenssi II -taseen laskennallisiin verovelkoihin tai 200 vuoden stressitapahtuman jälkeisiin tuleviin voittoihin.

Vähimmäispääomavaatimus lasketaan Ifin kullekin vakuutuslajille erikseen laskemalla yhteen:

- kunkin vakuutuslajin nettovastuuvelka kerrottuna vakuutuslajikohtaisella kertoimella (joka ei sisällä riskimarginaalia), jossa kerroin on vähintään 0; ja
- kunkin vakuutuslajin nettomaksutulo viimeksi kuluneelta 12 kuukauden jaksolta kerrottuna vakuutuslajikohtaisella kertoimella, jossa kerroin on vähintään 0.

Tarkoituksena on kalibroida vähimmäispääomavaatimus vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtiön oman perusvarallisuuden value-at-risk-arvoon käyttäen noin 85 prosentin luottamustasoa 1 vuoden aikajänteellä. Koska Ifillä on sekä vahinko- että henkivakuutusriskejä, sen vähimmäispääomavaatimus (lineaarisen kaavan osa) johdetaan erikseen henkivakuutustoiminnalle (eläkevaraukset) ja vahinkovakuutukselle. If soveltaa lineaariseen vähimmäispääomavaatimukseen 25 prosentin alarajaa ja 45 prosentin ylärajaa suhteessa vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Lopullisessa vähimmäispääomavaatimuksen laskennassa huomioidaan tämän jälkeen edellä mainittu ”yhdistetty” vähimmäispääomavaatimus ottaen huomioon, että vähimmäispääomavaatimuksen on oltava vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, kuitenkin minimissään 3,7 miljoonaa euroa (joka on Ifin sovellettava absoluuttinen vähimmäistaso).

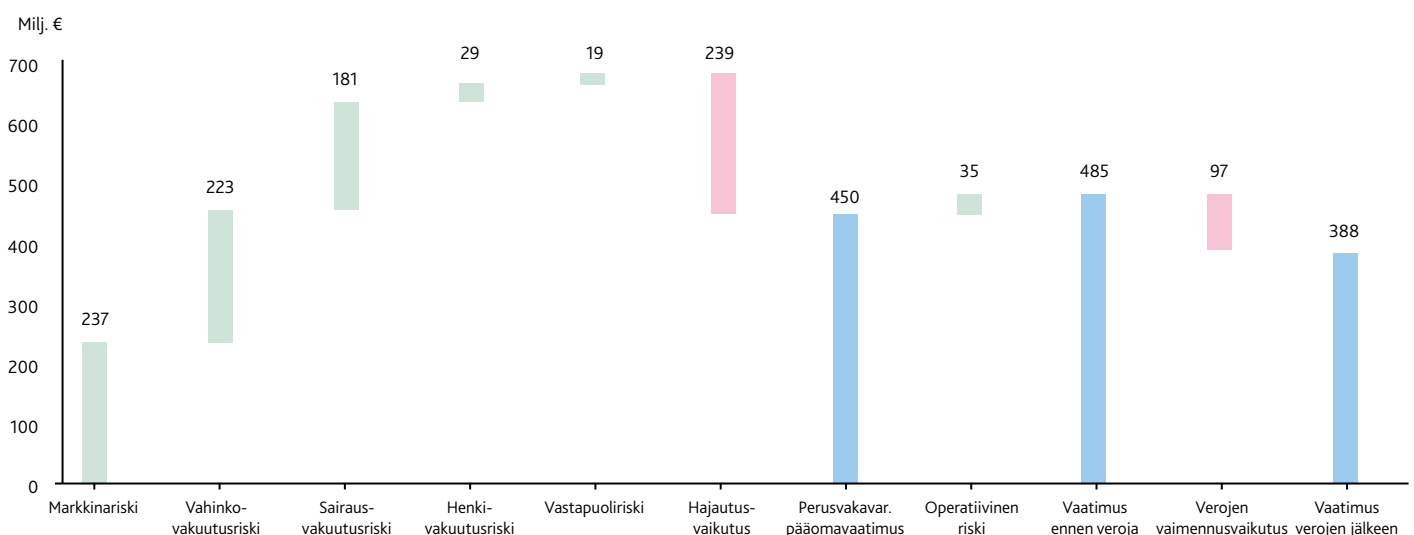
Koska Ifin lineaarinen vähimmäispääomavaatimus ylittää vähimmäispääomavaatimuksen ylärajan, vähimmäispääomavaatimukseksi katsotaan kyseinen yläraja. Vähimmäispääomavaatimus 31.12.2016 on yhtä suuri kuin vähimmäispääomavaatimuksen yläraja (175 miljoonaa euroa eli 45 prosenttia vakavaraisuuspääomavaatimuksesta). Lisätietoja Ifin vähimmäispääomavaatimuksen laskennasta on raportointitaulukossa S.28.01.01.

Lisää tietoja Ifin standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta on raportointitaulukossa S.25.01.01 ja vähimmäispääomavaatimuksen osalta raportointitaulukossa S.28.01.01.

5.2.2 Yleiskatsaus lakisääteisiin vakavaraisuusvaatimuksiin 31.12.2016

Ifin vakavaraisuuspääomavaatimukseen perustuva vakavaraisuussuhdeluku oli 359 prosenttia ja vähimmäispääomavaatimukseen perustuva suhde oli 162 prosenttia 31.12.2016. Omaa varallisuutta ja vakavaraisuusasemaa on analysoitu tarkemmin kappaleessa 5.1.

KUVA 18 – Vakavaraisuuspääomavaatimus 31.12.2016

Alla olevassa kuvassa esitetään standardikaavaan perustuva Ifin vakavaraisuuspääomavaatimus.

Kuva osoittaa, että vakuutusriskien ohella markkinariskit ovat hallitsevassa asemassa Ifin perusvakavaraisuuspääomavaatimuksessa.

Vuoden aikana vakavaraisuuspääomavaatimus on noussut 376 miljoonasta eurosta 388 miljoonaan euroon pääasiassa markkinariskin ja vakuutusriskien kasvun vuoksi. Markkinariskiä on nostonut suurempi spread-riski ja vakuutusriskejä vastuuvelan kasvu. Vähimmäispääomavaatimus nousi 169 miljoonasta eurosta 175 miljoonaan euroon vuoden aikana, ja tämä johtui vakavaraisuuspääomavaatimuksen kasvusta, sillä vähimmäispääomavaatimus on enimmäismääräisenä 45 prosenttia vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

5.3 Duraatiopohjaisen osakeriskin alamoduulin käyttö vakavaraisuus-pääomavaatimuksen laskennassa

If ei käytä duraatiopohjaista osakeriskin alamoduulia.

5.4 Muut tiedot

Pääomanhallinnasta ei ole muuta merkittävää tietoa.

LIITE 1: Vakavaraisuuden monitorointiin käytettävien mittarien selitykset (QRT-raportit)

Mittari	Pääomapohja
Taloudellinen pääoma Taloudellinen pääoma perustuu sisäiseen malliin. Se on riskimittari, jota käytetään sisäisessä ja ulkoisessa riskiraportoinnissa sekä päätöksenteon tukena. Taloudellisella pääomalla mitataan kokonaisriskiä, joka sisältää sisäisellä mallilla lasketut riskit sekä Solvenssi II -standardikaavalla mitatut riskit. Taloudellisen pääoma saadaan yhdistämällä sisäisestä mallista saatu vakuutusriski ja markkinariski muihin, standardikaavalla laskettuihin riskeihin. Taloudellisen pääoman sisäiseen malliin perustuva osuus määritellään odotetun tuloksen ja 99,5 prosentin luottamustason arvon (kerran 200 vuodessa) erotukseksi yhden vuoden aikajänteellä.	Taloudellista pääomaa on pidettävä pääosin riskimittarina eikä pääomavaatimuksena. Taloudellinen pääoma perustuu pääasiassa Solvenssi II -taseeseen, jossa hyväksyttävä oma varallisuus riskimarginaaleineen on laskettu sisäisen mallin mukaiseen taloudelliseen pääomaan perustuvalla vakavaraisuuspääomavaatimuksella (katso myös alla olevat kommentit vakavaraisuuspääomavaatimuksesta).
Vakavaraisuuspääomavaatimus (Solvenssi II): Vakavaraisuuspääomavaatimus määritellään oman varallisuuden muutokseksi yhden vuoden aikajänteellä 99,5 prosentin luottamustasolla (kerran 200 vuodessa).	Solvenssi II -sääntelyn mukainen oma varallisuus perustuu taseen Solvenssi II -arvostukseen ja tase-erien luokitteluun. Solvenssi II-tasetta laadittaessa tehtyjä oikaisuja on selvitetty yksityiskohtaisemmin kappaleessa 4.
Standardikaavan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus: Vakavaraisuuspääomavaatimus saadaan käyttämällä Solvenssi II -standardikaavaa (ottamalla lisäksi huomioon laskennallisten verojen tappioidenvaimennusvaikutus). If soveltaa standardikaavaa sisältäen osakeriskin siirtymäsäännöksen, joka alentaa standardikaavan mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täysimääräistä osakeriskiä.	Standardikaavan mukainen hyväksyttävä oma varallisuus: Oma varallisuus perustuu pääasiassa Solvenssi II -taseeseen, jossa hyväksyttävä oma varallisuus riskimarginaaleineen on laskettu standardikaavaan perustuvan vakavaraisuuspääomavaatimuksen pohjalta.
Standardikaavan mukainen vähimmäispääomavaatimus: Standardikaavan vakavaraisuuspääomavaatimuksen käyttö vaikuttaa vastavasti myös vähimmäispääomavaatimuksen suuruuteen. Vähimmäispääomavaatimuksen suuruus riippuu vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, sillä sen olisi normaalisti oltava 25 - 45 prosenttia vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.	Vähimmäispääomavaatimuksen mukainen hyväksyttävä oma varallisuus: Vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus johdetaan samoista käytettävissä olevista oman varallisuuden eristä kuin vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen käytettävä hyväksytty oma varallisuus, mutta erona on, että vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden eriin liittyy rajoituksia.

LIITE 2

**MÄÄRÄLLISET
RAPORTOINTITÄULUKOT (QRT)**

S.02.01.02

Tase

Varat

Aineettomat hyödykkeet

Laskennalliset verosaamiset

Eläke-etuuksien ylijäämä

Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet (omassa käytössä)

Sijoitukset (muut kuin indeksi- ja sijoitussidonnaisten sopimusten katteena olevat varat)

Kiinteistöt (muut kuin omassa käytössä olevat)

Omistussuhteet sidosyrityksissä, mukaan lukien omistusyhteydet

Osakkeet

Osakkeet – listatut

Osakkeet – listaamattomat

Joukkovelkakirjalainat

Valtion joukkovelkakirjalainat

Yrityslainat

Strukturoidut velkakirjat

Vakuudelliset arvopaperit

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset

Johdannaiset

Talletukset, jotka eivät kuulu muihin rahavaroihin

Muut sijoitukset

Indeksi- ja sijoitussidonnaisten sopimusten katteena olevat varat

Kiinnelainat ja muut lainat

Lainat, joiden vakuutena on vakuutus sopimus

Kiinnelainat ja muut lainat yksityishenkilöille

Muut kiinnelainat ja lainat

Jälleenvakuutus sopimuksista olevat saamiset:

Vahinkovakuutus ja NSLT-sairausvakuutus

Vahinkovakuutus, ilman sairausvakuutusta

NSLT-sairausvakuutus

Henkivakuutus ja SLT-sairausvakuutus, ilman sairausvakuutusta sekä indeksi- ja sijoitussidonnaisia sopimuksia

SLT-sairausvakuutus

	Solvenssi II - arvo
	C0010
R0030	
R0040	
R0050	
R0060	3 496
R0070	3 272 530
R0080	21 340
R0090	2 750
R0100	21 420
R0110	20 387
R0120	1 033
R0130	2 990 949
R0140	88 114
R0150	2 902 835
R0160	
R0170	
R0180	235 784
R0190	287
R0200	
R0210	
R0220	
R0230	57 336
R0240	
R0250	
R0260	57 336
R0270	9 696
R0280	9 696
R0290	9 684
R0300	12
R0310	
R0320	

Henkivakuutus, ilman sairausvakuutusta sekä indeksi- ja sijoitussidonnaisia sopimuksia
Indeksi- ja sijoitussidonnainen henkivakuutus
Jälleenvakuutustalletteet
Vakuutussaamiset ja saamiset vakuutusedustajilta
Saamiset jälleenvakuutustoiminnasta
Muut saamiset (myyntisaamiset, ei vakuutuksiin liittyvät)
Omat osakkeet (suorassa omistuksessa olevat)
Oman varallisuuden eriin tai maksettaviksi määrättyyn mutta vielä maksamattomaan alkupääomaan liittyvät saamiset
Rahavarat
Kaikki muut varat, joita ei ole esitetty muualla
Varat yhteensä
Velat
Vakuutustekninen vastuuvélka – vahinkovakuutus
Vakuutustekninen vastuuvélka – vahinkovakuutus (ilman sairausvakuutusta)
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna
Paras estimaatti
Riskimarginaali
Vakuutustekninen vastuuvélka – NSLT-sairausvakuutus
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna
Paras estimaatti
Riskimarginaali
Vakuutustekninen vastuuvélka – henkivakuutus (ilman indeksi- ja sijoitussidonnaisia sopimuksia)
Vakuutustekninen vastuuvélka – SLT-sairausvakuutus
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna
Paras estimaatti
Riskimarginaali
Vakuutustekninen vastuuvélka – henkivakuutus (ilman sairausvakuutusta sekä indeksi- ja sijoitussidonnaisia sopimuksia)
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna
Paras estimaatti
Riskimarginaali
Vakuutustekninen vastuuvélka – indeksi- ja sijoitussidonnaiset sopimukset
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna
Paras estimaatti

R0330	
R0340	
R0350	
R0360	35 954
R0370	
R0380	3 375
R0390	
R0400	
R0410	170 704
R0420	37 173
R0500	3 590 264
	C0010
R0510	1 056 629
R0520	631 254
R0530	
R0540	577 840
R0550	53 414
R0560	425 376
R0570	
R0580	377 908
R0590	47 468
R0600	1 572 805
R0610	989 696
R0620	
R0630	941 293
R0640	48 403
R0650	583 110
R0660	
R0670	558 290
R0680	24 819
R0690	
R0700	
R0710	

Riskimarginaali
Ehdolliset velat
Muut varaukset kuin vakuutustekninen vastuuvélka
Eläkevelvoitteet
Jälleenvakuuttajilta pidätetyt talletteet
Laskennalliset verovelat
Johdannaiset
Velat luottolaitoksille
Muut rahoitusvelat kuin velat luottolaitoksille
Vakuutusvelat ja velat vakuutusedustajille
Jälleenvakuutusvelat
Muut velat (ostovelat, ei vakuutuksiin liittyvät)
Etuoikeudeltaan huonommat velat
Omaan perusvarallisuuteen kuulumattomat etuoikeudeltaan huonommat velat
Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat etuoikeudeltaan huonommat velat
Muut velat, joita ei ole esitetty muualla
Velat yhteensä
Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat

R0720	
R0740	
R0750	1 717
R0760	
R0770	
R0780	56 962
R0790	31 766
R0800	
R0810	
R0820	30 383
R0830	2 206
R0840	26 765
R0850	92 804
R0860	
R0870	92 804
R0880	33 738
R0900	2 905 775
R1000	684 489

S.05.01.02

Vakuutusmaksut, korvaukset ja
kulut vakuutuslajeittain

		Vakuutuslaji – vahinkovakuutus- ja vahinkojälleenvakuutusvelvoitteet (ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus)								
		Sairaus- kulu- vakuu- tukset	Vakuutukset ansiotulon menetyksen varalta	Työn- tekijän tapaturma- vakuu- tukset	Moottori- ajoneuvon liikenne- vakuu- tukset	Muut moottori- ajo- neuvojen vakuutukset	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuu- tukset	Palo- ja muut omaisuus- vahinko- vakuutukset	Yleiset vastuu- vakuu- tukset	Luotto- ja takaus- vakuu- tukset
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090
Vakuutusmaksutulo										
Brutto – Ensivakuutus	R0110	114 287		125 002	177 387	194 692	16 531	277 806	62 965	
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0120						2 804	12 048	3 902	
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0130									
Jälleenvakuuttajien osuus	R0140	139		328	215	447	2 879	13 092	1 983	
Netto	R0200	114 149		124 674	177 172	194 244	16 456	276 762	64 884	
Vakuutusmaksutuotot										
Brutto – Ensivakuutus	R0210	120 367		125 002	180 985	196 782	16 077	281 027	62 849	
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0220						2 816	11 154	3 769	
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0230									
Jälleenvakuuttajien osuus	R0240	97		228	211	736	2 482	11 928	2 518	

Netto	R0300	120 271		124 774	180 775	196 046	16 411	280 253	64 100	
Korvauskulut										
Brutto – Ensivakuutus	R0310	66 376		57 379	81 271	126 492	5 289	172 322	30 063	
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0320						1 472	1 439	1 971	

		Vakuutuslaji – vahinkovakuutus- ja vahinkojälleenvakuutusvelvoitteet (ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus)								
		Sairaus- kulu- vakuu- tukset	Vakuutukset ansiotulon menetyksen varalta	Työn- tekijäin tapaturma- vakuu- tukset	Moottori- ajoneuvon liikenne- vakuu- tukset	Muut moottori- ajo- neuvojen vakuutukset	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuu- tukset	Palo- ja muut omaisuus- vahinko- vakuutukset	Yleiset vastuu- vakuu- tukset	Luotto- ja takaus- vakuu- tukset
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090
Brutto – Hyväksytty ei- suhteellinen jälleenvakuutus	R0330									
Jälleenvakuuttajien osuus	R0340				411	471	866	1 272	63	
Netto	R0400	66 376		57 379	80 861	126 021	5 895	172 489	31 971	
Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutokset										
Brutto – Ensivakuutus	R0410									
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0420									
Brutto – Hyväksytty ei- suhteellinen jälleenvakuutus	R0430									
Jälleenvakuuttajien osuus	R0440									
Netto	R0500									
Aiheutuneet kulut	R0550	29 365		27 531	44 141	38 830	4 039	60 173	9 715	
Muut kulut	R1200									
Kulut yhteensä	R1300									

		Vakuutuslaji – vahinkovakuutus- ja vahinkojälleenvakuutusvelvoitteet (ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus)			Vakuutuslaji – hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Yhteensä
		Oikeus- turva	Matka-apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus	Vastuu	Meri, ilmailu, kuljetus	Omaisuus	
		C0100	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	
Vakuutusmaksutulo									
Brutto – Ensivakuutus	R0110								968 669
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0120								18 755
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0130								
Jälleenvakuuttajien osuus	R0140								19 083
Netto	R0200								968 341
Vakuutusmaksutuotot									
Brutto – Ensivakuutus	R0210								983 089
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0220								17 740
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0230								
Jälleenvakuuttajien osuus	R0240								18 200

Netto	R0300								982 628
Korvauskulut									
Brutto – Ensivakuutus	R0310								539 192
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0320								4 881
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0330								

		Vakuutuslaji – vahinkovakuutus- ja vahinkojälleenvakuutusveloitteet (ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus)			Vakuutuslaji – hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Yhteensä
		Oikeus- turva	Matka-apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus	Vastuu	Meri, ilmailu, kuljetus	Omaisuus	
		C0100	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0200
Jälleenvakuuttajien osuus	R0340								3 082
Netto	R0400								540 991
Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutokset									
Brutto – Ensivakuutus	R0410								
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0420								
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0430								
Jälleenvakuuttajien osuus	R0440								
Netto	R0500								
Aiheutuneet kulut	R0550								213 794
Muut kulut	R1200								
Kulut yhteensä	R1300								213 794

		Vakuutuslaji – henkivakuutusvelvoitteet						Henkijälleen- vakuutusvelvoitteet		Yhteensä
		Sairaus- vakuu- tukset	Yli- jäämään oikeuttavat vakuu- tukset	Indeksi- ja sijoitus- sidon- naiset vakuu- tukset	Muut henki- vakuu- tukset	Vahinkovakuutus- sopimuksiin pohjautuvat ja sairausvakuutus- velvoitteisiin liittyvät annuiteetit	Vahinkovakuutus- sopimuksiin pohjautuvat ja muihin kuin sairausvakuutus- velvoitteisiin liittyvät annuiteetit	Sairaus- jälleen- vakuu- tukset	Henki- jälleen- vakuu- tukset	
		C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0300
Vakuutusmaksutulo										
Brutto	R1410									
Jälleenvakuuttajien osuus	R1420									
Netto	R1500									
Vakuutusmaksutuotot										
Brutto	R1510									
Jälleenvakuuttajien osuus	R1520									
Netto	R1600									
Korvauskulut										
Brutto	R1610					50 336	35 148			85 484
Jälleenvakuuttajien osuus	R1620									
Netto	R1700					50 336	35 148			85 484

Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutokset										
Brutto	R1710									
Jälleenvakuuttajien osuus	R1720									
Netto	R1800									
Aiheutuneet kulut	R1900									
Muut kulut	R2500									
Kulut yhteensä	R2600									

S.05.02.01
Vakuutusmaksut, korvaukset ja kulut maittain

		Kotimaa	Viisi kärkeä (bruttovakuutusmaksutulon perusteella) – Vahinkovakuutusvelvoitteet					Viisi kärkeä ja kotimaa yhteensä
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070
R0010								
		C0080	C0090	C0100	C0110	C0120	C0130	C0140
Vakuutusmaksutulo								
Brutto – Ensivakuutus	R0110	968 669						968 669
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0120	18 755						18 755
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0130							
Jälleenvakuuttajien osuus	R0140	19 083						19 083
Netto	R0200	968 341						968 341
Vakuutusmaksutuotot								
Brutto – Ensivakuutus	R0210	983 089						983 089
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0220	17 740						17 740
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0230							
Jälleenvakuuttajien osuus	R0240	18 200						18 200
Netto	R0300	982 628						982 628

Korvauskulut								
Brutto – Ensivakuutus	R0310	539 192						539 192
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0320	4 881						4 881
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0330							
Jälleenvakuuttajien osuus	R0340	3 082						3 082
Netto	R0400	540 991						540 991
Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutokset								
Brutto – Ensivakuutus	R0410							
Brutto – Hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus	R0420							
Brutto – Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0430							
Jälleenvakuuttajien osuus	R0440							
Netto	R0500							
Aiheutuneet kulut	R0550	213 794						213 794
Muut kulut	R1200							
Kulut yhteensä	R1300							213 794

		Kotimaa	Viisi karkkimaata (bruttovakuutusmaksutulon perusteella) – Henkivakuutusvelvoitteet					Viisi karkkimaata ja kotimaa yhteensä
		C0150	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
	R1400							
		C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280
Vakuutusmaksutulo								
Brutto	R1410							
Jälleenvakuuttajien osuus	R1420							
Netto	R1500							
Vakuutusmaksutuotot								
Brutto	R1510							
Jälleenvakuuttajien osuus	R1520							
Netto	R1600							
Korvauskulut								
Brutto	R1610	85 484						85 484
Jälleenvakuuttajien osuus	R1620							
Netto	R1700	85 484						85 484
Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutokset								

Brutto	R1710							
Jälleenvakuuttajien osuus	R1720							
Netto	R1800							
Aiheutuneet kulut	R1900							
Muut kulut	R2500							
Kulut yhteensä	R2600							

S.12.01.02**Henkivakuutuksen ja SLT-sairausvakuutuksen vakuutustekninen vastuuvélka****Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna**

Saamiset yhteensä jälleenvakuutus-sopimuk-sista/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä ja liittyvät kokonaisuutena laskettuun vakuutustekniseen vastuuvélkaan

	Ylijäämään oikeuttava vakuutus	Indeksi- ja sijoitussidonnainen vakuutus			Muu henkivakuutus			Vahinko-vakuutus-sopimuksiin pohjautuvat ja muuhun vakuutus-velvoit-teeseen kuin sairaus-vakuutus-velvoitteisiin liittyvät annuiteetit	Hyväk-syitty jälleenvakuutus	Yhteensä (muu henki-vakuutus kuin sairaus-vakuutus, mukaan lukien sijoitus-sidon-nainen vakuutus)
			Optioita ja takuita sisältä-mättömät sopi-mukset	Optioita tai takuita sisäl-tävät sopi-mukset		Optioita ja takuita sisältä-mättömät sopimukset	Optioita tai takuita sisältävät sopi-mukset			
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0150
R0010										
R0020										

	Ylijäämään oikeuttava vakuutus	Indeksi- ja sijoitussidonnainen vakuutus			Muu henkivakuutus			Vahinko- vakuutus- sopimuksiin pohjautuvat ja muuhun vakuutus- velvoit- teeseen kuin sairaus- vakuutus- velvoitteisiin liittyvät annuiteetit	Hyväk- sytty jälleen- vakuutus	Yhteensä (muu henki- vakuutus kuin sairaus- vakuutus, mukaan lukien sijoitus- sidon- nainen vakuutus)
			Optioita ja takuita sisältä- mättömät sopi- mukset	Optioita tai takuita sisältävät sopi- mukset		Optioita ja takuita sisältä- mättömät sopimukset	Optioita tai takuita sisältävät sopi- mukset			
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0150
Vakuutustekninen vastuuvelka laskettuna parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana										
Paras estimaatti										
Bruttomääräinen paras estimaatti	R0030							558 290		558 290
Saamiset yhteensä jälleenvakuutussopimuk- sista/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä	R0080									

Paras estimaatti, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksesta/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta – Yhteensä

Riskimarginaali

Vakuutusteknisen vastuuvelan siirtymätoimenpiteen määrä

Vakuutustekninen vastuuvelka kokonaisuutena laskettuna

Paras estimaatti

Riskimarginaali

Vakuutustekninen vastuuvelka – Yhteensä

R0090								558 290		558 290
R0100								24 819		24 819
R0110										
R0120										
R0130										
R0200								583 110		583 110

	Sairausvakuutus (ensivakuutus)			Vahinkovakuutus- sopimuksiin pohjautuvat ja sairausvakuutusvelvoitteisiin liittyvät annuiteetit	Sairausvakuutus (hyväksytty jälleenvakuutus)	Yhteensä (SLT- sairausvakuutus)
		Optioita ja takuita sisältämättömät sopimukset	Optioita tai takuita sisältävät sopimukset			
	C0160	C0170	C0180	C0190	C0200	C0210
Vakuutustekninen vastuuvélka kokonaisuutena laskettuna	R0010					
Saamiset yhteensä jálleenvakuutus- sopimuksista/erillisyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä ja liittyvät kokonaisuutena laskettuun vakuutustekniseen vastuuvélkaan	R0020					
Vakuutustekninen vastuuvélka laskettuna parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana						
Paras estimaatti						
Bruttomääräinen paras estimaatti	R0030			941 293		941 293

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutussopimuksista/erillisyyhtiöiltä
ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta
oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä

Paras estimaatti, josta on vähennetty
saamiset
jälleenvakuutussopimuksista/erillisyyhtiöiltä
ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta –
Yhteensä

Riskimarginaali

Vakuutusteknisen vastuun siirtymätoimenpiteen määrä

Vakuutustekninen vastuunvelka
kokonaisuutena laskettuna

Paras estimaatti

Riskimarginaali

**Vakuutustekninen vastuunvelka –
Yhteensä**

R0080						
R0090				941 293		941 293
R0100				48 403		48 403
R0110						
R0120						
R0130						
R0200				989 696		989 696

S.17.01.02**Vahinkovakuutuksen vakuutustekninen vastuuvelka****Vakuutustekninen vastuuvelka kokonaisuutena laskettuna**

Saamiset yhteensä jälleenvakuutus sopimuksista/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä ja liittyvät kokonaisuutena laskettuun vakuutustekniseen vastuuvelkaan

Vakuutustekninen vastuuvelka laskettuna parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana**Paras estimaatti**

Vakuutusmaksuvastuu

Brutto

Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus									
	Sairaus- kulu- vakuutus	Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta	Työn- tekijäin tapa- turma- vakuutus	Moottori- ajo- neuvon- liikenne- vakuutus	Muu moottori- ajo- neuvojen vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutus	Palo- ja muu omaisuus- vahinko- vakuutus	Yleinen vastuu- vakuutus	Luotto- ja takaus- vakuu- tus
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0010									
R0050									
R0060	8 741			9 830	5 113	2 007	35 296	4 098	

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutussopimuksista
erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta
jälleenvakuutuksesta oikaistuina
ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä

Vakuutusmaksuvastuun
nettomääräinen paras estimaatti

Korvausvastuu

Brutto

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutussopimuksista/
erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta
jälleenvakuutuksesta oikaistuina
ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä

**Korvausvastuun nettomääräinen
paras estimaatti**

Paras estimaatti yhteensä – brutto

Paras estimaatti yhteensä – netto

Riskimarginaali

Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus									
	Sairaus- kulu- vakuutus	Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta	Työn- tekijäin tapa- turma- vakuutus	Moottori- ajo- neuvon- liikenne- vakuutus	Muu moottori- ajo- neuvojen vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutus	Palo- ja muu omaisuus- vahinko- vakuutus	Yleinen vastuu- vakuutus	Luotto- ja takaus- vakuu- tus
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0140	1		11		136	243	1 488	376	
R0150	8 740		-11	9 830	4 978	1 765	33 808	3 722	
R0160	109 094		260 073	260 786	20 525	8 754	109 499	121 931	
R0240				136	50	717	1 585	4 954	
R0250	109 094		260 073	260 650	20 475	8 037	107 914	116 978	
R0260	117 835		260 073	270 616	25 638	10 762	144 795	126 030	
R0270	117 834		260 062	270 480	25 453	9 802	141 722	120 700	
R0280	4 854		42 614	40 847	2 263	381	4 221	5 702	

Vakuutusteknisen vastuun siirtymätoimenpiteen määrä

Vakuutustekninen vastuuvuoka kokonaisuutena laskettuna

Paras estimaatti

Riskimarginaali

Vakuutustekninen vastuuvuoka – yhteensä

Vakuutustekninen vastuuvuoka – yhteensä

Saamiset jälleenvakuutus sopimuksista/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä – yhteensä

Vakuutustekninen vastuuvuoka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista/erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta – yhteensä

Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus									
	Sairaus- kulu- vakuutus	Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta	Työn- tekijäin tapa- turma- vakuutus	Moottori- ajo- neuvon liikenne- vakuutus	Muu moottori- ajo- neuvojen vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutus	Palo- ja muu omaisuus- vahinko- vakuutus	Yleinen vastuu- vakuutus	Luotto- ja takaus- vakuu- tus
	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100
R0290									
R0300									
R0310									
R0320	122 689		302 687	311 462	27 901	11 143	149 016	131 731	
R0330	1		11	136	186	960	3 073	5 330	
R0340	122 688		302 676	311 326	27 716	10 183	145 943	126 402	

Vakuutustekninen vastuovelka
kokonaisuutena laskettuna

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutus sopimuksista
erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta
jälleenvakuutuksesta oikaistuina
ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä ja liittyvät
kokonaisuutena laskettuun
vakuutustekniseen vastuovelkaan

Vakuutustekninen vastuovelka
laskettuna parhaan estimaatin ja
riskimarginaalin summana

Paras estimaatti

Vakuutusmaksuvastuu

Brutto

	Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus			Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Vahinko- vakuutus- velvoitteet yhteensä
	Oikeus- turva	Matka- apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälle- envakuutus	Vastuu- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälle- envakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälle- envakuutus	Omaisuus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälle- envakuutus	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
R0010								
R0050								
R0060								65 086

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutussopimuksista
erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta
jälleenvakuutuksesta oikaistuina
ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä

Vakuutusmaksuvastuun
nettomääräinen paras estimaatti

Korvausvastuu

Brutto

Saamiset yhteensä
jälleenvakuutussopimuksista
erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta
jälleenvakuutuksesta oikaistuina
ennustetuilla tappioilla, jotka
johtuvat vastapuolen
maksukyvyttömyydestä

	Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus			Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Vahinko- vakuutus- veloitteet yhteensä
	Oikeus- turva	Matka- apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Vastuu- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	Omaisuus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
R0140								2 254
R0150								62 832
R0160								890 662
R0240								7 442

	Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus			Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Vahinko- vakuutus- velvoitteet yhteensä
	Oikeus- turva	Matka- apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Vastuu- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	Omaisuus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	C0180
Korvausvastuun nettomääräinen paras estimaatti	R0250							883 220
Paras estimaatti yhteensä – brutto	R0260							955 748
Paras estimaatti yhteensä – netto	R0270							946 052
Riskimarginaali	R0280							100 881
Vakuutusteknisen vastuuvelan siirtymätoimenpiteen määrä								
Vakuutustekninen vastuuvelka kokonaisuutena laskettuna	R0290							
Paras estimaatti	R0300							
Riskimarginaali	R0310							

Vakuutustekninen vastuovelka – yhteensä

Vakuutustekninen vastuovelka – yhteensä

Saamiset jälleenvakuutus sopimuksista erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta oikaistuina ennustetuilla tappioilla, jotka johtuvat vastapuolen maksukyvyttömyydestä – yhteensä

Vakuutustekninen vastuovelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista erillisyyhtiöiltä ja rajoitetusta jälleenvakuutuksesta – yhteensä

	Ensivakuutus ja hyväksytty suhteellinen jälleenvakuutus			Hyväksytty ei-suhteellinen jälleenvakuutus				Vahinko- vakuutus- velvoitteet yhteensä
	Oikeus- turva	Matka- apu	Muut talou- delliset mene- tykset	Sairaus- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Vastuu- vakuutuk- sen ei- suhteelli- nen jälleen- vakuutus	Meri-, ilmailu- ja kuljetus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	Omaisuus- vakuutuksen ei- suhteellinen jälleen- vakuutus	
	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0170	
R0320								1 056 629
R0330								9 696
R0340								1 046 934

Vahinkovakuutuskorvaukset
Vahinkovakuutustoiminta yhteensä

Vahingon
sattumisvuosi /
vakuutus-
sopimusvuosi

Z0010	Vahingon sattumis- vuosi
-------	--------------------------------

Maksetut bruttokorvaukset (ei-kumulatiiviset)
(absoluuttinen määrä)

Kehitysvuosi												Kuluvana vuonna	Kaikkien vuosien summa (kumulatiivinen)		
Vuosi	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +				
Aiemmat		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110		C0170	C0180
	R0100											5	R0100	5	5
	2007	R0160	253	148	23	7	6	4	3	2	3	2	R0160	2	451
	2008	R0170	283	128	30	12	5	5	3	1	1		R0170	1	467
	2009	R0180	264	117	18	9	5	5	3	2			R0180	2	424
	2010	R0190	295	153	25	10	6	5	2				R0190	2	496
	2011	R0200	316	153	27	12	7	6					R0200	6	520
	2012	R0210	329	145	29	13	10						R0210	10	526
	2013	R0220	356	155	21	15							R0220	15	547
	2014	R0230	340	138	25								R0230	25	502
	2015	R0240	331	120									R0240	120	451
	2016	R0250	346										R0250	346	346
												Yhteensä	R0260	535	4 730

Korvausvastuun bruttomääräinen diskonttaamaton paras estimaatti
(absoluuttinen määrä)

Kehitysvuosi													Vuoden lopussa (diskontatut tiedot)	
Vuosi	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +			
	C0200	C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0290	C0300		C0360	
Aiemmat	R0100										246	R0100	209	
2007	R0160								13	9		R0160	8	
2008	R0170							22	20			R0170	18	
2009	R0180						26	21				R0180	18	
2010	R0190					28	24					R0190	21	
2011	R0200				39	31						R0200	28	
2012	R0210			55	46							R0210	41	
2013	R0220		60	45								R0220	41	
2014	R0230	111	66									R0230	59	
2015	R0240	351	129									R0240	114	
2016	R0250	353										R0250	333	
Yhteensä												R0260	891	

S.23.01.01
Oma varallisuus

Oma perusvarallisuus ennen delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 68 artiklan mukaisia muilla rahoitusaloilla olevien omistusyhteyksien vähennyksiä

Tavanomainen osakepääoma (joka sisältää omat osakkeet)

Tavanomaiseen osakepääomaan liittyvä ylikurssirahasto

Alkupääoma, jäsenten maksuosuudet tai niitä vastaavat oman perusvarallisuuden erät keskinäisten tai niitä vastaavien yritysten osalta

Etuoikeudeltaan huonommat jäsenten keskinäiset rahastot

Ylijäämävarallisuus

Etuoikeutetut osakkeet

Etuoikeutettuihin osakkeisiin liittyvä ylikurssirahasto

Täsmäytyserä

Etuoikeudeltaan huonommat velat

Laskennallisten nettoverosaamisten arvoa vastaava määrä

	Yhteensä	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2 (T2)	Luokka 3 (T3)
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0010	9 600	9 600			
R0030					
R0040					
R0050					
R0070					
R0090					
R0110					
R0130	524 889	524 889			
R0140	92 804		92 804		
R0160					

Muut valvontaviranomaisen omaksi perusvarallisuudeksi hyväksymät erät, joita ei ole esitetty edellä

Tilinpäätöksen oma varallisuus, jota ei pitäisi esittää täsmäytyseränä ja joka ei täytä Solvenssi II:n mukaisen oman varallisuuden luokitteluperusteita

Tilinpäätöksen oma varallisuus, jota ei pitäisi esittää täsmäytyseränä ja joka ei täytä Solvenssi II:n mukaisen oman varallisuuden luokitteluperusteita

Vähennykset

Rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteyksien vähennykset

Oma perusvarallisuus yhteensä vähennysten jälkeen

Oma lisävarallisuus

Maksamaton tavanomainen osakepääoma, joka on maksettava vaadittaessa mutta jota ei ole vielä vaadittu maksettavaksi

Maksamaton eikä vielä maksettavaksi vaadittu alkupääoma, jäsenten maksuosuudet tai vastaavat oman perusvarallisuuden erät, jotka on maksettava vaadittaessa, keskinäisten tai niitä vastaavien yritysten osalta

Maksamattomat etuoikeutetut osakkeet, jotka on maksettava vaadittaessa mutta joita ei ole vielä vaadittu maksettaviksi

Oikeudellisesti sitova sitoumus merkitä ja maksaa etuoikeudeltaan huonommat velat vaadittaessa

	Yhteensä	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2 (T2)	Luokka 3 (T3)
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0180					
R0220					
R0230					
R0290	627 292	534 489	92 804		
R0300					
R0310					
R0320					
R0330					

	Yhteensä	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2 (T2)	Luokka 3 (T3)
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Direktiivin 2009/138/EY 96 artiklan 2 kohdan nojalla annetut remburssit ja takuut	R0340				
Muut kuin direktiivin 2009/138/EY 96 artiklan 2 kohdan nojalla annetut remburssit ja takuut	R0350				
Jäseniltä direktiivin 2009/138/EY 96 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla vaaditut lisämaksut	R0360				
Jäseniltä vaaditut lisämaksut – Muut kuin direktiivin 2009/138/EY 96 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla vaaditut	R0370				
Muu oma lisävarallisuus	R0390				
Oma lisävarallisuus yhteensä	R0400				
Käytettävissä oleva ja hyväksyttävä oma varallisuus					
SCR:n täyttämiseksi käytettävissä oleva oma varallisuus yhteensä	R0500	627 292	534 489	92 804	
MCR:n täyttämiseksi käytettävissä oleva oma varallisuus yhteensä	R0510	627 292	534 489	92 804	
SCR:n täyttämiseksi hyväksyttävä oma varallisuus yhteensä	R0540	627 292	534 489	92 804	
MCR:n täyttämiseksi hyväksyttävä oma varallisuus yhteensä	R0550	627 292	534 489	92 804	
SCR	R0580	388 355			
MCR	R0600	174 760			

Hyväksyttävän oman varallisuuden ja SCR:n suhdeluku

Hyväksyttävän oman varallisuuden ja MCR:n suhdeluku

	Yhteensä	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2 (T2)	Luokka 3 (T3)
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0620	161,53%				
R0640	358,95%				

Täsmäytyserä

Ylijäämä, jonka verran varat ovat velkoja suuremmat

Omat osakkeet (suorassa ja välillisessä omistuksessa olevat)

Odotettavissa olevat osingot, voitonjaot ja maksut

Muut oman perusvarallisuuden erät

Vastaavuukskorjauskantoja ja erillään pidettäviä rahastoja
koskevat sidotun oman pääoman erien korjaukset

Täsmäytyserä

Odotettavissa olevat voitot

	C0060
R0700	684 489
R0710	
R0720	150 000
R0730	9 600
R0740	
R0760	524 889

Tuleviin vakuutusmaksuihin sisältyvät odotettavissa olevat voitot (EPIFP) – Henkivakuutus

Tuleviin vakuutusmaksuihin sisältyvät odotettavissa olevat voitot (EPIFP) – Vahinkovakuutus

Tuleviin vakuutusmaksuihin sisältyvät odotettavissa olevat voitot (EPIFP) yhteensä

	Yhteensä	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoituksetta	Luokka 1 (T1) – käytettävissä rajoitetusti	Luokka 2 (T2)	Luokka 3 (T3)
	C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
R0770					
R0780	39 373				
R0790	39 373				

S.25.01.21**Vakavaraisuuspääomavaatimus (SCR) – Standardikaavaa käyttävät yritykset**

		Brutto-SCR	Yrityskohtaiset parametrit	Yksinkertaistukset
		C0110	C0090	C0100
Markkinariski	R0010	236 957		
Vastapuoliriski	R0020	19 118		
Henkivakuutusriski	R0030	28 894		
Sairausvakuutusriski	R0040	180 944		
Vahinkovakuutusriski	R0050	223 466		
Hajautus	R0060	-239 355		
Aineettomien hyödykkeiden riski	R0070			
Perus-SCR	R0100	450 023		

SCR:n laskenta

Operatiivinen riski

Vakuutustekniseen vastuuelkaan liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus

Laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus

Direktiivin 2003/41/EY 4 artiklan mukaisesti harjoitettavaa liiketoimintaa koskeva pääomavaatimus

SCR, ilman pääomavaatimuksen korotusta

Jo tehdyt pääomavaatimuksen korotukset

SCR**SCR:ää koskevat muut tiedot****Duraatiopohjaista osakeriskiä koskevan alariskiosion pääomavaatimus**

Jäljellä olevaa osaa koskevan nimellisen SCR:n kokonaismäärä

Erillään pidettäviä rahastoja koskevien nimellisten SCR:ien kokonaismäärä

Vastaavuuskorjauskantojen nimellisten SCR:ien kokonaismäärä

Erillään pidettävien rahastojen nimellisten SCR:ien yhdistämisestä johtuvat hajautusvaikutukset 304 artiklaa varten

		C0100
	R0130	35 421
	R0140	
	R0150	-97 089
	R0160	
	R0200	388 355
	R0210	
	R0220	388 355
	R0400	
	R0410	
	R0420	
	R0430	
	R0440	

S.28.01.01

Vähimmäispääomavaatimus (MCR) – Vain henkivakuutus- tai vahinkovakuutustoiminta tai jälleenvakuutustoiminta
Vahinkovakuutus- ja vahinkojälleenvakuutusvelvoitteisiin sovellettava lineaarisen kaavan osa

		C0010
MCRNL -tulos	R0010	162 527

		Nettomääräinen (vähennettynä jälleenvakuutusso- pi- musten/erillisyhtiöi- den osuudella) paras estimaatti ja vakuutustekninen vastuuvelka kokonaisuutena laskettuna	Nettomääräinen (vähennettynä jälleenvakuutusso- pi- musten osuudella) vakuutusmaksutulo viimeisten 12 kuukauden ajalta
		C0020	C0030
Sairauskuluvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0020	117 834	114 149
Vakuutus ansiotulon menetyksen varalta ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0030		
Työntekijän tapaturmavakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0040	260 062	124 674
Moottoriajoneuvon vastuuvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0050	270 480	177 172
Muu moottoriajoneuvovakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0060	25 453	194 244
Meri-, ilmailu- ja kuljetusvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0070	9 802	16 456
Palo- ja muu omaisuusvahinkovakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0080	141 722	276 762
Yleinen vastuuvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0090	120 700	64 884
Luotto- ja takausvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0100		
Oikeusturvavakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0110		
Matka-apuvakuutus ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0120		
Vakuutus muiden taloudellisten menetysten varalta ja sen suhteellinen jälleenvakuutus	R0130		
Sairausvakuutuksen ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0140		
Vastuuvakuutuksen ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0150		
Meri-, ilmailu- ja kuljetusvakuutuksen ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0160		
Omaisuusvakuutuksen ei-suhteellinen jälleenvakuutus	R0170		

Henkivakuutus- ja henkilälleenvakuutusvelvoitteisiin sovellettava lineaarisen kaavan osa

	C0040
MCRL -tulos	R0200 31 491

Oikeuden ylijäämään sisältävät velvoitteet – Taatut etuudet

Oikeuden ylijäämään sisältävät velvoitteet – Tulevat harkinnanvaraiset lisäetuudet

Indeksi- ja sijoitussidonnaiset vakuutusvelvoitteet

Muut henki(jälleen)vakuutus- ja sairaus(jälleen)vakuutusvelvoitteet

Kaikkien henki(jälleen)vakuutusvelvoitteiden riskisumma yhteensä

	Nettomääräinen (vähennettynä jälleenvakuutusso- pi- musten/erillisyhtiöi- den osuudella) paras estimaatti ja vakuutustekninen vastuuvelka kokonaisuutena laskettuna	Nettomääräinen (vähennettynä jälleenvakuutusso- pi- musten/erillisyhtiöi- den osuudella) riskisumma yhteensä
	C0050	C0060
R0210		
R0220		
R0230		
R0240	1 499 583	
R0250		

Kokonais-MCR:n laskenta

	C0070
Lineaarinen MCR	R0300 194 018
SCR	R0310 388 355
MCR:n enimmäistaso	R0320 174 760
MCR:n vähimmäistaso	R0330 97 089
Yhdistetty MCR	R0340 174 760
MCR:n absoluuttinen vähimmäistaso	R0350 3 700
	C0070
MCR	R0400 174 760

YHTEYSTIEDOT

Ruotsi	+46 771 430 000	if.se
Norja	+47 980 024 00	if.no
Tanska	+45 77 01 21212	if.dk
Suomi	+358 10 19 15 15	if.fi